

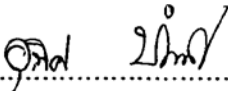
การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

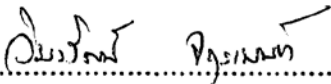
ปฐมพร นิมพาลี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

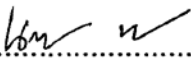
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ ของปฐมพร ฉิมพาลี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

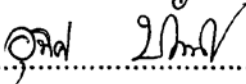
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

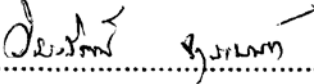
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ว่าที่เรีอตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ)

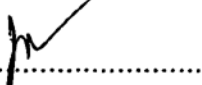
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

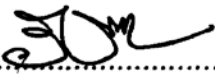
.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ นลินี บำเรอราช)

.....กรรมการ
(ว่าที่เรีอตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ว่าที่เรือตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ นลินี บำเรอราช ประธานในการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความเมตตาในการให้ข้อเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์เพิ่มเติม จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านดังปรากฏชื่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้ให้ความกรุณาและอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย รวมทั้งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็น มิตรภาพที่ 179 ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัยและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และครอบครัวทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนประสบผลสำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา ครู-อาจารย์ ผู้มีพระคุณทั้งหลาย เพื่อเป็นสิ่งทดแทนบุญคุณที่ท่านเมตตาตลอดมา

ปฐมพร นิมพาลี

56920547: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดการสอน/ ภาษาจีนระดับพื้นฐาน/ การประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ

ปฐมพร นิมพลี: การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES ON BEGINNING CHINESE BY APPLYING COOPERATIVE LEARNING PROCESS FOR PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS) คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: อุทิศ บำรุงชีพ, ศษ.ด., วิมลรัตน์ จตุรานนท์, ค.ด. 278 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/ 80 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (z-test) และ (t-one Sample) ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (E1/ E2) คือ 81.87/ 82.5

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาพรวมมีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากกว่า 3.51 (มีเจตคติทางบวกอยู่ในระดับมาก)

56920547: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES/ BEGINNING CHINESE/ COOPERATIVE LEARNING

PATOMPORN CHIMPALEE: THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES ON BEGINNING CHINESE BY APPLYING COOPERATIVE LEARNING PROCESS FOR PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: UTHIT BAMROONGCHEEP, Ed.D., WIMONRAT CHATURANON, Ph.D. 278 P. 2017.

The purposes of this research were; 1) to develop instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process for Prathomsuksa 5 students with an efficiency of 80/ 80, 2) to study achievements before and after learning learning with the instructional packages, 3) to study attitudes towards Chinese learning. The sample consisted of 40 students of Prathomsuksa 5 in the second semester academic year 2016 at Anuban Wangnamyenmittaphap 179 school in Wangnamyen district, Sakaeo Province, selected by cluster random sampling. The research instruments were the instruction packages, achievement test and attitudes test. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, *t*-test with one sample.

The results of the study were as follows:

1. The development of instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process for Prathomsuksa 5 students had efficiency of $(E1/ E2) = 81.87/ 82.5$
2. The score of the students after being taught by instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process was significantly higher than that before being taught by the package at the statistically significant level of .05
3. The attitudes of the students to learning a series of the instructional packages was at high level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	8
สาระการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน.....	16
ลักษณะของผู้เรียนวัยเด็ก.....	26
ชุดการสอน	27
การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	35
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	42
เจตคติ.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	55
วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
การสร้างและการพัฒนาชุดการสอน.....	55
การตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอน.....	63
การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	64
การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน.....	69
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
5	81
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผลการวิจัย.....	82
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก.....	97
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	129
ภาคผนวก ง.....	276
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	278

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ภาษาจีน).....	10
2	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้.....	14
3	การแสดงบริบทของภาษาจีน.....	17
4	การเทียบเสียงพยัญชนะพินอิน.....	19
5	การเทียบเสียงสระของพินอิน.....	20
6	การวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการเรียนแบบร่วมมือ.....	41
7	การสร้างชุดการสอน.....	57
8	จำนวนข้อสอบที่สร้างและใช้จริง.....	65
9	ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/ 80.....	76
10	ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวแรก (E ₁).....	76
11	ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E ₂) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	77
12	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	77
13	ผลเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในระดับมากกว่า 3.51.....	78
14	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ หลังเรียนกับเกณฑ์ระดับมาก.....	79
15	ค่า (IOC) ของแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	105
16	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	107

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 การตรวจสอบความเที่ยงตรงข้อคำถามของแบบวัดเจตคติของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน.....	109
18 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ ชุดการสอนที่ 1.....	110
19 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ ชุดการสอนที่ 2.....	110
20 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ ชุดการสอนที่ 3.....	111
21 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ ชุดการสอนที่ 4.....	112
22 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ.....	117
23 การหาผลรวมของคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	119
24 แสดงคะแนนของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนภาษาจีนระดับ พื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด.....	121
25 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุด การสอน เรื่อง โรงเรียนของฉัน จำนวนนักเรียน 40 คน.....	123
26 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุด การสอน เรื่อง เพื่อน จำนวนนักเรียน 40 คน.....	123
27 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุด การสอน เรื่อง ใกล้ตัว จำนวนนักเรียน 40 คน.....	123
28 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุด การสอน เรื่อง วัฒนธรรมของจีน จำนวนนักเรียน 40 คน.....	124
29 คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของชุด การสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30 ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวหลังของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบ ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	128

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกของการสื่อสารในปัจจุบัน ภาษาจีนได้มีบทบาทและความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในแง่ของการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกิจ ด้วยปัจจัยเรื่องขนาดของประเทศและจำนวนประชากร ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก และถือเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติ ประกอบกับนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจและเปิดประเทศในยุคผู้นำใหม่ เช่น การเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (WTO) และการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับไทย แสดงให้เห็นว่าประเทศจีนเป็นประเทศที่มีโอกาสทางธุรกิจสูง เป็นตลาดการค้าที่ใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการรู้ภาษาจีนย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง คนที่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้คล่องแคล่ว ก็เท่ากับมีเครื่องมือชิ้นสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ การประกอบอาชีพ การขยายโอกาสทางธุรกิจ และการศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ ซึ่งจีนเปรียบเสมือนคลังภูมิปัญญาตะวันออกที่มีคุณค่า (อภิวรรณ ประสพรัตน์, 2547) นำไปสู่การใช้ภาษาจีนที่จำเป็นสำหรับคนไทย

ปัจจุบันประเทศไทยได้เริ่มผลักดันให้คนไทยเรียนภาษาจีนโดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรให้วิชาภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรภาษาต่างประเทศโดยกำหนดให้เป็นวิชาเลือกซึ่งเริ่มต้นมีตั้งแต่ ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยเริ่มต้นที่ระดับมหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรก เมื่อการนำภาษาจีนได้เข้าแทรกซึมการเรียนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จแล้ว รัฐบาลเริ่มให้ระดับชั้นประถมศึกษาที่มีโรงเรียนรัฐบาลนำร่องเริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ประถม 4-6 (สุริพร ไตรจันทร์, 2557, หน้า 195) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน

ทั้งนี้ ในภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน เช่น ยังไม่มีมาตรฐานหลักสูตรภาษาจีนที่ชัดเจน โรงเรียนหลายแห่งยังไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ และความรู้พื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนที่ต่างกัน ประกอบกับหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้นไม่มีความต่อเนื่องกัน จึงพบปัญหาว่าผู้เรียนบางคนเคยเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษามาแล้ว แต่ต้องมาเรียนภาษาจีนเหมือนที่เคยเรียนในระดับ

มัธยมศึกษาอีกครั้ง ส่งผลให้ผู้เรียน ไม่มีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้น เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559, หน้า 18) นอกจากนี้ยังมีปัญหาหลัก ที่ครูในระดับชั้นประถมศึกษาพบปัญหาคือ เรื่องเอกสารและหนังสือที่ใช้สอนยังไม่มีมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการสอน และสื่อการสอนที่เป็นมาตรฐาน ปัญหาเรื่องขาดห้องปฏิบัติการภาษา และอุปกรณ์ฝึกทักษะ (สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร, 2556, หน้า 43) ซึ่งปัญหาในระดับนี้เป็นปัญหภายในโรงเรียนที่ผู้สอนสามารถแก้ปัญหาได้โดยการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญห และพัฒนาในลำดับต่อไป

แนวทางหนึ่งที่ผู้วิจัยเชื่อว่า จะช่วยแก้ปัญหาด้านการสอนภาษาจีนได้คือ การพัฒนาชุดการสอนเพราะชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสมที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของทฤษฎี และหลักการของสื่อประสมประกอบกันอย่างมีเหตุผลและสมบูรณ์ ชุดการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้ามีชุดการสอนที่เหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน จะทำให้พัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีระบบ และสามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้ นอกจากนี้ชุดการสอนยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน มีอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในระยะเวลาอันสั้น ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เร็ว ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของ จูติกร ทองสุข (2541, หน้า 4) ระบุว่าประโยชน์ของชุดการสอนคือ มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้สอนได้ทันทีโดยไม่มีข้อยุ่งยากอย่างใด มีการสอดแทรกกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ชุดกิจกรรมแบบ 4 MAT กับการพัฒนาศักยภาพนักเรียนของ สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543, หน้า 26) ระบุว่าชุดการสอนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดีสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกแนวทางที่ผู้วิจัยสนใจนำมาแก้ปัญหาคือ การประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) คือ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนช่วยเหลือกันให้ความร่วมมือกันและกันในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีการแบ่งงานกันถ้ามีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณมีความหมายในสังคมนั้น ๆ นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม คือต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน ต้องช่วยเหลือกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา หาความรู้ใหม่สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ซึ่งจะทำให้

นักเรียนพัฒนาไปเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมต่อไปข้างหน้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ ชูจิตร เนื่องโนราช (2551) ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่สามารถนำมาใช้ได้วิธีการหนึ่ง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ นักเรียนจะทำงานร่วมกันเพื่อได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม ช่วยเหลือกัน ประโยชน์หรือเพื่อเปลี่ยนภาษาของครูมาเป็นภาษาของเด็ก ซึ่งเข้าใจง่ายขึ้น และมีเป้าหมายร่วมกันคือ ความสำเร็จของกลุ่ม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่มีผลต่อเชาว์อารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของ นาฎยา บันอยู่ (2543, หน้า 29) ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เป็นการช่วยเหลือกันในการเรียนระหว่างคนที่เข้าใจบทเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็สามารถช่วยเหลือคนที่ไม่เข้าใจในการเรียนเรื่องนั้นได้ คนที่อธิบายให้เพื่อนฟังก็จะเข้าใจในเรื่องที่ตนเองอธิบายได้ดีมากยิ่งขึ้น และคนที่ได้รับการช่วยเหลือก็จะเข้าใจสิ่งที่เพื่อนอธิบายง่ายขึ้น เพราะเป็นภาษาที่เป็นของผู้เรียนเอง นักเรียนจะกล้าพูดกล้าซักถามเพื่อนและสนใจในเนื้อหามากขึ้น เพราะถือว่ามีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่มอันนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเชิงรุก (Active learning) ที่มีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมุ่งให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษาจีนในระดับพื้นฐานและสามารถส่งผลไปถึงการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการใช้ชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีความสนใจนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมีการส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็น มิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีน ระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากกว่า 3.51

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยดังนี้

1. ได้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
3. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของภาษาจีนและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารที่เหมาะสมกับชีวิตประจำวันได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม
3. การทดลองใช้ชุดการสอนในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ในการทดลองจำนวน 4 ชุดการสอน แบ่งเป็น 16 แผนการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ดังนี้

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 1 โรงเรียนของฉัน	4 ชั่วโมง
ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 2 เพื่อน	4 ชั่วโมง
ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 3 เรื่องใกล้ตัว	4 ชั่วโมง
ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 4 วัฒนธรรมของจีน	4 ชั่วโมง
4. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน
 - 4.2.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงขอกำหนดนิยามของนิยามศัพท์เฉพาะซึ่งเป็นนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชุดการสอนภาษาจีน หมายถึง สื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยวิธีระบบอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งเป็นชุดการสอนสำหรับครูในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน แผนการสอน ใบความรู้ บัตรกิจกรรม

บัตรคำศัพท์ บัตรรูปภาพ บัตรฝึกหัดทำชุดการสอน สื่อการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติ โดยครอบคลุมเนื้อหาภาษาจีนขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 1 โรงเรียนของฉัน

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 2 เพื่อน

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 3 เรื่องใกล้ตัว

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 4 วัฒนธรรมของจีน

2. การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 3-5 คน โดยให้นักเรียนในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกันเรียนร่วมกัน โดยให้มีนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียน สูง กลาง ต่ำ ครูเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งชั้นแล้วจึงให้นักเรียนฝึกทักษะร่วมกันเป็นกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้ทุกคนเข้าใจบทเรียนที่ครูสอนเตรียมพร้อมทุกคนในการสอบหลังจากจบบทเรียนในแต่ละแผนการสอน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง บุคคลกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว

4. ประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง ระดับผลของการใช้ชุดการสอน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างการใช้ชุดการสอนแต่ละเรื่อง กับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้ชุดการสอนทุกเรื่อง ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการหาประสิทธิภาพแล้ว โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยและนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E1/E2 = 80/80$ ซึ่งเกณฑ์ $80/80$ พิจารณาจากเนื้อหาในชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ จึงได้กำหนดเกณฑ์ดังกล่าว โดยการคำนวณจากค่าเฉลี่ยของกลุ่มได้แก่

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัดแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

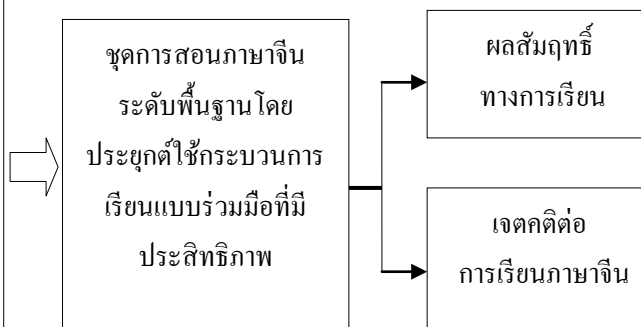
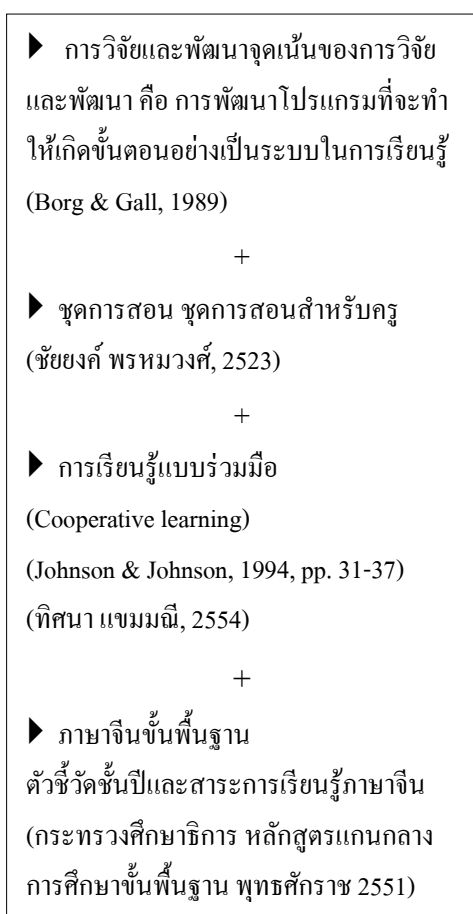
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการเรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอน

7. เจตคติ หมายถึง สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้จากชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือโดยส่งผลต่อความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นต่อภาษาจีนในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วย

8. แบบวัดเจตคติ หมายถึง เครื่องมือวัดท่าที ความรู้สึก ความชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยต่อการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้จากชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นซึ่งเป็นแบบวัดเจตคติจำนวน 10 ข้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 2. สาระการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน
 3. ลักษณะของผู้เรียนวัยเด็ก
 4. ชุดการสอน
 5. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
 6. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 7. เจตคติ
 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

หลักการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3)

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับ การศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-4)

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

จากหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ตามกระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นตลอดจนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาจีนดังเจตนารมณ์ของหลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ

ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1-2)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ภาษาจีน)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (Instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน เช่น การเล่นเกม การวาดภาพ
2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียง	หลักการอ่านออกเสียง - ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ - การใช้พจนานุกรม
3. เลือก/ ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	กลุ่มคำ ประโยคความรวม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ที่มีความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม งานอดิเรก สุขภาพ นันทนาการ การซื้อ-ขาย คำศัพท์สะสม 400-500 คำ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>ประโยค บทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ</p> <p>- คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร</p>
<p>1. พูดหรือเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p>	<p>- บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ</p>
<p>2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำง่าย ๆ</p>	<p>- ประโยค ข้อความ หรือภาษาที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิดตัว สำนวน การตอบรับ</p>
<p>3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>	<p>- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับ และปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>
<p>4. พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p>
<p>5. พูดหรือเขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p>	<p>- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึก และการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ</p>
<p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p>	
<p>1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p>	<p>- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ในการพูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล สิ่งต่าง ๆ กิจกรรม ตัวเลข ลำดับที่ วัน เดือน ปี สี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก ขนาด</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. เขียนภาพ แผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน 3. พูดยุติแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว	รูปร่าง ตำแหน่งของสิ่งของ - เครื่องหมายวรรคตอน - คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลของเรื่องต่าง ๆ ที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง และตาราง - ประโยคที่ใช้พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	
มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	
1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน 2. ตอบคำถาม หรือบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย	- ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน - ข้อมูล และความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน - กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การตัดกระดาษ ศิลปะการป้องกันตัว
มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	
1. บอกความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนและภาษาไทย	- ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ ของภาษาจีนกับภาษาไทย - การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนและ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ภาษาไทย เช่น - เสียงในภาษาจีน: เสียงพยัญชนะ/ เสียงสระ/ เสียงวรรณยุกต์ - ตัวอักษรจีน: ลำดับขีด - คำ: การประสมคำ - ประโยค: โครงสร้างประโยคความเดียว - เครื่องหมายวรรคตอน
2. บอกความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่าง เทศกาล และงานฉลอง ตามวัฒนธรรม ของจีนกับวัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรม ของไทย	- ความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง เทศกาลและงานฉลอง ตามวัฒนธรรมของจีน กับวัฒนธรรมของไทย
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	
มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	
1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วย การพูดหรือเขียน	- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - แหล่งข้อมูลต่าง ๆ - วิธีการนำเสนอ - กลุ่มสาระการเรียนรู้
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	
มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	
1. ฟัง พูด และอ่านหรือเขียนประโยค หรือบท สนทนา ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	- ประโยค หรือบทสนทนาในสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา - นำคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่ได้ เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์จริง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ	
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	
1. ใช้ภาษาจีนในการสืบค้น และรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัว	- การใช้ภาษาจีนในการสืบค้น และรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัว จากสื่อต่าง ๆ

ตารางที่ 2 เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหาในแผน การจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. โรงเรียนของฉัน	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และแนะนำ (Instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	1. คำสั่งและคำขอร้อง ที่ใช้ในห้องเรียน เช่น การเล่นเกม การวาดภาพ	1. ทำตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านได้
	2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอน สั้น ๆ ตามหลัก การออกเสียง	2. หลักการอ่านออกเสียง - ประโยค ข้อความ และ บทกลอนสั้น ๆ	2. อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และ บทกลอนสั้น ๆ ตาม หลักการออกเสียงได้
	3. เลือก/ ระบุนภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายตรงตาม ความหมายของ ประโยคและข้อความ สั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	3. กลุ่มคำ ประโยค ความรวม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ที่มีความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน	3. เข้าใจรูปภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมาย ของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ ฟังหรืออ่านได้อย่าง ถูกต้อง
	4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น	4. ประโยค บทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่อง สั้น ๆ - คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร	4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนา นิทานง่าย ๆ ได้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เนื้อหาในแผน การจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
2. เพื่อน	1. พูดหรือเขียนโต้ตอบ ในการสื่อสารระหว่าง บุคคล	1. บทสนทนาที่ใช้ใน การทักทาย กล่าวลา ขอบุณ ขอโทษ - ประโยค ข้อความ หรือ ภาษาที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด จำนวนการตอบรับ	1. พูดบทสนทนาที่ใช้ใน การทักทาย ใช้แนะนำ ตนเอง เพื่อน บุคคล ใกล้ชิดได้อย่างเข้าใจ
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำ ขออนุญาต และ คำแนะนำง่าย ๆ	2. คำสั่ง คำขอร้อง คำขอ อนุญาต และคำแนะนำ ง่าย ๆ	2. พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและ คำแนะนำง่าย ๆ ได้
	3. พูดหรือเขียนแสดง ความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ	3. ประโยคและสำนวน ภาษาที่ใช้บอก ความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ	3. พูดหรือเขียนบอก ความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
	4. พูดหรือเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว	4. ประโยคและสำนวน ภาษาที่ใช้ขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว	4. พูดหรือเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวได้
3. เรื่องใกล้ตัว	1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและ เรื่องใกล้ตัว	1. ประโยคและสำนวน ภาษาที่ใช้ในการพูด และเขียนข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่อง ใกล้ตัวได้
	2. เขียนภาพ แผนผัง และ ตาราง แสดงข้อมูล ต่าง ๆ ตามที่ฟังหรือ อ่าน	2. คำ กลุ่มคำ ประโยคที่ แสดงข้อมูลของเรื่อง ต่าง ๆ ที่มีความหมาย สัมพันธ์กับภาพ แผนผัง และตาราง	2. เขียนภาพ แผนผัง และ ตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน ได้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เนื้อหาในแผน การจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
	3. พุคแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว	3. ประโยคที่ใช้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว	3. พุคแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัวได้
4. วัฒนธรรมของจีน	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	1. ถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้
	2. ตอบคำถาม หรือบอก ความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน	2. ข้อมูล และความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน	2. ตอบคำถาม หรือบอก ความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย	3. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การตัดกระดาษ	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย

สาระการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

Liao (2551) 汉语-ฮั่นอวี่, 华语-หัวอวี่ หรือ 中文-จงเหวิน เป็นหนึ่งในภาษากลุ่มซิโน-ทิเบต ชาวจีนส่วนใหญ่ถือภาษาจีนพูดชนิดต่าง ๆ ว่าเป็นภาษาเดียวกัน โดยทั่วไปแล้วภาษาพูดในกลุ่มภาษาจีนเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์และไม่อ่านต่อเนื่องเสียง อย่างไรก็ตาม ยังมี ความแตกต่างกันในภาษาพูดแต่ละภาษาอยู่มาก ความต่างเหล่านี้เทียบได้กับ ความแตกต่างระหว่างภาษาของกลุ่มโรมานซ์ เราอาจแบ่งภาษาพูดของจีนได้ 6 ถึง 12 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง ซึ่งเป็นที่รู้จักดี เช่น กลุ่มแมนดาริน กลุ่มหวู และกลุ่มกวางตุ้ง ปัจจุบันยังเป็นที่โต้เถียงว่าภาษาพูดบางกลุ่มควรจัดเป็น “ภาษา” หรือ “สำเนียง”

ประชากรประมาณ 1/5 ของโลกพูดภาษาจีนแบบใดแบบหนึ่งเป็นภาษาแม่ ทำให้เป็นภาษาที่มีคนพูดเป็นภาษาแม่มากที่สุด สำเนียงพูดที่ถือเป็นมาตรฐาน คือ สำเนียงปักกิ่ง ซึ่งอยู่ในกลุ่มภาษาแมนดาริน ภาษาจีนกลาง หรือภาษาจีนแมนดาริน (Standard mandarin) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐจีนหรือไต้หวัน เป็นหนึ่งในภาษาราชการ 4 ภาษาราชการของประเทศสิงคโปร์ (ร่วมกับ ภาษาอังกฤษ ภาษามาลเลย์ และภาษาทมิฬ) และเป็นหนึ่งใน 6 ภาษาที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ (ร่วมกับ ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน) ภาษาจีนกวางตุ้ง เป็นภาษาราชการของฮ่องกง (ร่วมกับภาษาอังกฤษ) และมาเก๊า (ร่วมกับภาษาโปรตุเกส) และในปัจจุบัน ภาษาจีนใช้อักษรมาตรฐาน 2 รูปแบบทั่วโลก ได้แก่ อักษรจีนตัวเต็ม และอักษรจีนตัวย่อ

ตารางที่ 3 การแสดงบริบทของภาษาจีน

(汉语 ฮั่นอวี่, 中文 จงเหวิน)	
พูดใน	จีน (จีนแผ่นดินใหญ่ ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน และ เกาะอื่น ๆ) มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ไทย เวียดนาม พม่า กัมพูชา สิงคโปร์ และบางส่วนของ ญี่ปุ่น เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ และชุมชนจีนทั่วโลก
ดินแดน	เอเชียตะวันออก บางส่วนในเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึง ยุโรป และอเมริกา
จำนวนคนพูดทั้งหมด	1.4 พันล้าน
อันดับ	1
ตระกูลของภาษา	ซีโน ทิเบตัน ภาษาจีน
ระบบการเขียน	อักษรจีนตัวเต็ม อักษรจีนตัวย่อ พินอิน
ภาษาราชการ	PRC สิงคโปร์ สหประชาชาติ
องค์กรควบคุม	ในสาธารณรัฐประชาชนจีน หลายหน่วยงาน ในไต้หวัน Mandarin Promotion Council ในสิงคโปร์ Promote Mandarin Council/ Speak Mandarin Campaign

ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงพินอิน (Pinyin) และการเปรียบเทียบการออกเสียงระหว่างจีนไทย

ฮั่นอวี่พินอิน 汉语拼音 ความหมายตามตัวอักษรคือ การถอดเสียงภาษาจีน หรือ มักจะเรียกย่อว่า พินอิน พินอินคือ ระบบในการถ่ายถอดเสียงภาษาจีนมาตรฐาน ด้วยตัวอักษรโรมัน มีการรวมเสียงเข้าด้วยกัน (โดยนัยก็คือ การเขียนแบบสัทศาสตร์ การสะกด การถ่ายถอดเสียง หรือ การทับศัพท์) ในภาษาจีนมักจะเรียกเต็ม ๆ ว่าพินอิน ซึ่งพินอินมีการเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2501 และเริ่มใช้กันในปี พ.ศ. 2522 โดยรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการใช้แทนที่ระบบการถ่ายถอดเสียงแบบเก่า นอกจากนี้ยังมีการออกแบบระบบอื่น ๆ สำหรับนำไปใช้กับภาษาพูดของภาษาจีน ในถิ่นต่าง ๆ และภาษาของชนกลุ่มน้อยที่ไม่ใช่ภาษาอื่นในสาธารณรัฐประชาชนจีนด้วย

นับแต่เนิ่นมา พินอินก็เป็นที่ยอมรับจากสถาบันนานาชาติหลายแห่ง รวมทั้งรัฐบาล สิงคโปร์ หอสมุดรัฐสภาอเมริกัน และสมาคมหอสมุดอเมริกัน โดยถือว่าเป็นระบบการถ่ายถอดเสียงที่เหมาะสมสำหรับภาษาจีนกลาง ครึ่งปี พ.ศ. 2522 องค์กรมาตรฐานนานาชาติ (ISO) ก็ได้รับเอาพินอินเป็นระบบมาตรฐาน (ISO 7098) ในการถ่ายถอดเสียงภาษาจีนปัจจุบันด้วยอักษรโรมัน

สิ่งสำคัญที่ต้องระลึกไว้ก็คือ พินอินนั้นเป็นการทับศัพท์ด้วยอักษรโรมัน (Romanization) มิใช่การถ่ายถอดเสียงแบบภาษาอังกฤษ (Anglicization) นั่นคือ การกำหนดให้ใช้ตัวอักษรหนึ่ง สำหรับแทนเสียงหนึ่งในภาษาจีนไว้อย่างตายตัว เช่น b และ d ในระบบพินอินเป็นเสียง “ป” และ “ต” ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากระบบการออกเสียงส่วนใหญ่ไม่ว่าอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือภาษาอื่นในยุโรป ขณะที่อักษร j หรือ q นั้นมีเสียงไม่ตรงกับในภาษาอังกฤษเลย กล่าวสั้น ๆ ก็คือ พินอินมุ่งที่จะใช้อักษรโรมันเพื่อแทนเสียงใดเสียงหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อความสะดวกในการเขียน มิได้ยืมเสียงจากระบบของอักษรโรมันมาใช้ การใช้ระบบนี้นอกจากทำให้ชาวต่างชาติเขียนอ่านภาษาจีนได้สะดวกแล้ว ยังสามารถใช้กับคอมพิวเตอร์ได้สะดวกอย่างยิ่งด้วย

ต่อไปนี้เป็น การถ่ายถอดเสียงภาษาจีน (ที่เขียนด้วยอักษรโรมันในระบบพินอิน) ด้วยอักษรไทย โปรดสังเกตว่า บางหน่วยเสียงในภาษาจีน ไม่มีหน่วยเสียงที่ตรงกันในภาษาไทย จึงต้องอนุโลมใช้อักษรที่ใกล้เคียง ในที่นี้จึงมีอักษรไทยบางตัว ที่ต้องใช้แทนหน่วยเสียงในภาษาจีนมากกว่าหนึ่งหน่วยเสียง ทั้งนี้เพื่อเป็นเกณฑ์สำหรับการเขียนคำทับศัพท์ภาษาจีน การถอดเสียงพยัญชนะ

ตารางที่ 4 การเทียบเสียงพยัญชนะของพินอิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2550)

พินอิน	อักษรไทย
b	ป
p	ผ, พ
m	ม
f	ฝ, ฟ
d	ด
t	ต, ท
n	น
l	ล
g	ก
k	ข, ค
h	ห, ฮ
j	จ
q	ฉ, ช
x	ซ, ส
zh	จ
ch	ฉ, ช
sh	ซ, ส
r	ร
z	จ
c	ฉ, ช
s	ซ, ส
y	ย
w	ว

หมายเหตุ: เสียงพยัญชนะจีนซึ่งเทียบได้กับพยัญชนะไทยที่มีอักษรคู่ (อักษรสูงมีเสียงคู่กับอักษรต่ำ) ได้ให้ไว้ทั้งสองตัว เช่น ฉ, ช/ฝ, ฟ ให้เลือกใช้ตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ของไทย เช่น ฉา ชื่อ เฝิน ฟัน ในกรณีที่เป็นอักษรเดี่ยว ซึ่งในการผันวรรณยุกต์ต้องใช้ ห นำ ถ้าอักษรเดียวนั้น

เป็นตัวควบกล้ำให้แทรกตัว ห ไว้ระหว่างตัวควบกล้ำเพื่อให้อ่านได้สะดวก เช่น yun = ยหวิน
(การถอดเสียงสระ)

ตารางที่ 5 การเทียบเสียงสระของพินอิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2550)

พินอิน	อักษรไทย
a	อะ/ อา
ai	ไอ/ आय
an	อัน/ อาน
ang	อัง/ อาง
ao	เอา/ อาว
e	เออ/ เอ (เมื่อตามหลัง y)
ei	เอ็ย
en	เอิน
eng	เอ็ง
er	เออร์
i	อี, อี้/ อื่อ (เมื่ออยู่หลัง c, ch, r, s, sh, z, zh)
ia	เอ็ย (ออกเสียงเหมือนคำว่า อี+อา)
ie	เอ็ย (ออกเสียงเหมือนคำว่า อี+เอ)
ian	เอ็ยน
iang	เอ็ยง
iao	เอ็ยว
in	อิน
ing	อิง
iong	อยง (ใช้เฉพาะกับ j, q, x)
iu	อิว
o	โอ, อัว (เมื่ออยู่หลัง b, p, m, f, p, w)
ong	อง
ou	โอว
u	อู, อวี (เมื่ออยู่หลัง j, q, x, y)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

พินอิน	อักษรไทย
ui	อุย
un	อุณ, อวิน (เมื่ออยู่หลัง j, q, x, y)
uo	อัว
ü	อวี (เสียงควบ อว)
üe	เอว (เสียงควบ อว)
ün	อวิน (เสียงควบ อว)

การถอดเสียงวรรณยุกต์

ระบบพินอินมีเครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ 4 เครื่องหมายด้วยกัน ดังนี้

1. วรรณยุกต์เสียงที่หนึ่ง แทนด้วยขีดระนาบสั้น ๆ (ˊ) เทียบเท่าเสียง สามัญหรือตรี

ในภาษาไทย ā ē ī ō ū ǖ

2. วรรณยุกต์เสียงที่สอง แทนด้วยขีดสั้น ๆ เอียงขวา (ˋ) เทียบเท่าเสียง จัตวา

ในภาษาไทย á é í ó ú ǘ

3. วรรณยุกต์เสียงที่สาม แทนด้วยขีดรูปลิ้ม (ˇ) คล้ายเสียง เอก ในภาษาไทย

(แต่ไม่ใช่เสียง “เอก”) ǎ ě ĭ ǒ ǔ ǚ

4. วรรณยุกต์เสียงที่สี่ แทนด้วยขีดสั้น ๆ เอียงซ้าย (ˊ) เทียบเท่าเสียง โท ในภาษาไทย

à è ì ò ù ǜ

5. วรรณยุกต์เสียงที่ห้า ไม่มีเครื่องหมาย: a e i o u ü (แต่บางครั้งเขียนจุดหน้าพยางค์นั้น ๆ) ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดหรือคอมพิวเตอร์ อาจใช้ตัวเลขแทนเครื่องหมายวรรณยุกต์ได้

(1 2 3 4 5 ตามลำดับ)

ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน

สุวรรณฯ สนเที่ยง (2560) การเข้าใจเรื่องนี้มีความสำคัญสำหรับคนเรียนภาษาจีนอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนมีจินตนาการ มีหลักในการจำคำศัพท์ การออกเสียง การเรียงประโยค ความจริงภาษาไทยอยู่ในตระกูลฮั่น-ทิเบต ซึ่งเป็นกึ่งภาษาและมีรากมาจากภาษาจีน ภาษาไทยจึงเป็นภาษาที่คล้ายภาษาจีนมากที่สุด สรุปได้ดังนี้

ลักษณะพิเศษของภาษาตระกูลฮั่น-ทิเบต

1. เป็นคำโดด สร้างคำศัพท์จากการนำคำโดดมาประสมกัน เช่น คำว่า รถ ประสมกับ ไฟ เป็น รถไฟ ภาษาจีน นำคำว่า 火 ประสมกับ 车 เป็น 火车 แปลว่า รถไฟ (ซึ่งภาษาอังกฤษจะไม่ได้สร้างคำจากวิธีนี้ เช่น คำว่า train)
2. มีเสียงวรรณยุกต์
3. หลักรวบรวมหลักคือ การเรียงลำดับคำ เมื่อเรียงลำดับคำต่างกัน ความหมายก็เปลี่ยน เช่น 妈妈骂马 (แม่ด่าม้า) 马骂妈妈 (ม้าด่าแม่)
4. รูปประโยคหลัก ๆ คือมี ประธาน กริยา กรรม
5. ภาษาจีนไม่ต้องเปลี่ยนรูปกริยาตามกาลเวลา ไม่ต้องมีกริยา 3 ช่อง ไม่แบ่งนามนับได้ นับไม่ได้

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัย ได้ศึกษากิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

ครูนอกกะลา (2553) ได้สรุปกิจกรรมในการสอนภาษาจีนว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ดังนี้

1. เพลง การสอนเพลงนอกจากนักเรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้วยังได้ความเพลิดเพลินและเกิดความคุ้นเคยในสำเนียงภาษา
2. เกม การเล่นเกม เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเองทำให้ได้ประสบการณ์ตรงเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง
3. สื่อมัลติมีเดีย เป็นการเพิ่มทางเลือกในการเรียนภาษาจีนได้ดีมาก ทุกวันนี้มีเว็บไซต์สำหรับนักเรียนที่น่าสนใจมาก นักเรียนสามารถฝึกออกเสียง ได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา พร้อมกับชมภาพสวย ๆ
4. หนังสือ ครูอาจจะเลือกหนังสือมาอ่านให้นักเรียน แล้วทบทวนคำศัพท์หลังการอ่านหรือก็อาจให้นักเรียนเลือกเรื่องที่ชอบมาอ่านให้ครูหรือเพื่อน ๆ ฟัง
5. งานศิลปะ การที่นักเรียนได้ทำงานศิลปะ เช่น งานฝีมือ การวาดภาพระบายสี ฯลฯ เป็นช่วงเวลาผ่อนคลายและนักเรียนมีความสุข ครูสามารถสอนภาษาจีนไปพร้อม ๆ กับการทำกิจกรรมด้วย เป็นการศึกษแบบบูรณาการที่ดีมาก

อรุณี วิริยะจิตรา (2532, หน้า 79-95) ได้กล่าวถึงกิจกรรมว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมที่ดีขึ้นอยู่กับลักษณะและการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ลักษณะของกิจกรรม

- 1.1 กิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน
 - 1.2 กิจกรรมต้องมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหาที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย
 - 1.4 กิจกรรมที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสื่อความหมาย
 - 1.5 กิจกรรมควรมีลักษณะท้าทายและน่าสนใจ
 - 1.6 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหา รูปแบบภาษาที่ต้องการ
 - 1.7 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่
2. ลักษณะของการจัดกิจกรรม

2.1 การจัดกิจกรรมแบบทำคนเดียว (Individual work) กิจกรรมแบบนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน กิจกรรมแบบทำคนเดียวเป็นงานที่ผู้เรียนแต่ละคนต้องคิดและทำด้วยตนเอง ดังนั้นกิจกรรมนี้ผู้สอนสามารถจัดให้ตรงกับความสามารถของแต่ละคนได้และทำให้ผู้สอนเห็นความสามารถและจุดอ่อนของผู้เรียนแต่ละคนได้ชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมแบบทำคนเดียวยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมในรูปแบบที่ตนต้องการ กิจกรรมที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมแบบนี้ เช่น การอ่านหรือฟังข้อความต่าง ๆ และทำแบบฝึกหัดที่ให้ไว้ การเขียนอธิบายรูปภาพหรือแผนภูมิต่าง ๆ การเล่นเกมประเภทปริศนาอักษรไขว้ เป็นต้น

2.2 การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมแบบคู่ เช่น การถามหาข้อมูลที่ขาดหายไปจากผู้เรียนที่เป็นคู่ของตน การทำตามคำสั่ง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น

2.3 การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ (Group work) กิจกรรมแบบนี้เป็นการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียน คือ ผู้เรียนต้องฟังผู้อื่น และมีการแสดงความคิดเห็น หรือร่วมการตัดสินใจ การจัดกลุ่มควรให้มีผู้เรียน 3-6 คน ในแต่ละกลุ่มกิจกรรมที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม เช่น การอภิปราย บทสนทนาสมมติ การเล่นเกม การช่วยกันหาข้อมูลเพื่อมาเขียนรายงาน เป็นต้น

2.4 การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนทำพร้อม ๆ กันทั้งชั้น กิจกรรมที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น เช่น การฝึกการอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่งของผู้สอน การฟัง การอ่าน และการทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กันทั้งชั้นเรียน เป็นต้น

ดังนั้นการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้มากขึ้น

กิจกรรมที่อาจจัดในชั้นเรียนได้ เช่น บทบาทสมมติ ซึ่ง สตอร์ริจ (Sturtridge, 1982, pp. 126-130) กล่าวถึง บทบาทสมมติ (Role play) ว่าเป็นกลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะบทบาทสมมติจะช่วยให้การสื่อสารในชั้นเรียนมีความสมจริงมากขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการพูดและการสนทนากับผู้เรียนคนอื่น ๆ เป็นสิ่งที่มีความหมาย ในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้เรียนจะต้องมีอิสระในการเลือกในสิ่งที่จะพูดพอสมควร คือ ผู้เรียนสามารถจะเลือกภาษาที่จะใช้และเลือกบทบาทหรือสถานการณ์ที่แต่ละคนต้องการได้ บทบาทสมมติต่างจากการฝึกสนทนา แบบมีการควบคุม (The controlled practice) กล่าวคือ การฝึกสนทนาแบบควบคุม ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความคิดของตนเองเท่ากับบทบาทสมมติเพราะการฝึกสนทนาแบบมีการควบคุมเพียงแต่ให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่าง หรือแทนที่คำที่กำหนดให้เท่านั้น

นอกจากกิจกรรมดังกล่าวแล้ว กิจกรรมอีกประการหนึ่งที่เหมาะสมในการจัดในชั้นเรียนก็คือเกม ซึ่ง มาเลย์ (Maley, 1981, pp. 137-147) กล่าวถึง การใช้เกมและกิจกรรมที่คล้ายเกมว่าทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ข้อดีของเกมที่ต่างจากกิจกรรมอื่น ๆ ก็คือสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางภาษาที่เป็นธรรมชาติ เกมเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ลักษณะเด่นของเกม คือ การเน้นการแก้ปัญหา และการใช้ประโยชน์จากช่องว่างของข้อมูล (Information gap) การจัดกิจกรรมโดยการใช้เกม ผู้เรียนต้องอาศัยการสังเกต ความจำ การตีความ การเดา รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่ม นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องอาศัยการถ่ายโอนข้อมูล การตัดสินใจ และการคิดเชิงเหตุผล

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้สอนยังต้องคำนึงถึงสื่อที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ การใช้สื่อในการจัดกิจกรรมว่าควรใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) เพื่อแก้ไขปัญหาการที่นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมักใช้สื่อจริงในการสอน ผู้สอนอาจคัดข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จริงมาสอน และให้การบ้านโดยให้ผู้เรียนฟังการพูดจากวิทยุหรือโทรทัศน์จริง เช่น การพยากรณ์อากาศ อย่างน้อยก็ควรเป็นสื่อที่จะนำมาจากภาษาที่ใช้จริงอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ คือ สื่อที่ไม่มีข้อความหรือที่ไม่ต้องใช้ภาษามากนักแต่ต้องสามารถนำมาอภิปรายได้อย่างกว้างขวาง เช่น เมนูอาหาร ตารางเวลา เป็นต้น และ เอเดลฮอฟ (Edelhof, 1981, pp. 49-62) กล่าวถึง การสอน

ภาษาต่างประเทศว่าแต่เดิมนำความเรียงเป็นตอน ๆ มาใช้ในการสอน ถ้าเรื่องที่น่ามายากเกินระดับของผู้เรียน ผู้สอนก็จะปรับให้สั้นลง และเปลี่ยนไปใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น ทำให้ผู้เรียนต้องเลียนแบบรูปแบบภาษาที่มีลักษณะไม่ต่อเนื่อง และขาดความสมจริงในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามแบบฉบับของเจ้าของภาษาเพราะฉะนั้นหนังสือที่ผู้สอนนำมาใช้ควรประกอบด้วย เนื้อหาหลาย ๆ ประเภท เพื่อสะท้อนภาพการสื่อสารที่เป็นจริง ผู้สอนอาจคัดเลือกเนื้อหาจากวัสดุสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

รายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์โทรเลข	โฆษณารายงานข่าวทางวิทยุ
รายงานถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์บทสัมภาษณ์	รูปภาพบทวิจารณ์ภาพยนตร์
เรื่องสั้น	บทละครทางวิทยุ

วัสดุสารเหล่านี้ มีลักษณะของการสื่อสารที่สมจริง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอย่างมีเป้าหมายเพราะผู้เรียน ได้รับข้อมูลจากหลายแห่ง และสามารถนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ นอกจากนี้การนำสื่อผสม เช่น ภาพยนตร์ หรือ วิทยุทัศน์ มาใช้ก็จะให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนได้มาก เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดการเคลื่อนไหวของการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ด้านภาพและเสียงเข้าด้วยกัน และผู้เรียนเห็นว่าผู้พูดคือใคร มีลักษณะอย่างไร แต่งกายอย่างไร มีอายุประมาณเท่าไร มีอารมณ์อย่างไร และกิริยาอาการที่แสดงออกมาสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสิ่งที่พูดหรือไม่ สำหรับหนังสือประเภทตำรา ผู้ผลิตควรจัดทำตำราที่มีเนื้อหาในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น มีบทบาทที่ตัดตอนมาจากหนังสือพิมพ์ โปสเตอร์ คำ ตารางเวลา ข้อเสนอแนะในการใช้เครื่องจักร โฆษณา แผนภูมิ เป็นต้น การใช้วัสดุสารดังกล่าวทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ผ่านสื่อที่มีเนื้อหาตรงกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนี้การใช้วัสดุสาร ในการเรียนการสอนภาษายังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะนำความรู้ในการสื่อสารไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น ผู้เรียนอาจเขียนจดหมายโต้ตอบกับเจ้าของภาษาได้ เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้น กิจกรรมหรือสื่อที่เหมาะสมสำหรับการนำมาใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควร มีลักษณะที่สมจริงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมควรมีลักษณะ 3 ประการ คือ มีข้อมูลที่ขาดหายไป มีตัวเลือก และข้อมูลป้อนกลับ เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ และเกมทางภาษา เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวคิดในการพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนในระดับพื้นฐาน โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่ม นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันสอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร

สาระการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยได้นำมาสร้าง ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

ลักษณะของผู้เรียนวัยเด็ก

ผู้เรียนแต่ละช่วงวัยจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งในการออกแบบการสอน (Instructional design) จะต้องวิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อที่จะได้วางแผนในการออกแบบสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนช่วงวัยนั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนในวัยเด็กเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียด ดังนี้

นุชลี อุปภักย์ (2555, หน้า 80) กล่าวว่า วัยเด็กมีลักษณะหลายอย่างที่เป็นเอกลักษณ์ แตกต่างจากวัยอื่น ๆ และถึงแม้ว่าช่วงวัยเด็กจะแบ่งออกเป็นหลายระยะ เช่น วัยทารก (แรกเกิด 2 ปี) วัยเด็กตอนต้น (2-6 ปี) และวัยเด็กตอนปลาย (7-12 ปี) เป็นต้น แต่ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงลักษณะของวัยเด็กโดยรวมที่มีอายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป จนถึงอายุไม่เกิน 12 ปี

เด็กก่อนวัยเรียนช่วงอายุระหว่าง 2-6 ปี โดยทั่วไปมีลักษณะเด่น ๆ คือ ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง อยากช่วยเหลือตัวเอง (Individuality) ชอบปฏิเสธ (Negativistic) และอยากรู้ อยากเห็น นอกจากนี้เด็กยังพร้อมที่จะเผชิญกับโลกภายนอก เพื่อที่จะได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม อันได้แก่ พฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และพฤติกรรมตามบทบาททางเพศ (Sex roles) เป็นต้น โดยการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของสังคมจะอยู่บนพื้นฐานที่ว่า ถ้าทำตามกฎเกณฑ์ก็จะไม่ถูกลงโทษหรือจะได้รับรางวัล ในขณะที่ถ้าต่อต้านระเบียบวินัยก็จะถูกลงโทษ นอกจากนี้ ยังเรียนรู้การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักให้ และรู้จักรับ เป็นต้น พออย่างเข้าสู่วัยเด็กตอนปลายหรือวัยเข้าโรงเรียน เด็กจะลดลักษณะนิสัยดังกล่าวข้างต้นลง และเข้าสู่สังคมของเพื่อนวัยเดียวกัน (The world of peer) ซึ่งในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียนนี้จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ระเบียบ กฎเกณฑ์ พฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในสังคม สถานการณ์บางอย่างทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ตนเอง ซึ่งความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ได้ดีมีน้อยเพียงไรของเด็กขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น อิทธิพลหรือวัฒนธรรมของกลุ่ม ความต้องการความผูกพันของกลุ่ม วัฒนธรรมของโรงเรียน และวัฒนธรรมของครอบครัว นอกจากนี้ การรวมกลุ่มของเด็กยังสร้างนิสัยแข่งขันหรือร่วมมือกันในการทำงาน ซึ่งลักษณะนิสัยดังกล่าวจะติดตัวเด็กต่อไปในภายหน้าโดยไม่รู้ตัว

สำหรับลักษณะโดยรวมของวัยเด็กไม่ว่าจะเป็นวัยเด็กตอนต้นหรือวัยเด็กตอนปลาย โดยธรรมชาติแล้วเป็นวัยที่มีความฉลาดสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ และมีความอยากรู้อยากเห็นตลอดเวลา ไม่ชอบอยู่นิ่งเฉย เด็กวัยนี้จะค่อย ๆ เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของตนเองตามสภาพความเป็นจริง โดยสามารถรับรู้ข้อดี ข้อเด่น และข้อด้อยของตนเอง สามารถสร้างฝันและเกิดแรงบันดาลใจที่จะผลักดันให้ตนเองประสบความสำเร็จได้

เนื่องจากวัยเด็กเป็นระยะรากฐานของชีวิตในอนาคต ดังนั้น บุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยม ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความสนใจ จิตสำนึกในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบ

กฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้นในวัยนี้จะมีผลต่อการดำเนินชีวิตของเด็กต่อไปในอนาคต และปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเกิดบุคลิกภาพดังกล่าว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงวัยนี้นั่นเอง

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน จากลักษณะของผู้เรียนวัยเด็กข้างต้นจะเห็นได้ว่า เด็กเป็นวัยที่มีความพร้อมเต็มที่สำหรับการเรียนรู้ และพร้อมรับการถ่ายทอดหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม มีข้อที่ควรคำนึงในการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กวัยนี้หลายประการได้แก่

1. ถึงแม้เด็กจะมีความฉลาดและความสามารถ แต่ก็ยังคงมีข้อจำกัดในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้น เด็กอาจไม่สามารถปฏิบัติหรือคิดในสิ่งที่ผู้ใหญ่คาดหวังให้ทำได้ การตำหนิเด็กหรือทำให้เด็กรู้สึกด้อยอาจมีผลทางลบต่อความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองของเด็กในเวลาต่อมาได้ เนื่องจากในช่วงวัยเด็กนี้สามารถรับรู้ข้อดีข้อเสียของตนเอง สิ่งที่คุณสอนฟังกระทำคือทำให้เด็กฝึกปฏิบัติหรือคิดแก้ปัญหาจากง่ายไปยาก และควรให้กำลังใจเด็กอย่างต่อเนื่อง
2. การที่เด็กอยากรู้อยากเห็นและไม่ชอบอยู่นิ่งนับเป็นข้อดีที่คุณสอนจะได้ใช้โอกาสนี้ในการถ่ายทอดความรู้ และปลูกฝังเจตคติที่ดีต่าง ๆ ให้กับเด็กได้อย่างหลากหลาย
3. ถึงแม้เด็กจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แต่โดยธรรมชาติแล้วเด็กจะมีช่วงความสนใจค่อนข้างสั้น ดังนั้น การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ควรเป็นกิจกรรมสั้น ๆ ที่ให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหว และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปด้วยในเวลาเดียวกัน
4. ในวัยนี้เด็กสามารถเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรม การรู้จักแพ้รู้จักชนะ รู้จักการให้และการรับรวมทั้งการแข่งขันเพื่อที่จะได้เป็นที่หนึ่ง ดังนั้นผู้สอนจึงไม่ควรลืมที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และความร่วมมือในการทำงาน รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตนเองจะต้องรับผิดชอบต่อไป

ชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาและการสอนอย่างหนึ่ง ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เป็นการรวบรวมสื่อการสอนตามแบบแผนที่วางไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน ได้มีผู้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ดังนี้

แอสบี (Ashby, 1972, pp. 15-17) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนหมายถึง ชุดการสอนที่ประกอบด้วยรูปภาพ สไลด์ เพลง เทปประกอบการสอน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นและหลังจากที่นักเรียนเรียนบทเรียนแล้วสามารถทดสอบเพื่อกำหนดความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองได้โดยทำแบบทดสอบที่มีอยู่ในชุดการสอน

กู๊ด (Good, 1973, p. 306) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่าเป็นโปรแกรมการสอน ทุกอย่างจัดไว้เฉพาะทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เนื้อหา คู่มือครู แบบฝึกหัด มีการกำหนด จุดประสงค์ของการเรียนไว้อย่างครบครัน ชุดการสอนนี้ศึกษาได้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้จัดให้และเป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้น

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533, หน้า 151) ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์แต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ชุดการสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเพื่อให้การสอนของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครูในการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ การมอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552, หน้า 185) ได้ให้ความหมายชุดการสอนไว้ว่า ระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา อีกอย่างหนึ่ง สื่อการเรียนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อประสม ที่เรานำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

วันดี อติศัพท์ (2530, หน้า 49) ได้ให้ความหมายชุดการสอนไว้ว่า การนำสื่อการสอน โดยเฉพาะสื่อประสมเข้ามาจัดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำเอาระบบสื่อประสม (Multi-media) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอน ประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ เช่น รูปภาพ สไลด์ เทป ฯลฯ

แนวคิดหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ในการนำชุดการสอนมาใช้นั้นอาศัยแนวคิดหลักการตลอดจนทฤษฎีต่าง ๆ มี 5 ประการ

1. แนวคิดตามหลักจิตวิทยา เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ตามความสามารถ และอัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน
2. แนวคิดที่จะเปลี่ยนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นแบบให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยใช้สื่อประสมที่ตรงตามเนื้อหา โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

3. แนวคิดที่จะจัดระบบการผลิตการใช้สื่อการสอนในรูปแบบของสื่อประสมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อช่วยครูมาเป็นใช้สื่อเพื่อช่วยนักเรียนในการเรียนรู้

4. แนวคิดที่จะสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน นักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับสภาพแวดล้อม โดยนำสื่อการสอนมาใช้ร่วมกับกระบวนการกลุ่มในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

5. แนวคิดที่ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาจัดสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเองและมีผลย้อนกลับทันทีว่าตอบถูกหรือตอบผิด มีการเสริมแรงทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและต้องการที่จะเรียนต่อไป ได้เรียนรู้ทีละน้อยตามลำดับขั้นตามสามารถและความสนใจของแต่ละคน

ประเภทของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 114) ได้แบ่งประเภทของชุดการสอนตามลักษณะการใช้ไว้ดังนี้

1. ชุดการสอน สำหรับประกอบการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดการสอนสำหรับครูใช้ คือ เป็นชุดการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนให้ครูใช้ประกอบการบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้ลดน้อยลงและเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น ชุดการสอนนี้จะมีเนื้อหาวิชาเพียงหน่วยเดียว และใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม ชุดการสอนแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนในรูปของศูนย์การเรียน ชุดการสอนเป็นแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วยชุดการสอนย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วยในแต่ละศูนย์ที่มีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น การเรียนอาจจัดในรูปแบบของรายบุคคล หรือผู้เรียนทั้งในศูนย์ใช้ร่วมกันก็ได้ ผู้เรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มอาจต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้วผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เอง ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียน หากมีปัญหา ผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ เมื่อจบการเรียนแต่ละศูนย์แล้ว ผู้เรียนอาจจะสนใจในการเรียนเสริมเพื่อเจาะลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ได้อีก จากศูนย์สำรองที่ครูจัดเตรียมไว้เพื่อเป็นการไม่เสียเวลาที่จะต้องรอคอยบุคคลอื่น

3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันระหว่างเรียน และผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือ ผู้ชี้แนะแนวทางการเรียน

ชุดการสอนนี้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปได้จนถึงขีดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น อันเป็นการถูกต้องและยุติธรรมในการจัดการเรียนการสอน ในปัจจุบันนี้ชุดการสอนแบบนี้บางครั้งเราเรียกบทเรียนโมดูล (Instructional module)

ส่วนประกอบของชุดการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533, หน้า 153) ได้กล่าวว่า ส่วนประกอบที่สำคัญของชุดการสอนมีดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือครูและแผนการสอนสำหรับครูและนักเรียน ตามลักษณะของชุดการสอน ภายในคู่มือครูจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียด ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงจึงจะสามารถใช้ชุดการสอนนั้นอย่างได้ผล คู่มือครูอาจทำเป็นเล่ม หรือแผ่นประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครู บทบาทของครู การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง แผนการสอน และแบบฝึกปฏิบัติ

2. บัตรคำสั่ง (คำแนะนำ) เพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างที่มีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและชุดการสอนแบบรายบุคคล บัตรคำสั่งจะประกอบไปด้วยคำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษาคำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมและการสรุปบทเรียน ซึ่งอาจสรุปบทเรียนโดยใช้คำอธิบายหรือตอบคำถาม บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจึงปฏิบัติตามเป็นขั้น ๆ

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์ จะบรรจุอยู่ในรูปของสื่อการสอนต่าง ๆ อาจประกอบด้วยบทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ เทปบันทึกเสียง แผ่นภาพโปรงใส หุ่นจำลอง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะต้องศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามคำสั่งที่กำหนดไว้ให้

4. แบบประเมินผล (ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน) อาจอยู่ในรูปของแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง จับคู่เลือกคำตอบที่ถูกหรือให้ดูผลจากการทดลองหรือทำกิจกรรม ดังนั้นส่วนประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ได้แก่ คู่มือครู บัตรคำสั่ง เนื้อหา แบบประเมินผล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การสร้างชุดการสอน

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528, หน้า 293-294) กล่าวว่า ในการสร้างชุดการสอนควรจะดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์และกำหนดความต้องการ
2. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์
3. ออกแบบองค์ประกอบของระบบ
4. วิเคราะห์แหล่งทรัพยากรที่ต้องการ ทั้งทรัพยากรที่มีอยู่และข้อจำกัด

5. ผลิตวัสดุเพื่อการสอน
6. ออกแบบประเมินผลการเรียนของผู้เรียน
7. ทดลองและปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 123) ได้กล่าวถึง การผลิตชุดการสอนโดยยึดตามรูปแบบชุดการสอนแผนจุฬา (Chula plan) โดยแบ่งเป็น 10 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาตามที่เห็นสมควร
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้างแล้วกำหนดออกมาเป็นหัวเรื่อง
4. กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการ จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนและเปลี่ยนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบอิงเกณฑ์
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นเป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า ชุดการสอน
9. หาประสิทธิภาพชุดการสอนเพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอนและตามระดับการศึกษา

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจาก กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา กำหนดหน่วยการสอน กำหนดหัวเรื่อง กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดแบบประเมินผล เลือกและผลิตสื่อการสอน หาประสิทธิภาพชุดการสอน และนำชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไปใช้

คุณค่าของชุดการสอน

1. ช่วยเร้าความสนใจ ผู้เรียนที่เรียน โดยใช้ชุดการสอนจะประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนสนใจต่อการเรียนตลอดเวลา
 2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี จากการที่ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถเรียนได้ตามความสนใจและตามอัตราการเรียนรู้ของตนเองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
 3. ส่งเสริมและฝึกหัดให้ผู้เรียน รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบตนเองและสังคม
 4. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระ จากบุคลิกภาพของผู้สอนเนื่องจากการเรียนโดยชุดการเรียน ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายตลอดเวลาเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือและใช้ชุดการสอน ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แทนครู ดังนั้นผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการสอน ถึงแม้ว่าผู้สอนจะเป็นผู้ที่สอนไม่เก่ง
 5. แก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และตามโอกาสที่เอื้ออำนวยให้แก่ผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกัน
 6. สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครู เพราะในการผลิตชุดการสอนนั้น ได้จัดระบบการใช้สื่อการสอน ทั้งการผลิตสื่อการสอน กิจกรรม ตลอดจนข้อเสนอแนะการใช้สำหรับผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ทันที
 7. ส่งเสริมการเรียนแบบต่อเนื่องหรือการศึกษาตลอดชีพ เพราะสามารถนำชุดการสอนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองได้ทุกเวลาและสถานที่
 8. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เพราะชุดการสอนได้ผลิตขึ้นโดยใช้วิธีระบบ และกลุ่มผู้มีความรู้ความสามารถ มีการทดลองใช้จนแน่ใจว่าใช้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วจึงนำออกใช้แพร่หลาย
- ชัยวงศ์ พรหมวงศ์ (2536, หน้า 490-496) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่ต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนดังนี้

1. สำหรับหน่วยงานผลิตชุดการเรียนการสอน เป็นการประกันคุณภาพของชุดการเรียนการสอนว่าอยู่ในขั้นสูงที่เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่ทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนและผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและเงิน

2. สำหรับผู้ใช้ชุดการเรียนการสอน ชุดการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง ดังนั้นก่อนนำชุดการเรียนการสอนไปใช้ ครูควรมั่นใจว่าชุดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้ได้ชุดการเรียนการสอนที่มีคุณค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตชุดการเรียนการสอน การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาที่บรรจุในชุดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง การกำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์จะประเมินจากพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง เป็นการประเมินผลจากพฤติกรรมย่อย ๆ หลายพฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมรายบุคคล และกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ผู้สอนกำหนด

2. พฤติกรรมขั้นสุดท้าย เป็นการประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนจะกำหนดเป็นที่ผู้สอนคาดว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1 E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การกำหนดเกณฑ์ E_1 E_2 โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำจะตั้งไว้ 80/ 80, 85/ 85 หรือ 90/ 90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ได้เช่น 75/ 75 เป็นต้น

การคำนวณประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน สำหรับสถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต, 2528, หน้า 295) กล่าวถึงสูตรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด และการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดหรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังเรียน

$\sum Y$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพเป็นการประเมินผลเพื่อให้สื่อการสอนนั้นมีคุณภาพ โดยมีนักการศึกษาได้กำหนดรายละเอียดไว้ ดังนี้

เลิศ อานันทนนะ (2539, หน้า 494) เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนี้แล้ว ชุดการสอนนั้นก็มีความค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน และคุ้มค่าต่อการลงทุนและผลิติดอกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพและทำได้โดยประเมินผลกิจกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) โดยการกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม รายงานของกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่ ที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ประเมินพฤติกรรมจากการทดสอบหลังเรียน ประสิทธิภาพของชุดการสอน จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของผลคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/ 80 หมายความว่าเมื่อเรียนจากชุดกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรือทำงานได้ผลเฉลี่ย 80% และทำทดสอบหลังเรียน ได้ผลเฉลี่ย 80%

การกำหนดเกณฑ์ E_1 , E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำจะตั้งไว้ 80/ 80, 80/ 85 หรือ 90/ 90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่าเช่นนี้เช่น 75/ 75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็ได้ผลเท่านั้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2536, หน้า 3) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการที่ครูจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-7 คน นักเรียนทุกคนมีการช่วยเหลือกันในขณะที่ยังเรียน

กิดานันท์ มลิทอง (2548, หน้า 122) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนแบบกลุ่มเล็กที่ใช้ได้ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ โรงเรียนที่เกิดจากแรงผลักดันที่มาบรรจบกัน 2 อย่าง คือ 1) ชีวิตภายนอกห้องเรียนจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่ร่วมมือกัน โดยการใช้

ทีมงานในการทำงานในชีวิตประจำวันและ 2) การรู้ในคุณค่าของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายขึ้น

Slavin (1987, p. 8) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมีทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่เก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน มีการร่วมมือกันขณะเรียนรับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์เช่นเดียวกัน นั่นคือการเรียนรู้เป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

Panitz (1996) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

ทศนา เขมมณี (2554) การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาที่สำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้ คือ สลาบิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และรอเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) เขากล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกละเลยหรือมองข้ามไป ทั้ง ๆ ที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่า ความรู้ลึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อ โรงเรียน ครูและเพื่อนร่วมชั้น ที่มีผลต่อการเรียนรู้มาก จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1994, pp. 31-32) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะแข่งขันกันในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ

2. ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือ แต่ละคนก็รับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น และ

3. ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะที่เดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย จอห์นสันและจอห์นสันชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษาปัจจุบันมักส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขัน ซึ่งอาจมีผลให้ผู้เรียนเคยชินต่อ

การแข่งขันเพื่อแข่งขันผลประโยชน์มากกว่าการร่วมมือกันแก้ปัญหา อย่างไรก็ตามเขาแสดงความเห็นว่า เราควรให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะ โดยรู้จักใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ทั้งนี้เพราะในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องเผชิญสถานการณ์ที่มีทั้ง 3 ลักษณะ แต่เนื่องจากการศึกษาปัจจุบันมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันและแบบรายบุคคลอยู่แล้ว เราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตด้วย

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกผู้เรียนให้ช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการดังนี้ (Johnson & Johnson, 1994, pp. 31-37)

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน การเรียนรู้ร่วมกัน (Positive goal interdependence) การให้รางวัลตามผลงานของกลุ่ม (Positive reward interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน (Positive resource interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน (Positive role interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to face promotive interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ใ้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครจะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้

ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่มีหลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กัน ได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน เป็นต้น

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย

(Interpersonal and small-group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครู หรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (Metacognition) คือ สามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของคนที่ได้ทำไป

ลักษณะและขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ในการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากผู้สอนและผู้เรียนต้องเข้าใจถึงความหมายและองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือแล้ว ต้องเป็นต้องเข้าใจถึงลักษณะและขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ ดังที่ Johnson and Johnson (1987, pp. 23-24) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน แบ่งข้อมูลและอุปกรณ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม
2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมาย จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การที่แต่ละคนทำงานอย่างเต็มความสามารถ
4. สมาชิกกลุ่มมีทักษะในการทำงานกลุ่ม (Small group skills) และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ผู้สอนประเมินการทำงานกลุ่มของผู้เรียน
5. สมาชิกกลุ่มใช้กระบวนการกลุ่ม (Group process) ในการเรียนรู้และทำงาน ซึ่งประกอบด้วยความรู้จักเป็นผู้นำความเป็นสมาชิกที่ดี มีกระบวนการทำงาน รู้ว่าจะไปทำไม

ทำอะไร ทำที่ไหน ใครทำบ้าง ทำอย่างไร รวมทั้งการประเมินผลงาน และประเมินสมาชิกและกระบวนการการทำงานของกลุ่ม

นอกจากนี้ Kagan (1994) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เป็นกลุ่ม (Team) มีนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลาง และต่ำ อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
2. มีการจัดการ (Management) เพื่อให้การทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือเป็นไปอย่างได้ผล จึงมีการแบ่งหน้าที่ มีการซักถาม อภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน
3. มีความเต็มใจ (Willing) นักเรียนทุกคนในกลุ่มยอมรับซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม
4. มีทักษะ (Skill) เป็นการพัฒนาทักษะทางสังคม การสังเกต การสรุปและการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง
5. มีหลักพื้นฐาน (Basic principles) 4 ประการคือ มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบรายบุคคล มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม
6. มีรูปแบบ (Structure) การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือมีรูปแบบมากมาย ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา หรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2544, หน้า 85) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน
2. การปฏิสัมพันธ์มีลักษณะส่งเสริมกันและกันโดยตรง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีการอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง
3. สมาชิกมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้โดยมีการช่วยเหลือ ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม
4. การใช้ทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ
5. สมาชิกทำงานกลุ่มอย่างมีขั้นตอน โดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่งที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่

แตกต่างกัน ร่วมกันระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการเรียนสมาชิกทุกคน มีบทบาทหน้าที่และมีภาระรับผิดชอบต่อกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มของคนบรรลุเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมี การแบ่งกลุ่มผู้เรียน และแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมี ประโยชน์หลาย ๆ ด้าน ดังที่ Johnson and Johnson (1987) กล่าวถึง ประโยชน์ในการเรียนแบบ ร่วมมือไว้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกคนร่วมมือกันทำงานกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด แสดงความคิดเห็น และลงมือกระทำเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กไม่เก่ง
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันค้นหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์ และตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกัน อีกทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ อรพรรณ พรสีมา (2540, หน้า 3-4) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนช่วยเหลือกัน ให้ความร่วมมือกันและกันในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย นำไปสู่การอภิปรายซักถาม ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
2. ทำให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การทำความเข้าใจในความคิดรวบยอดหรือหลักการ ที่สำคัญนั้น ครูอาจแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อเปิด โอกาสให้นักเรียนได้พูดคุย อภิปรายและ ซักถามจนเกิดความเข้าใจอย่างแจ่มชัด คนที่เรียนเร็วสามารถช่วยเหลือคนที่เรียนช้า เพื่อให้ตาม เพื่อนทันได้
3. ช่วยลดปัญหาวิสัยในชั้นเรียน กล่าวคือ นักเรียนทุกคนจะให้กำลังใจ ขอมรับ ร่วมมือ และช่วยเหลือกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม จึงจำเป็น ต้องร่วมมือกันพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในกลุ่ม
4. ช่วยยกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของทั้งชั้น การที่นักเรียนเก่ง

ช่วยนักเรียนอ่อน นักเรียนเก่งจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดของหัวข้อที่กำลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น
ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนที่เรียนช้าจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดจากเพื่อนซึ่งใช้ภาษาใกล้เคียงกัน
ได้ง่าย

5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าทำงานและ
แก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมี
อิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง

6. มีทักษะในการบริหารจัดการ การเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา มีมนุษยสัมพันธ์และการสื่อ
ความหมาย ซึ่งพัฒนาจากการที่นักเรียนได้ทำงาน อภิปราย ซักถาม ช่วยเหลือแลกเปลี่ยน

7. ช่วยเตรียมผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัย
ความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันแบบเผชิญหน้า

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการเรียนแบบร่วมมือ

กรมวิชาการ (2544)	ทิตนา แชมมณี (2554)	Johnson and Johnson (1994)	Kagan (1994)	ผู้วิจัย
- ประกอบด้วย สมาชิกที่มี ความสามารถ แตกต่างกัน	- การเรียนรู้แบบ ร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม ย่อยโดยมีสมาชิก กลุ่มที่มี	- กลุ่มการเรียนรู้ แบบร่วมมือ จะต้องมี ความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคน	- เป็นกลุ่ม มี นักเรียนที่มีระดับ ผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลางและต่ำ อยู่ในกลุ่มเดียวกัน	- การเรียนรู้แบบ พึ่งพากัน - มีการแลกเปลี่ยน ความรู้กัน เด็กเก่ง ช่วยเด็กอ่อนได้
- มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกัน และมีความ รับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและ ส่วนรวม เพื่อให้ ตนเองและสมาชิก ทุกคนในกลุ่ม ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ กำหนด	ความสามารถ แตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมาย ของกลุ่ม	มีความสำคัญ และ ความสำเร็จของ กลุ่มขึ้นกับสมาชิก ทุกคนในกลุ่ม -การที่สมาชิกใน กลุ่มมีการพึ่งพา ช่วยเหลือเกื้อกูล กัน เป็นปัจจัยที่จะ ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ต่ อกันและกันในทาง ที่จะช่วยให้กลุ่ม บรรลุเป้าหมาย	- มีการจัดการเพื่อ ให้การทำงานเป็น กลุ่มแบบร่วมมือ เป็นไปได้ผล จึงมีการแบ่งหน้าที่ มีการถามอภิปราย แลกเปลี่ยนความ เห็นซึ่งกันและกัน - มีความเต็มใจ นักเรียนทุกคนใน กลุ่มยอมรับซึ่งกัน และกัน ช่วยเหลือ กันเพื่อความสำเร็จ	- มีบทบาทหน้าที่ ต่างกัน แต่มี เป้าหมาย การทำงานเดียวกัน - การร่วมมือกัน เป็นทักษะที่ดีใน การอยู่ร่วมกันใน สังคม

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กรมวิชาการ (2544)	ทีศนา แคมมณี (2554)	Johnson and Johnson (1994)	Kagan (1994)	ผู้วิจัย
		- สมาชิกในกลุ่ม การเรียนรู้ทุกคน จะต้องมีหน้าที่ รับผิดชอบ และ พยายามทำงานที่ ได้รับมอบหมาย	- มีทักษะ เป็นการ พัฒนาทักษะทาง สังคม การสังเกต การสรุปและการ แก้ปัญหา	

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการเรียนแบบร่วมมือตารางข้างต้น การเรียนแบบร่วมมือมีประโยชน์ที่ให้ผู้เรียนได้เกิดแรงจูงใจในการเรียน โดยการที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการแบ่งงานกันถ้ามีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณมีความหมายในสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม คือต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน ต้องช่วยเหลือกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา หากความรู้ใหม่สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ซึ่งจะทำให้การเรียนพัฒนาไปเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมต่อไปข้างหน้า โดยในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้หลักการการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพากัน
2. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ ผู้เรียนเก่งช่วยผู้เรียนที่อ่อนได้
3. ผู้เรียนมีบทบาทหน้าที่ต่างกันแต่มีเป้าหมายการทำงานเดียวกัน
4. กิจกรรมส่งเสริมการร่วมมือกันเป็นทักษะที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอีกหนึ่งวิธีการในการใช้วัดความรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ซึ่งรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29-30) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสรรพภาพทางสมอง การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย

พรณี คาโรจน์ (2542 อ้างถึงใน พิรุณ โปรัช สำโรงทอง, 2554) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการกระทำหรือการแสดงออกทางการเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ความพยายามในการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการและสามารถตรวจสอบ หรือวัดความสำเร็จนั้นได้ด้วยเครื่องมือวัดผลทางการเรียน

อุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547, หน้า 17) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามในการเรียนซึ่งประเมินได้จากคะแนนสอบ หรือผลงานที่ได้รับมอบหมายหรือจากทั้งสองอย่าง และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง ต่ำ เป็นต้น

ไอแซกส์ อาโนลด์ และแมคซีลี (Eysenck, Arnold & Mcili, 1972, p. 6) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกตหรือการตรวจการบ้านหรืออาจได้ไปในรูปของเกรดจากโรงเรียนซึ่งต้องการอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลาานพอสมควรหรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

กู๊ด (Good, 1973, p. 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การทำให้สำเร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางการกระทำในลักษณะที่กำหนดให้ หรือด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้หรือการกำหนดให้หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบให้หรือทั้งสองอย่าง

มีเรน และเลแมน (Mehren & Lehman, 1973) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลการวัด การเปลี่ยนแปลงและประสพการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงต้องมีเครื่องมือในการวัดความสามารถของผู้เรียน โดยครูผู้สอนเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ตรงจุดมุ่งหมายของการเรียนที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ โดยมีนักการศึกษาให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ในแนวเดียวกัน ดังนี้

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540, หน้า 28) ให้ความหมาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบวัดความรู้เชิงวิชาการ มักใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เน้นการวัดความรู้ความสามารถจากการเรียนรู้ในอดีตหรือสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, หน้า 96) ให้ความหมาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สมบูรณ์ ต้นยะ (2545, หน้า 143) ให้ความหมาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สำหรับแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์แบ่งออกได้เป็น

1. วัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบด้านความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลปรากฏออกมา

2. แบบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การอ่าน ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม

3. แบบเขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบคือ

3.1 แบบความเรียง ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

3.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้คำตอบหรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบอยู่ 4 รูปแบบ คือ

3.2.1 แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง

3.2.2 แบบจับคู่

3.2.3 แบบเติมคำ

3.2.4 แบบเลือกตอบ

จากการศึกษาความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังกล่าว สรุปได้ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องมีเครื่องมือวัด ซึ่งเครื่องมือวัดที่นิยมใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองหรือสติปัญญาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ซึ่ง ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 172-176) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 165) เขาวดี วิบูลย์ศรี (2540, หน้า 205-215) ได้เสนอแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่เหมือนกันว่า ควรสร้างให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ 6 ประเภท ซึ่งเรียงลำดับพฤติกรรมจากขั้นต่ำไปหาพฤติกรรมขั้นสูง ดังนี้

1. ด้านความรู้ความจำ คือ การวัดความสามารถในการระลึกออกมาได้หรือจำได้นั่นเอง และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยตรงและจากการอ่านหนังสือ และตำราต่าง ๆ

2. ด้านความเข้าใจ คือ เป็นการวัดความสามารถในการจับใจความ การแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้ สามารถตีความหมายของเรื่องนั้นได้ หรือสามารถขยายความหรือนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

3. ด้านการนำไปใช้ คือ ความสามารถนำความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องราวที่ได้เรียนมาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ต่างไปจากที่เคยเรียน แต่ใช้หลักวิชาการรับร่วมกัน

4. ด้านการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะ ส่วนต่าง ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว การกระทำข้อเท็จจริง หรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรบ้างมีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์สิ่งใด เพื่อสกัดให้เห็นสิ่งที่เป็นสาระและแก่นสาร และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้น ตลอดจนสกัดให้เห็นสิ่งที่เป็นหลักการ โดยกำเนิดให้องค์ประกอบเหล่านั้นจับกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นเรื่องราวขึ้นมาได้

5. ด้านการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการผสมส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน เป็นการวัดว่านักเรียนจะสามารถนำเอาความรู้แต่ละหน่วยมารวมกันจัดเป็นหน่วยใหม่ขึ้น หรือโครงสร้างใหม่ที่ต่างจากของเดิมได้หรือไม่เพื่อรวมเป็นข้อสรุปหรือข้อยุติ

6. ด้านการประเมินค่า คือ ความสามารถในการวินิจฉัยติราคาโดยสรุปอย่างมีหลักเกณฑ์ สิ่งทีราคาดาจเป็นวัสดุ สิ่งของ ผลงานต่าง ๆ หรือความคิดเห็นก็ได้ ในการประเมินค่านั้นต้องอาศัยเกณฑ์มาตรฐานประกอบการวินิจฉัย

จากการศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วในอดีต หรือสภาพปัจจุบันว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ซึ่งมีทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง อาจเป็นแบบอัตโนมัติหรือปรนัย และแบบทดสอบมาตรฐานที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ

เจตคติ

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติซึ่งเป็นตัวแปรหนึ่งในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งมีรายละเอียดของเจตคติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความหมายของเจตคติ

เจตคติเป็นความรู้สึกของคน คนเราจะรู้สึกได้ก็ต่อเมื่อประสาทของเราได้สัมผัสกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งก่อน นั่นคือรับรู้สิ่งนั้นก่อนนั่นเอง ถ้าจิตเราเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกตั้งแต่ขั้นต้น ๆ จนถึงขั้นสูง ๆ คือเกิดความสนใจ ความซาบซึ้งพอใจและเจตคติติดตามมา การจะวัดสิ่งใดได้ถูกต้องจะต้องรู้ก่อนว่าสิ่งนั้นหน้าตาเป็นอย่างไร เจตคติหรือทัศนคติก็เหมือนกันก่อนจะวัดต้องนิยามให้ชัดเจน แต่ในความเป็นจริงแล้วคำว่า เจตคติ (Attitude) มีผู้เชี่ยวชาญนิยามไว้หลายความหมายแตกต่างกันไปตามแนวคิดของตน ดังนิยามเจตคติบางนิยามที่เป็นตัวอย่างต่อไปนี้

แอลพอร์ต (Allport, 1935) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า สภาพความพร้อมของจิต ซึ่งเกิดขึ้นโดยประสบการณ์ สภาพความพร้อมนี้เป็นแรงพยายามที่จะกำหนดทิศทางหรือปฏิกิริยาต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เทอร์สโตน (Thurstone, 1946) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า เป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกหรือลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้เป็นต้นว่าสิ่งของ บุคคล บทความ องค์กร ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้แสดงให้เห็นความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่

แคมเบลล์ (Campbell, 1976) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า เป็นอาการรู้สึกตอบสนองต่อเป้าเจตคติอย่างคงเส้นคงวา

แคทซ์ (Katz, 1960) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า เป็นความรู้สึกโน้มน้ำของแต่ละบุคคลที่จะประเมินสัญลักษณ์ สิ่งของ หรือโฉมหน้าโลกของเขา ด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ

เบม (Bem, 1970) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า คือความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ส่วน ไทรแอนดิส (Triandis, 1971) นิยามเจตคติว่าเป็นความคิดที่เต็มไปด้วยความรู้สึกซึ่งพร้อมที่จะปฏิบัติการอย่างหนึ่งต่อสถานการณ์เฉพาะอย่าง

ฟิชบาย และแอ็ชเซน (Fishbein & Ajzen, 1975) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า เป็นอารมณ์ความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนองด้วยอาการเต็มใจหรือไม่เต็มใจต่อเป้าเจตคติที่กำหนดไว้อย่างคงเส้นคงวา

ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) ให้นิยามเจตคติสรุปได้ว่า เป็นอารมณ์ความรู้สึกอันบังเกิดจากการได้สัมผัสรับรู้ต่อสิ่งนั้น โดยแสดงความโน้มเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งในรูปของการประเมินว่าชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ

จากนิยามเจตคติของเพียงบางคน จะเห็นว่าไม่ค่อยจะเหมือนกัน สอดคล้องกับคำกล่าวของ ดอร์สและสมิท (Dawes & Smith, 1985 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ที่ศึกษาบทความและหนังสือเจตคติ 20,209 เรื่อง จากบทคัดย่อทางจิตวิทยา (Psychological abstracts) ปี ค.ศ. 1970 ถึงปี ค.ศ. 1979 พบว่า นิยามเจตคติจากทุกเรื่องสอดคล้องกันน้อยมาก แล้วลักษณะแบบไหนจึงจะมีคุณค่าสำหรับการวัด แต่ถ้าพิจารณาจากนิยามแต่ละคนก็จะพยายามดึงเข้าสู่การสร้างเครื่องมือวัดของตนเอง

จากการศึกษาความหมายของเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง ความคิดเห็น ความเชื่อ และความรู้สึกของบุคคลที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ หรือความโน้มเอียงที่จะแสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สถาบัน สถานการณ์ เรื่องราวต่าง ๆ ไปในทางใดทางหนึ่งอาจเป็นไปได้ในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน คือ ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติม้องค์ประกอบอะไรบ้าง นักจิตวิทยามีความเชื่อที่แตกต่างกัน แต่ละคนพยายามค้นคว้าหาไปเรื่อย ๆ ปัจจุบันมีความคิดเห็นต่างกันอยู่ 3 กลุ่ม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 59)

1. เจตคติม้องค์ประกอบเดียว ตามแนวความคิดหรือแนวความเชื่อนี้พิจารณาได้จากนิยามเจตคตินั้นเอง กลุ่มนี้จะมองเจตคติเกิดจากการประเมินเป้าหมายของเจตคติว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ
2. เจตคติมีสององค์ประกอบ ตามแนวความคิดนี้มองเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบด้านสติปัญญา และด้านความรู้สึก
3. เจตคติมีสามองค์ประกอบ แนวความคิดนี้เชื่อว่าเจตคติมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม

ลักษณะของเจตคติ

เจตคติมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ (ปราณี ทองคำ, 2539, หน้า 146-147)

1. เจตคติมีที่หมาย (Attitude object) ซึ่งได้แก่ สิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น คน สถานที่ สิ่งของ สถานการณ์ หรือสิ่งที่เป็นธรรม เช่น เสรีภาพ ความรักประชาธิปไตย ฯลฯ
2. มีการระบุในแง่ดี-ไม่ดี (Evaluation aspect) มีความผันแปรในทางบวกและทางลบหรือในด้านการสนับสนุนหรือต่อต้าน
3. มีลักษณะคงทน (Relatively enduring) เจตคติของคนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแม้ว่านักจิตวิทยาจะไม่ถือเป็นของถาวร แต่ลักษณะของความคงทนก็เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ แต่การเปลี่ยนแปลงต้องใช้เวลาานาน

4. มีความพร้อมในการตอบสนอง (Readiness for response) คือ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามเจตคติที่เขามีอยู่ เช่น มีความพร้อมที่จะซื้อรถยนต์ถ้ามีเงิน ทั้งนี้เพราะมีเจตคติที่ดีต่อรถยนต์อยู่แล้ว เจตคตินับเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการตั้งใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั่นเอง

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981, p. 68) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศมีเจตคติเป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ นอกจากเจตคติของผู้เรียนดังกล่าวแล้ว เจตคติที่มีต่อตัวครู และชั้นเรียนก็มีความสำคัญ ผู้เรียนที่มีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียนมีความสนุกสนานชอบผู้สอน จะใช้ความพยายามในการเรียนภาษามากขึ้น และถ้าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการนำภาษาไปใช้ได้จริงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติเพื่อนำภาษาไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาลักษณะของเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคติเป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับ แรงจูงใจของบุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทราบทัศนคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่

หน้าที่และประโยชน์ของเจตคติ

เจตคติมีประโยชน์หรือหน้าที่คือ

1. เป็นประโยชน์โดยการเป็นเครื่องมือปรับตัว และเป็นประโยชน์ในการใช้เพื่อทำการต่าง ๆ
2. ทำประโยชน์โดยการใช้อย่างป้องกัน สภาวะจิตใจ หรือปกป้องสภาวะจิตของบุคคล เพราะความคิด หรือความเชื่อบางอย่าง สามารถทำให้ผู้เชื่อ หรือคิดสบายใจ ส่วนจะผิดจะถูก เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
3. เจตคติทำหน้าที่แสดงค่านิยมให้คนเห็นหรือรับรู้
4. มีประโยชน์หรือให้คุณประโยชน์ทางความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่าง ๆ
5. ช่วยให้ผู้คนมีหลักฐานและกฎเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรม

เครื่องมือการวัดเจตคติ

1. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองอย่างมีจุดมุ่งหมาย และจดบันทึกพฤติกรรมอย่างมีแบบแผน เพื่อที่จะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยอย่างไร

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาจะต้องออกไปถามบุคคลนั้นด้วยตนเอง เป็นการพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย การวัดเจตคตินี้ต้องเตรียมข้อรายการที่จะถามไว้อย่างดีและตรงกับเป้าหมาย

3. การรายงานตนเอง (Self-Report) เป็นวิธีการที่ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกละเอียดตามที่เขาได้สัมผัส โดยมีสิ่งเร้าเป็นข้อคำถาม แบบทดสอบหรือมาตรวัดที่นิยมใช้กันมีแนวของเทอร์สตัน (Thurstone) ลิเคิร์ต (Likert) ออสกู๊ด (Ossgood) และกัตแมน (Guttman)

4. เทคนิคจินตนาการ (Projective technique) เป็นการวัดเจตคติที่อาศัยสถานการณ์หลายอย่างเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ให้ผู้สอบจินตนาการออกมาแล้วตีความหมาย

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological measurement) เป็นการวัดที่อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าเพื่อวัดความรู้สึกละเอียดของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ติใจ เสียใจ เครื่องมือแบบนี้ยังไม่พัฒนาดีพอ จึงไม่มีคนนิยมใช้

6. วิธีสังคมมิติ โดยการให้กลุ่มรายงานเกี่ยวกับเจตคติของเขาต่อคนอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน
ชนิดของมาตรวัดเจตคติและการสร้าง

เจตคติเป็นพฤติกรรมภายในที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งตัวเราเองเท่านั้นที่ทราบการวัดเจตคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่การศึกษาเจตคตินั้นสามารถกระทำได้ เจตคติสามารถวัดได้โดยการสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อถามความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้มีอยู่ 3-4 วิธี คือ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 48)

1. วิธีของลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของลิเคิร์ตเริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษาให้ความหมายสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอน ชัดเจน ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวัดทั้งหมด และข้อความที่สร้างขึ้นต้องประกอบไปด้วยข้อความที่สนับสนุนและต่อต้านในเรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือ มีข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบคละกันไป และนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะทำการศึกษา โดยกำหนดคำตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนนั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดข้อความว่าเป็นข้อความที่สนับสนุนหรือเป็นบวก ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไปจนถึงตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านหรือเป็นลบ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไปเรื่อย ๆ ไปจนถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน และคะแนนของผู้ตอบแต่ละคน

ในแบบวัดเจตคติ คือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิ์ทถือว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และในทำนองเดียวกันผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็ม่น้อยและโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

2. วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone, 1974, p. 226) วิธีการวัดแบบเทอร์สโตนนี้เน้นปัญหาด้านการมีช่วงเท่ากัน มากกว่าการวัดแบบอื่น ซึ่งในทางปฏิบัติหมายถึง วิธีการให้น้ำหนักหรือคะแนนแต่ละข้อความที่ประกอบขึ้นมาเป็นสากล ข้อความแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักในแต่ละช่วงเท่ากัน โดยเทอร์สโตนยึดหลักที่ว่า “คุณลักษณะใด ๆ ในความรู้สึกของคนเรานั้นจะมีตั้งแต่เห็นด้วยน้อยที่สุด ไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด” โดยจะแบ่งช่วงความรู้สึกออกเป็น 11 ช่วงเท่า ๆ กัน ความคิดเห็นของแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักค่าเจตคติต่างกัน ไปจะอยู่ในช่วงไหนนั้นก็แล้วแต่ข้อความคิดเห็นนั้น

3. วิธีกัทแมน สเกล (Guttman scale) จากข้อความบกร่องเทอร์สโตนสเกลและลิเคิ์ทสเกล ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกันตลอดจนความสามารถในการนำคะแนนมาสร้างเป็นสเกลใช้แก้ข้อบกพร่องที่กัทแมนได้ให้ความสนใจและคิดหาวิธีสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่น

4. วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic differential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Concepts) ของบุคคลแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ผู้ที่คิดวิธีนี้คือชาร์ล ออสกู๊ด (Charles E. Osgood) และผู้ร่วมงานเป็นการศึกษาหาความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษาโดยการให้ประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัดอาจจะเป็นสถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ การประมาณค่านั้นใช้คุณศัพท์ ซึ่งตรงกันข้าม และมีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งรวมทั้งหมด 7 อันดับ (บางครั้งใช้ 5 หรือ 3 อันดับ) ในการที่จะให้ผู้ตอบประเมินค่ามาก หรือน้อยนี้ทำให้เชื่อได้ว่าแบบวัดนี้สามารถใช้วัดเจตคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ และสามารถเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของกลุ่มต่าง ๆ ได้

จะเห็นได้ว่าการวัดเจตคติมีหลายวิธี และวิธีของลิเคิ์ทสเกลเป็นวิธีที่นิยมใช้กันแพร่หลาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้นำวิธีของลิเคิ์ทสเกล ชนิด 5 ระดับ เพื่อวัดระดับความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน โดยใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเป็นประโยชน์ในการทดลองวิจัยตลอดจนการอภิปรายผลการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดโดยสรุปของแต่ละผลงานวิจัย ตามลำดับดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

วาสนา มณีนาถ (2549) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลการสร้างชุดการสอนทักษะฟัง-พูดวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ การเรียนการสอนที่ใช้การสัมผัสหลายทางในการสอนจะทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่าย รวดเร็ว น่าสนใจ และจำเป็นมากยิ่งขึ้น การเลือกใช้ชุดการสอนจึงเป็นสิ่งที่จะได้ผลดีในการช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนด้านทักษะการฟัง พูดของนักเรียนจึงส่งผลให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 94.66/ 96.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานได้ดีขึ้น

พิมล ทองวิจารณ์ (2548) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลการสร้างชุดการสอนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐานที่สร้างขึ้นมีการนำแนวทางการสอนแบบ Natural learning potential development program มาใช้ในการแก้ปัญหานักเรียน โดยการใช้กิจกรรมที่มีการกระตุ้นการคิด และจินตนาการของนักเรียน นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสถานการณ์ที่กำหนด และใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริง จึงส่งผลให้ชุดการสอนประสิทธิภาพ 94.29/ 90.48 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาจีนระดับพื้นฐานได้ดีขึ้น

รุ่งทิพย์ สุภาพ (2557, หน้า 40-44) ได้พัฒนาและใช้ชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยดส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ใช้เวลาชุดละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง และแบบทดสอบการเขียน จำนวน 30 ข้อ และการอ่าน จำนวน 30 คำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ความแตกต่างก่อน-หลัง อยู่ที่ 25% แล้วนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายผลการศึกษาทำให้ได้ชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ใช้เวลาชุดละ 3 ชั่วโมง มีทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยชุดการสอนที่ได้สร้างขึ้น สามารถพัฒนาสมรรถนะในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดของกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดีและ หลังการเรียน โดยใช้ชุดการสอน นักเรียนมีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการอ่านและการเขียนอยู่ที่ 30.87 และ 29.07 ตามลำดับซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 25

หยาง ดาน (Yang Dan, 2553) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลการสร้างชุดกิจกรรมการเรียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ภาพ ตู๊กตา เกม การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จริง สร้างความกระตือรือร้นให้กับนักเรียน นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 87.50/ 86.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานได้ดีขึ้น

เหมิง ชิว (Meng Qiu, 2555) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลการสร้างชุดการสอนภาษาจีนสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ เน้นเรื่องของคำศัพท์ที่พบในชีวิตประจำวันเพราะเหมาะกับนักเรียน ไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงส่งผลให้ ชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานได้ดีขึ้น

ปวริศ นันทรัตน์กุล (2558, หน้า 77-78) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ ในทฤษฎีบทหลักมูลของแคลคูลัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ผสมผสานกับการสอนแบบอุปนัย โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนเรื่องทฤษฎีบทหลักมูลของแคลคูลัส โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ผสมผสานกับการสอนแบบอุปนัย พบว่า คะแนน สอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคงทนทางการเรียนรู้ และ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

เยาวลักษณ์ บัวศรีใส (2558, หน้า 73-75) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตด้วยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โดยวัตถุประสงค์การวิจัย นั้นเพื่อพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยรูปแบบ การเรียนแบบร่วมมือ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียน

บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และศึกษาความพึงพอใจในการเรียน ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี และคุณภาพด้านเทคโนโลยีมัลติมีเดียอยู่ในระดับดี มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.11/ 80.35 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

อุทุมพร ศักดิ์โสภิน (2559, หน้า 48-54) ได้ทำการศึกษาวิจัย การศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา โดยวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาผลกระทบในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยภาพรวม นักเรียนมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนแต่ละคน พบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงขึ้นจากการวัดการเขียน 5 ครั้ง นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ ยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

แมคโคลแมน (McColeman, 1972) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชุดการสอน กิจกรรมกลุ่มในการสอนนักเรียนระดับ 9 จำนวน 24 ห้องเรียน โดยจัดการเรียนการสอน ห้องละ 3 กลุ่ม รวม 72 กลุ่ม โดยคำนึงถึงสติปัญญา อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่ใช้ชุดการสอนร่วมกับการอภิปรายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าใช้ชุดการสอน อย่างเดียวและสอนแบบปกติที่ระดับนัยสำคัญ .01

ออลสัน (Olson, 1975) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนในการศึกษาแผนใหม่ที่ใช้ เป็นโครงการเริ่มทดลองสำหรับโรงเรียนในเขตควานา รัฐเวอจิเนียตะวันตก สหรัฐอเมริกาพบว่า การศึกษาที่ใช้ชุดการสอนให้ผลการสอนดีกว่าสอนโดยไม่ใช้ชุดการสอน

เคอร์ (Kett, 1975) ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านความรู้สึกรักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โดยใช้ชุดการเรียนระยะสั้นกับการสอนปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาที่เรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

Kupczynski, Mundy and Ruiz (2013, pp. 21-28) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการศึกษาทางไกลวิธีการศึกษาแบบผสม พบว่าการศึกษาทางไกล ได้ใช้ชุดกิจกรรม การสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยการจัดตั้งห้องเรียนเสมือน โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการเรียนออนไลน์แบบร่วมมือ กับวิธีการเรียนออนไลน์แบบเดิม ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ได้ถูกรวบรวมจากนักศึกษาที่เข้าร่วม จำนวน 56 คน ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มวิธีการเรียนออนไลน์แบบร่วมมือ กับกลุ่มวิธีการเรียนออนไลน์แบบเดิม แต่การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า นักศึกษาที่เรียนออนไลน์แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากลุ่มวิธีการเรียนออนไลน์แบบเดิม การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและนักศึกษาในการปรับปรุง การเรียนการสอนทางไกลในห้องเรียนเสมือน

จากการศึกษาผลการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่าการนำชุดกิจกรรมมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะทำให้การเรียนภาษาของนักเรียนมีการพัฒนาที่สูงขึ้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดกิจกรรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ และชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/ 80 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้นอกจากนี้ผลการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) นั้นสามารถช่วยทำให้กลุ่มผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กันนำไปสู่พัฒนาการทางการเรียนที่สูงขึ้น ตามไปด้วย ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในอดีตและที่เป็นปัจจุบันเพื่อแสดงให้เห็นและเป็นบทพิสูจน์ถึงข้อดีระหว่างชุดการสอนและกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือที่ช่วยส่งเสริมศักยภาพในการเรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเป็นวิถีแห่งการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ได้อย่างสมบูรณ์แบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ตาม กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและพัฒนาชุดการสอน
3. การตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอน
4. การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน
6. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

การสร้างและพัฒนาชุดการสอน

การสร้างและการหาคุณภาพของชุดการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยพิจารณา หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง การจัดหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. ศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน

4. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ตามกระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 14 ข้อ ดังนี้

- 4.1 ทำตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านได้
- 4.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียงได้
- 4.3 ระบุรูปภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่านได้อย่างถูกต้อง
- 4.4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน ภาษาจีนง่าย ๆ ได้
- 4.5 พูดบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ชิดได้อย่างเข้าใจ
- 4.6 พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและคำแนะนำง่าย ๆ ได้
- 4.7 พูดหรือเขียนบอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
- 4.8 พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้
- 4.9 พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวได้
- 4.10 เขียนภาพ แผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่านได้
- 4.11 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัวได้
- 4.12 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้
- 4.13 ตอบคำถาม หรือบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้
- 4.14 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย

5. สร้างชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล จำนวน 4 ชุด ใช้เวลาในการสอน 16 คาบ คาบละ 60 นาที โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การสร้างชุดการสอน

ชุดการสอน	แผนการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
1. โรงเรียนของฉัน	1	1. ทำตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านได้	1. คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน เช่น การเล่นเกม การวาดภาพ	ในทุกแผนการสอนทั้ง 4 ประการ ดังนี้ <u>กิจกรรมที่ 1</u> ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนในการหาบัตรภาพและ	- ใบความรู้ - บัตรกิจกรรม - บัตรภาพ - บัตรคำ	- แบบฝึกหัด - จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
	2	2. อ่านออกเสียงประโยคข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียงได้	2. หลักการอ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ	ประโยคตรงกับการออกเสียงของครู <u>กิจกรรมที่ 2</u> นักเรียนร่วมทำ		
	3	3. เข้าใจรูปภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่านได้อย่างถูกต้อง	3. กลุ่มคำ ประโยคความรวม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ที่มี ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน	กิจกรรมกลุ่มในการอ่านออกเสียงบทกลอน <u>กิจกรรมที่ 3</u> นักเรียนนำบัตรรูปภาพสัญลักษณ์ตอบได้ สอดคล้องกับภาพที่ครูนำเสนอ		
	4	4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ ได้	4. คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร	<u>กิจกรรมที่ 4</u> นักเรียนตามหาบัตรประโยคต่าง ๆ ในเรื่องสั้นมาเรียงให้ถูกต้อง		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชุดการสอน	แผนการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
2. เพื่อน	1	1. พุคบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ตัวได้อย่างเข้าใจ	1. บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ	ในทุกแผนการสอนทั้ง 4 ประการ ดังนี้ <u>กิจกรรมที่ 1</u> ครุณำบัตรภาพ สถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และนักเรียนสามารถเลือกใช้	- ใบความรู้ - บัตรกิจกรรม - บัตรภาพ - บัตรคำ	- แบบฝึกหัด - จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
	2	2. พุคคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและคำแนะนำง่าย ๆ ได้	2. คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำง่าย ๆ	ประโยคได้สอดคล้องกับรูปภาพของครู <u>กิจกรรมที่ 2</u> นักเรียนจับคู่กัน ลอง		
	3	3. พุคหรือเขียนบอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	3. ประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับ และปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ	ฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ <u>กิจกรรมที่ 3</u> นักเรียนช่วยกันคิด บทสนทนาที่เกี่ยวกับการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ		
	4	4. พุคหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้	4. ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	ตอบรับและปฏิเสธ <u>กิจกรรมที่ 4</u> นักเรียนจับคู่ช่วยกัน คิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชุดการสอน	แผนการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
3. เรื่อง ไกล่ตัว	1 *(2 คาบ)	1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวได้	1. ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ในการพูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ในทุกแผนการสอนทั้ง 4 ประการ ดังนี้ <u>กิจกรรมที่ 1</u> นักเรียนต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนหาคำตอบ	- ใบความรู้ - บัตรกิจกรรม - บัตรภาพ - บัตรคำ	- แบบฝึกหัด - จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
	2	2. เขียนภาพ แผนผัง และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่านได้	2. คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลของเรื่องต่าง ๆ ที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง และตาราง	จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่นักเรียนต้องสอดคล้องกับจำนวนที่นักเรียนจับกลุ่มกัน <u>กิจกรรมที่ 2</u> ครูวาดภาพตารางเขียนบนกระดานดำ นักเรียนแต่ละฝ่ายต้องนำบัตรคำศัพท์วิชาที่		
	3	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัวได้	3. ประโยคที่ใช้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว	ครูพูดไปเปะในตารางให้ถูกต้อง <u>กิจกรรมที่ 3</u> ครูให้สัญญาณนักเรียนเดินหาคู่ของตนที่เป็นส่วนประกอบของอาหารหรือเครื่องดื่มชนิดเดียวกัน เมื่อพบคู่ของตนแล้วให้วิ่งไปออกเสียงคำศัพท์ให้ครูฟัง		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชุดการสอน	แผนการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
4. วัฒนธรรมของจีน	1	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้	1. ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	ในทุกแผนการสอนทั้ง 4 ประการ ดังนี้ <u>กิจกรรมที่ 1</u> ครูแสดงบัตรภาพสถานการณ์ใด นักเรียนต้อง	- ใบความรู้ - บัตรกิจกรรม - บัตรภาพ - บัตรคำ	- แบบฝึกหัด - จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
	2	2. ตอบคำถาม หรือบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้	2. ข้อมูล และความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน	สามารถพูดประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง <u>กิจกรรมที่ 2</u> เมื่อครูโชว์รูปภาพเทศกาลใดในโปรเจคเตอร์นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องปรึกษากัน	- ปากกาเมจิก	
	3	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย	3. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน เช่น การเรียนรู้ประวัติตัวอักษรจีน	และนำบัตรคำศัพท์ออกมาแสดง <u>กิจกรรมที่ 3</u> นักเรียนจับฉลากหัวข้อคำศัพท์เพื่อที่จะดูประวัติอักษรภาพ โดยมีหัวข้อคำศัพท์ ดังนี้ อาหาร สัตว์ และธรรมชาติเมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากรู้หัวข้อของตนเองแล้วให้ช่วยกันหาประวัติอักษรภาพของคำศัพท์		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชุดการสอน	แผนการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล
4. วัฒนธรรมของจีน	4	4. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย	4. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน เช่น การห่อเกี้ยวแบบจีน	กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม โดยครูจะให้นักเรียนฝึกห่อเกี้ยวแบบวัฒนธรรมจีน ซึ่งถือเป็นอาหารสำคัญในเทศกาลต่าง ๆ ของจีน	- ใบความรู้ - บัตรกิจกรรม - อุปกรณ์ทำเกี้ยว - วัตถุดิบทำเกี้ยว	- แบบฝึกหัด - จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

6. องค์ประกอบในชุดการสอน ผู้วิจัยสร้างชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแบ่งองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ดังนี้

6.1 คู่มือครูหรือเป็นคู่มือการใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำชุดการสอนไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

6.1.1 คำชี้แจงสำหรับครู

6.1.2 ใบความรู้สำหรับครู

6.2 แผนการสอน แผนการสอนของแต่ละชุดการสอนกำหนดรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอนในการนำไปใช้ ประกอบด้วย

6.2.1 ชื่อเรื่อง เวลาเรียน

6.2.2 สารสำคัญ

6.2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

6.2.4 สารการเรียนรู้ (เนื้อหา)

6.2.5 กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.2.6 สื่อการเรียนการสอน

6.2.7 การวัดผลและประเมินผล

6.3 ชุดฝึกกิจกรรมสำหรับนักเรียน แต่ละชุดประกอบด้วย

6.3.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

6.3.2 ใบความรู้

6.3.3 บัตรกิจกรรม

6.3.4 แบบฝึกหัดท้ายชุดการสอน

6.3.5 กระดาษคำตอบสำหรับทำแบบฝึกหัดท้ายชุดการสอน

6.4 สื่อการเรียน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในชุดการสอนนี้จัดในรูปของสื่อประสม คือ นำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาสัมพันธ์กัน โดยจัดให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนในแต่ละชุดการสอน

การตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอน

การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ตามกระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะและผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละขั้น สื่อการจัดการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลให้ดียิ่งขึ้น

2. นำชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ตามกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ความง่ายและความเหมาะสมของชุดการสอน ที่จะนำไปใช้กับผู้เรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีรายละเอียด ในการปรับปรุงแก้ไขดังต่อไปนี้

2.1 ตรวจสอบความถูกต้องของศัพท์ภาษาจีน (พินอิน) ทั้งหมด

2.2 ตัวสะกดภาษาไทย สะกดถูกต้องตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนของ

ราชบัณฑิตสถาน

2.3 ตรวจสอบการใช้ประโยคภาษาจีนและการแปลความหมายให้ถูกต้องตามที่ระบุไว้ในเนื้อหา

2.4 แบบฝึกหัดมีคำสั่งชัดเจน ข้อคำถามเป็นลักษณะเดียวกัน

2.5 รายละเอียดในการเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข มีการตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหาอย่างละเอียดของชุดการสอนในแต่ละชุดก่อนนำไปใช้สอนจริง

เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเสนอต่อกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3. นำชุดการสอนฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการทดลองตามวิธีการของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536, หน้า 492-493) ในการทดลองแบ่งเป็น 3 ครั้ง คือ

3.1 นำชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 ทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 6 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูง กลาง ต่ำ เพื่อหาข้อบกพร่อง ของชุดการสอน โดยสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกข้อบกพร่องปัญหาต่าง ๆ ตรวจสอบความถูกต้อง ของภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้สอน ซึ่งปรากฏว่านักเรียนเก่งกล้าพูด

ภาษาจีนที่สอนไปอย่างมั่นใจและออกเสียงชัดเจน นักเรียนอ่อนยังไม่ค่อยพูดและขาดความมั่นใจในการพูดภาษา ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง โดยครูนำอ่านหลาย ๆ ครั้ง หากมีการพูดหรืออ่านผิดก็จะรีบออกเสียงที่ถูกต้องให้นักเรียนฟังอีกครั้ง

3.2 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขจากครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 ทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 9 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดการสอน ซึ่งผลปรากฏว่านักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มค่อนข้างใช้เสียงดัง เพราะการเรียนภาษาครูต้องพยายามให้นักเรียนพูดตลอดเวลา อีกทั้งกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มใช้เวลามากเกินไป ดังนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง โดยปรับแผนการสอนให้มีความกระชับและเปลี่ยนสถานที่สอนจากห้องเรียนเป็นห้องเรียนภาษาที่เก็บเสียง ทำให้การใช้เสียงไม่รบกวนห้องเรียนอื่น

3.3 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขจากครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน จากนั้นนำชุดการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/ 80

การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการสร้างแบบทดสอบ
2. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
3. สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยครอบคลุมตามสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งจัดทำโครงสร้างของข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ เป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีวิธีการตรวจให้คะแนนแบบถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน

ตารางที่ 8 จำนวนข้อสอบที่สร้างและใช้จริง

ชุดการสอนที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบ		หมายเหตุ
			จำนวนที่สร้าง	ใช้จริง	
1. โรงเรียนของฉัน	มาตรฐาน ต.1.1 ตัวชี้วัดที่ 1, 3	<ol style="list-style-type: none"> ทำตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านได้ อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียงได้ ระบุรูปภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมาย บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ ได้ 	10	3	อีก 7 จำนวนข้อสอบ มีการวัดผลระหว่างเรียน
2. เพื่อน	มาตรฐาน ต.1.2 ตัวชี้วัดที่ 1, 2	<ol style="list-style-type: none"> พูดบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ตัวได้อย่างเข้าใจ พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและคำแนะนำง่าย ๆ ได้ 	10	4	อีก 6 จำนวนข้อสอบ มีการวัดผลระหว่างเรียน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชุดการสอนที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์	จำนวนข้อสอบ		หมายเหตุ
			จำนวน ที่สร้าง	ใช้จริง	
3. เรื่องใกล้ตัว	มาตรฐาน ต.1.3 ตัวชี้วัดที่ 2	<p>3. พูดหรือเขียนบอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้</p> <p>4. พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้</p> <p>1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p> <p>2. เขียนภาพ แผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่านได้</p> <p>3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัวได้</p>	10	8	อีก 2 จำนวนข้อสอบ มีการวัดผลระหว่างเรียน
4. วัฒนธรรมของจีน	มาตรฐาน ต.1.4 ตัวชี้วัดที่ 2, 3	<p>1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้</p> <p>2. ตอบคำถามหรือบอกความสำคัญของเทศกาลวันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้</p> <p>3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน</p>	10	5	อีก 5 จำนวนข้อสอบ มีการวัดผลระหว่างเรียน

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบสำนวนภาษาและความสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ และครูผู้สอนภาษาจีนชั้นประถมศึกษามาแล้วอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยพิจารณาจากค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ของข้อสอบแต่ละข้อกับข้อสอบ แต่ละท่านพิจารณาลงความเห็นว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

ใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน มาหาคะแนนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นทั้งหมดเป็นรายข้อ คำนวณได้จากสูตร (บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์, 2527, หน้า 69) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
- $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด
- N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

6. คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้เป็นแบบทดสอบสำหรับทดสอบนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากการคัดเลือกแบบทดสอบ พบว่า ค่า IOC มีค่าอยู่ระหว่าง 0.6-1 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ

7. นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

8. นำผลการสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 210) ดังนี้

วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P แทน	ความยากง่ายของแบบทดสอบ
	R แทน	จำนวนคนที่ทำถูก
	N แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

9. นำผลการตรวจแบบทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 210) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$D = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	D แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_U แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	R_L แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่งและอ่อน

10. คัดเลือกข้อสอบมาใช้เป็นแบบทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น เฉพาะข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80

ข้อสอบมีค่า P เท่ากับ 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นมีความยากง่ายปานกลางพอดี

P ต่ำกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างยาก

P สูงกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างง่าย

P ต่ำกว่า 0.20 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นยากเกินไป

P สูงกว่า 0.80 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นมีความง่ายเกินไป

11. คัดเลือกข้อสอบเป็นรายข้อที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง .45-.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.90

12. นำข้อสอบที่มีคุณภาพทั้ง 20 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 168) ดังนี้

$$r_n = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_n	คือ	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องวัด
N	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
P	คือ	สัดส่วนของผู้ทำถูกในแต่ละข้อ
q	คือ	สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
s_r^2	คือ	ค่าความแปรปรวนของเครื่องมือวัดทั้งฉบับ

การหาค่าความแปรปรวนใช้สูตรดังนี้

$$s_r^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

เมื่อ s_r^2	คือ	ค่าความแปรปรวนของเครื่องมือวัดทั้งฉบับ
$\sum X^2$	คือ	ผลรวมของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	คือ	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	คือ	จำนวนนักเรียน

13. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การพัฒนาแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดเจตคติ
2. สร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ

3. กำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละเกณฑ์ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวกและทางลบให้คะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ข้อคำถามเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

ใช้เกณฑ์แปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 24) เป็นแนวทางในการแปล

ความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติ

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและหัวข้อที่ใช้เป็นคำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเช่น ข้อคำถามที่ใช้ถามในลักษณะแง่ลบไม่ควรนำมาเป็นข้อคำถามในแบบวัดเจตคติ

5. นำแบบทดสอบถามวัดเจตคติที่ผ่านเห็นชอบคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบพิจารณาความครอบคลุมสิ่งที่ต้องการ ตลอดจนภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะโดยคำถามของเจตคติควรประกอบด้วยองค์ประกอบด้านประโยชน์ ด้านความสำคัญของภาษา ด้านการจัดกิจกรรม

6. คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือ ดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .5 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ พร้อมหาค่าอำนาจจำแนกตามขั้นตอนต่อไปนี้

6.1 ทดลองใช้แบบวัดเจตคติกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนด้วยชุดการสอนนี้

6.2 ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ

6.3 นำผลการตรวจแบบทดสอบวัดเจตคติที่นักเรียนมีต่อการเรียนภาษาจีน มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แบ่งกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด 25% เป็นกลุ่มสูง และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

25% เป็นกลุ่มต่ำ โดยใช้สถิติ t -distribution และคัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนก จำนวน 10 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 210) ดังนี้

$$D = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	D แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
	R_U แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

6.4 เลือกร้อยคำถามจำนวน 10 ข้อ เพื่อไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	Si^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	St^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งหมด

6.5 นำแบบวัดเจตคติที่นักเรียนมีต่อการเรียนภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ ทำการทดสอบก่อนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานที่มีคุณภาพแล้วไปดำเนินการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยตนเอง ใช้เวลาการสอนในชุดการสอนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาสอน 16 ชั่วโมง
2. ดำเนินการสอนโดยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานแต่ละชุด
3. เมื่อจบกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายชุดการสอนและนำข้อมูลไปประเมินเพื่อหาค่าประสิทธิภาพ $E_1 = 80$

4. เมื่อนักเรียนเรียนจบครบทุกชุดการสอนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานหลังเรียน และนำข้อมูลไปประเมินเพื่อหาค่าประสิทธิภาพการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_2 = 80$ และทดสอบค่าความแตกต่างทางสถิติระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและคะแนนหลังการทดลอง
5. วัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทำกิจกรรม รวมทั้งแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สิ้นสุดลง มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/ 80
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วทำการทดสอบด้วยแบบฝึกหัดระหว่างเรียนกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบชุดการสอนนี้อีกครั้ง จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้คือ *t*-test for dependent
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร (ล้วน สายศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนน โดยใช้สูตร
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$S = \frac{\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เมื่อ	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
เมื่อ	X	แทน	คะแนนแต่ละจำนวน
เมื่อ	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
เมื่อ	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองคะแนนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ระดับพื้นฐานหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ คือ *t*-test (Dependent) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีนระดับพื้นฐาน คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้ กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ระดับมาก โดยใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One sample *t*-test) กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 24)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รับจากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ตรงกัน ผู้วิจัยได้นำเสนอสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- E_1 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ได้จากจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบหลังเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนจากจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อย่างน้อยร้อยละ 80
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
- SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
- ** แทน ระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีชุดการสอนจำนวน 4 ชุด มีแผนการสอนประกอบชุดการสอน ชุดละ 4 แผนการสอน รวม 16 แผนการสอน ชุดการสอนทั้ง 4 ชุด ประกอบด้วย

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 1 โรงเรียนของฉัน

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 2 เพื่อน

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 3 เรื่องใกล้ตัว

ชุดการสอนภาษาจีน เรื่องที่ 4 วัฒนธรรมของจีน

องค์ประกอบในชุดการสอน ผู้วิจัยสร้างชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแบ่งองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. คู่มือครูหรือเป็นคู่มือการใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำชุดการสอนไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1.1 คำชี้แจงสำหรับครู

1.2 ใบความรู้สำหรับครู

2. แผนการสอน แผนการสอนของแต่ละชุดการสอนกำหนดรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอนในการนำไปใช้ประกอบด้วย

2.1 ชื่อเรื่อง เวลาเรียน

2.2 สาระสำคัญ

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา)

2.5 กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.6 สื่อการเรียนการสอน

2.7 การวัดผลและประเมินผล

3. ชุดฝึกกิจกรรมสำหรับนักเรียน แต่ละชุดประกอบด้วย

3.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

3.2 ใบความรู้

3.3 บัตรกิจกรรม

3.4 แบบฝึกหัดท้ายชุดการสอน

3.5 กระดาษคำตอบสำหรับทำแบบฝึกหัดท้ายชุดการสอน

4. สื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในชุดการสอนนี้จัดในรูปของสื่อประสม คือนำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาสัมพันธ์กัน โดยจัดให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนในแต่ละชุดการสอน

ชุดการสอนจำนวน 4 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/ 80 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/ 80

แบบทดสอบ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	เกณฑ์มาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	40	40	81.87	80	81.87
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	40	20	82.50	80	82.50

ตารางที่ 10 ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวแรก (E_1)

ชุดการสอนที่	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์
1. เรื่อง โรงเรียนของฉัน	40	34	85.00
2. เรื่อง เพื่อน	40	32	80.00
3. เรื่อง ใกล้เคียงตัว	40	33	82.50
4. เรื่อง วัฒนธรรมของจีน	40	32	80.00
ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก (E_1)			81.87

จากตารางที่ 10 พบว่า ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์แต่ละชุดการสอนมีร้อยละ 80 ทุกชุดการสอน ค่าเฉลี่ยของร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบ (E_1) เป็น 81.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่กำหนดไว้

ตารางที่ 11 ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E_2) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แบบทดสอบ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์	ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง (E_2)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40	33	82.5

จากตารางที่ 11 พบว่า ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบทดสอบรวบยอดหลังเรียนจบทุกชุดการสอนแล้ว คิดเป็น 82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวหลังที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนใช้ชุดการสอน	18.38	1.05	56.37**	.00
หลังใช้ชุดการสอน	36.63	1.56		

** $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลเจตคติต่อวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเกณฑ์แปลผลดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 13 ผลเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในระดับมากกว่า 3.51

ด้าน	ข้อความ	\bar{X}	SD	ความหมายของผลเจตคติ
ด้านประโยชน์	1. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากกว่าเดิม	4.18	0.75	มีเจตคติทางบวกในระดับมาก
	2. วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก	4.19	0.76	
	3. วิชาภาษาจีนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออก	4.2	0.61	
ด้านความสำคัญของภาษา	4. วิชาภาษาจีนมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	4.25	0.67	มีเจตคติทางบวกในระดับมาก
	5. หลังจากฝึกทักษะจากชุดการสอนนี้แล้วทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีนมากขึ้น	4.13	0.69	
ด้านการจัดกิจกรรม	6. ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้เร็วขึ้น	4.1	0.71	มีเจตคติทางบวกในระดับมาก
	7. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาภาษาจีน	4.15	0.74	
	8. วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้	3.75	0.87	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้าน	ข้อความ	\bar{X}	SD	ความหมายของผลเจตคติ
	9. ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะในการเรียนของข้าพเจ้าได้ดีขึ้น	4.28	0.51	
	10. รูปแบบและการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับการเรียนภาษาจีน	4.15	0.53	
	เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน	4.137	0.68	มีเจตคติทางบวกในระดับมาก

จากตารางที่ 13 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับมากกว่า 3.51 ความหมายของผลเจตคติคือ มีเจตคติทางบวกในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะในการเรียนของข้าพเจ้าได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.51$) ด้านความสำคัญของภาษา วิชาภาษาจีนมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.67$) ด้านประโยชน์วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.76$)

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ หลังเรียนกับเกณฑ์ระดับมาก

การทดสอบ	n	เกณฑ์	\bar{X}	SD	t	p
แบบวัดเจตคติ	40	3.51	4.14	0.68	8.99	.00

** $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 3.51

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/ 80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ก่อนเรียนและหลังเรียนรวมถึงศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ แบบวัดเจตคติ จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 ดังนี้คือ ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน โดยใช้ชุดการสอน และดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนแต่ละชุด เมื่อนักเรียนจบชุดการสอนแต่ละชุดแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนจนครบทุกชุด แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคตินักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำคะแนนไปหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/ 80

สรุปการวิจัย

1. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ โดยมีค่า $E1/ E2 = 81.87/ 82.5$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/ 80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่เรียนชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากกว่า 3.51 (มีเจตคติทางบวกอยู่ในระดับมาก)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาชุดการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถอภิปรายผลดังนี้

1. ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 81.87/ 82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/ 80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

1.1 ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) กระบวนการสร้างชุดการสอน อย่างมีระบบตามหลักการสร้างชุดการสอนแผนจุฬา (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2536, หน้า 168-169) ซึ่งมีขั้นตอนที่ละเอียดตั้งแต่การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน กำหนดหัวข้อเรื่อง กำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดแบบประเมินผล คัดเลือกและผลิตสื่อรวมทั้งการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ก่อนนำไปใช้ในห้องเรียน ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ สามารถตรวจสอบได้ ทำให้ทราบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีปัญหาและควรแก้ไขที่จุดใด นอกจากนี้การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการสร้างชุดการสอนและนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนแบบกลุ่มย่อยทำให้ชุดการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะการหาประสิทธิภาพชุดการสอนเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความคิดของ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533, หน้า 127) ที่กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนด้วยการประเมินหรือพิจารณาคูณค่าด้านต่าง ๆ ของสื่อ นั้นเป็นการตรวจสอบเพื่อจะได้ปรับปรุงให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย ก่อนที่จะนำสื่อ นั้นไปใช้ในการเรียนการสอนและเผยแพร่ต่อไป

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีโอกาสฝึกและเรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายด้วยตนเองเป็นการตอบสนองต่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่มีความแตกต่างกันในด้าน ความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ อารมณ์ ความสนใจ สังคมและอื่น ๆ นักเรียนมีโอกาสในการตัดสินใจ ในระหว่างการทำกิจกรรมด้วยตนเองถูกคิดอย่างไรก็แก้ไขให้ถูกต้องต่อไป ซึ่งจะมีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้วิธีแก้ปัญหามากขึ้น จดจำ เข้าใจในสิ่งที่เรียนและภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเองได้กระทำ ตามหลักการทฤษฎีของธอร์นไคค์ คือกฎแห่งการฝึก (Law of exercise) ที่ว่า

การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราศิริ วงศ์สุนทร (2543, หน้า 196) กล่าวว่า การที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติ มีประสบการณ์ตรงจะทำให้นักเรียนเชื่อมโยงบทเรียนกับชีวิตประจำวันได้ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ สุภาพ (2557, หน้า 40-44) ที่ได้พัฒนาและใช้ชุดการสอน การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดหลังใช้สูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอน โดยได้มีการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและนักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติด้วยการฝึกฝนด้วยแบบฝึกหัดจนเกิดองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนการสอนในชุดการสอน และมีกิจกรรมการทดสอบหลังเรียนเมื่อศึกษาจบทุกหน่วยการเรียนในชุดการสอนนั้น ๆ

1.3 สื่อการสอน กล่าวคือ ในชุดการสอนนี้ประกอบด้วยสื่อการสอนที่มีการออกแบบและนำเสนออย่างเป็นระบบ โดยให้สัมพันธ์กับผู้เรียนและเนื้อหา ซึ่งสื่อการสอนในชุดการสอนนี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพราะสื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยากได้ง่ายขึ้นในเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นอกจากนี้สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กิดานันท์ มลิทอง (2548) กล่าวว่า การใช้สื่อเป็นการช่วยให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานมากกว่าการเรียนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตามสื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อผู้สอนได้นำไปใช้อย่างเหมาะสมและถูกวิธี ดังนั้นก่อนที่จะนำสื่อแต่ละอย่างไปใช้ ผู้สอนจึงควรจะได้ศึกษาถึงลักษณะและคุณสมบัติของสื่อการสอน ข้อดีและข้อจำกัดอันเกี่ยวข้องกับตัวสื่อและการใช้สื่อแต่ละอย่าง ตลอดจนการผลิตและใช้สื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อุทิศ บำรุงชีพ (2559, หน้า 95) ที่กล่าวว่า สื่อการสอนนั้นเป็นช่องทางในการถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียน ซึ่งเป้าหมายหลักคือทำอย่างไรจะสามารถให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญที่ต้องออกแบบ พัฒนา จัดการ และเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ดังนั้นสื่อการสอนที่มีการออกแบบอย่างเป็นระบบส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.4 กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน และแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมีประโยชน์หลาย ๆ ด้าน ดังที่ Johnson and Johnson (1987) กล่าวถึงประโยชน์การเรียนแบบร่วมมือว่า ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกัน

โดยมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกัน อีกทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาวริศ นันทรัตน์กุล (2558, หน้า 27) กล่าวว่า ผลดีของการเรียนแบบร่วมมือจะช่วยพัฒนาศักยภาพของ นักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย ความสามารถทางสติปัญญา และยกระดับจิตใจในเรื่องการเสียสละ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการแสดงความคิดที่สมเหตุสมผลรวมทั้งพัฒนาทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ในขั้นสูงขึ้นไปอีกด้วย

2. เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดการสอนแต่ละชุดจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80 ที่กำหนดไว้ ทั้ง 4 ชุด เมื่อพิจารณาชุดการสอนเป็นรายชุด ปรากฏผลดังนี้

2.1 ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง โรงเรียนของฉัน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการช่วยกัน ทำกิจกรรมและสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องหรือคำแนะนำได้โดยระดับคำศัพท์และประโยค ที่ใช้ในการเรียนเป็นคำศัพท์ที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัว ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Johnson and Johnson (1994) กล่าวว่า นักเรียนในกลุ่มมีการพึ่งพา ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุ เป้าหมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขวาลักษณ์ บัวศรีใส (2558, หน้า 16) กล่าวว่า การเรียน แบบร่วมมือช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม และส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนสูงขึ้น

2.2 ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง เพื่อน เนื้อหาของบทเรียนในชุดนี้ ก่อนข้างจะเน้นในเรื่อง การเริ่มใช้ประโยคสั้น ๆ ในการสนทนาระหว่างบุคคลได้ โดยนักเรียนมีการช่วยเหลือกัน ส่งเสริม ซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนประโยคในการโต้ตอบ กิจกรรมนี้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ซึ่งตรงกับทฤษฎีสัมพันธ์ต่อเนื่องของธอร์น ไคค์ ที่ว่าพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพอใจ ย่อมอยากทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมล ทองวิจารณ์ (2548, หน้า 13) กล่าวว่า ผู้วิจัยคอยดูแลชี้แนะให้คำแนะนำ และให้กำลังใจนักเรียน บรรยากาศการเรียนที่ สนุกสนานไม่เครียด ผลที่ได้รับจากการเรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจที่จะใช้ ภาษา พร้อมทั้งมีความใฝ่รู้หรือรักที่จะเรียนรู้ ตามคำที่ว่า “เรียนเพื่อใช้ ใช้เพื่อเรียนรู้” ผู้เรียนจะสนุก ทำให้ได้ผลชัดเจนและรวดเร็ว

2.3 ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง ใกล้ตัว เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เช่น เรื่องครอบครัว เรื่องอาหาร โดยนักเรียนสามารถพูดข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น ครอบครัวตนเองมีกี่คน มีใครบ้าง และ บทเรียนในชุดการสอนนี้ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคน ช่วยเหลือกันให้ความร่วมมือกันในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมล ทองวิจารณ์ (2548, หน้า 15) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีการทำกิจกรรม

ซึ่งกิจกรรมนั้นควรมีลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษา การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษานอกจากจะเป็นการเรียนรู้รูปแบบของภาษาแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนได้นำรูปแบบภาษานั้นมาใช้เพื่อสื่อความหมายด้วย

2.4 ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน บทเรียนในชุดการสอนนี้เน้นการให้ความร่วมมือแบบกลุ่มใหญ่ เช่น การเรียนรู้การห่อเกี๊ยวแบบจีน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นฐานในการทำอาหารของคนจีนที่ใช้ในเทศกาลสำคัญต่าง ๆ กระบวนการเรียนทำให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกคนร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่มตามที่ Johnson and Johnson (1987) กล่าวถึง ประโยชน์ในการเรียนแบบร่วมมือไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเหมิง ชิว (Meng Qiu, 2555, หน้า 20) กล่าวว่า การสอนโดยให้ผู้เรียนเล่นกับวัตถุสิ่งของ จะสร้างความรู้ความเข้าใจและเป็นการพัฒนาด้านความคิด เมื่อผู้เรียนได้รู้ว่าตนเรียนเรื่องอะไร มีประโยชน์อย่างไร โดยเลือกเนื้อหาที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันก็ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนซึ่งจะทำให้เรียนได้ดี

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าแผนการสอนมีกิจกรรมหลากหลาย ในแต่ละกิจกรรมทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2533, หน้า 18-19) กล่าวว่า การช่วยเหลือซึ่งกันและกันและยอมรับฟังเหตุผลของผู้อื่น ทำให้เกิดความสามัคคี การให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้เด็กเกิดประสบการณ์ตรง เด็กจะได้รับความรู้ที่คงทนมากกว่าการรับฟังคำสอนจากการบรรยายของครูเพียงอย่างเดียว

4. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนในระดับมากกว่า 3.51 (มีเจตคติทางบวกอยู่ในระดับมาก) สอดคล้องกับ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981, p. 68) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศมีเจตคติเป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ นอกจากเจตคติของผู้เรียนดังกล่าวแล้ว เจตคติที่มีต่อตัวครูและชั้นเรียนก็มีความสำคัญ ผู้เรียนที่มีความรู้สึกรว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียนมีความสุข สนุกสนาน ชอบผู้สอน จะใช้ความพยายามในการเรียนภาษามากขึ้น และถ้าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการนำภาษาไปใช้ได้จริงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติเพื่อนำภาษาไปใช้ประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรุณ โปรรย ลำโรงทอง (2554, หน้า 97) กล่าวว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติที่ดี องค์ประกอบที่ทำให้

เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปอาจเนื่องมาจากการเรียนรู้ของนักเรียนเอง วิธีการจัดกิจกรรมของครูผู้สอน และบรรยากาศในห้องเรียน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดที่จะสร้างเจตคติที่ดีหรือไม่ดีแก่นักเรียน หากนักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลินและเกิดความเข้าใจในบทเรียน และเกิดการยอมรับในสิ่งที่เรียนรู้ จะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นชุดการสอนที่ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และเป็นชุดการสอนที่มีส่วนประกอบของสื่อการสอนที่หลากหลายช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ครบสมบูรณ์ โดยสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนให้มีความกระตือรือร้น ได้ปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมจนเกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ชุดการสอนยังมีขั้นตอนการฝึกคิดอย่างเป็นระบบ และเป็นกิจกรรมการเรียนแบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษาจีนได้เป็นอย่างดี ซึ่งในงานวิจัยนี้จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นเมื่อผ่านประสบการณ์จากการเรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือที่มีการออกแบบอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษาคู่่มือการใช้ชุดการสอนก่อนล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมบทบาทความพร้อมของครู มีการซักซ้อมทดลองการใช้สื่อการเรียนการสอนก่อน เพื่อเวลาใช้ในการเรียนการสอนจริงจะได้สะดวกไม่ติดขัด ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้อย่างราบรื่น และสนุกกับการเรียน โดยเฉพาะในห้องเรียน
2. ก่อนทำการเรียนการสอนครูควรจัดสภาพห้องเรียนให้พร้อม เพื่อไม่ให้เสียเวลาของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้
3. ครูควรใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายในการออกคำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง และการตั้งคำถามควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ตอบได้หลายทาง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็วถูกต้อง
4. เนื้อหา คู่่มือ หรือเอกสารต่าง ๆ ที่ประกอบกับชุดการสอนควรเป็นเนื้อหาที่มีสาระสำคัญ ๆ มีความกระชับไม่ยาวเกินไป ให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

5. รูปแบบการวางตัวหนังสือของเอกสารต่าง ๆ ไม่ควรมีแต่เฉพาะตัวหนังสือเท่านั้น เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่าน ควรเพิ่มจุดสนใจโดยการใช้รูปภาพต่าง ๆ หรือรูปแบบกราฟิก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความแปลก เพิ่มจุดสนใจให้น่าอ่านยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรและการสอน

1. การสร้างและออกแบบชุดการสอนและสื่อการสอนในลักษณะต่าง ๆ ครูผู้สอนควรมีการวิเคราะห์หลักสูตร วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ผู้เรียน อย่างเป็นระบบ
2. การจัดการเรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวกับภาษานั้นครูผู้สอนควรมีการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอน โดยวิเคราะห์เนื้อหาและควรมีการเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ครบทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยพิจารณาถึงแหล่งการเรียนรู้ใกล้ตัว
3. การจัดการเรียนการสอนในการสอนภาษาจีน ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1. การออกแบบสื่อการสอนซึ่งเป็นองค์ประกอบของชุดการสอนนั้นครูผู้สอนควรมีการผสมผสานสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ภาษาจีน เช่น เพลง บรรเลงภาษาจีน วิดีทัศน์ท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น
2. สื่อการสอนที่มีความสำคัญอีกรูปแบบหนึ่งคือ สื่อการสอนที่แบ่งตามประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ของเอดการ์เดล (Edgar Dale) โดยเป็นการจัดประสบการณ์แห่งการเรียนรู้จากนามธรรมไปสู่รูปธรรม ซึ่งครูผู้สอนควรพิจารณาถึงสื่อการสอนในลักษณะนี้ซึ่งจะช่วยให้การสอนมีสื่อการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างชุดการสอนในเนื้อหาอื่นและต่างระดับชั้นในวิชาภาษาจีน และนำไปหาประสิทธิภาพ เพื่อที่จะได้ชุดการสอนที่สมบูรณ์สามารถนำไปใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอน โดยบูรณาการกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) อีกรูปแบบหนึ่ง
3. ควรมีการสร้างชุดการสอนแบบผสมผสานโดยใช้สื่อออนไลน์มาเสริมศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่มีศักยภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: ชวนชม.
- ครุณอกกะลา. (2553). สรุปการเรียนรู้ครุณอกกะลา. เข้าได้ถึงจาก <http://www.krunongkala.blogspot.com>
- จิตตินันท์ กันทะวิน. (2556). คู่มือสนทนาภาษาจีน. กรุงเทพฯ: นานา.
- เจมส์ เบลันคา และ รอน แบรินค์. (2554). ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอริป จิตตฤกษ์, แปล). กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). “ระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา” ชุดวิชาสื่อการสอน และ เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การสอนแผนจุฬาและศูนย์การเรียนรู้. ม.ป.ท.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2536). หน่วย 11 ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- จุติธร เนื่องโนราช. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตติกร ทองสุข. (2541). การพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จิตติรัตน์ ศิลางจันทร์. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ทศนา เขมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลจิตต์ เขวกีรติพงศ์ และคณะ. (2545). *การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- นาฎยา ปั่นอยู่. (2543). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ที่มีผลต่อเชาวน์อารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาตยา หิรัญสถิตพร. (2537). *ปัญหาคำศัพท์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2546). *นอกรั้วโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเด็ก.
- นุชลี อุปภัย. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง อมรชีวิน. (2554). *Thinking school สอนให้คิด*. ม.ป.ท.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์. (2527). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- ปราณี ทองคำ. (2539). *เครื่องมือวัดทางการศึกษา*. สงขลา: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปวีรศ นันทรรัตน์กุล. (2558). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจในทฤษฎีบทหลักมูลของแคลคูลัสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ผสมผสานกับการสอนแบบอุปนัย โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาริศา สุขประเสริฐ. (2552). *กลไกภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเด็ก.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เข้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). *ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิรุณ โปรรย ลำโรงทอง. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2553). *กรอบคิดใหม่ทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ
- ภัทรา นิคมานนท์. (2538). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- เมฆม สอดส่องกฤษ. (2554). *500 อักษรจีนจำหน่ายใช้ได้จริง*. กรุงเทพฯ: ภาษาและวัฒนธรรมสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- โมจิ เคนอิจิโร. (2555). *ความลับของสมอง* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). *การวัดและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ บัวศรีใส. (2558). *การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์), คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่งทิพย์ สุภาพ. (2557). *การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เลิศ อนันนทนะ. (2539). *ทัศนคติใช้สื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- วนิดา ตันสุวรรณรัตน์. (2543). ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารศิริ วงศ์สุนทร. (2543). การเรียนรู้อย่างมีความสุข การวิจัยรายกรณี ครูต้นแบบด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรุณี อุ่นบุญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วสันต์ อดิศักดิ์. (2530). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วารสารศึกษาศาสตร์, 3(8), 17-26.
- วาสนา มณีนาถ. (2549). การพัฒนาชุดการสอนทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. อดิศักดิ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). สนุกกับการเรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน (มิติใหม่) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วิภา อุดมฉันท. (2551). สองปีในปีกกิ้ง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมใจ ธีระนันท์. (2544). การสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สือ ยี่. (2551). ผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2545). เกมกับการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.

- สุนิสา ชัยศรี. (2544). *การสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2543). การส่งเสริมศักยภาพนักเรียนกรุงเทพมหานครด้านวิทยาศาสตร์
และมิติสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2536). ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ. *วารสาร
พัฒนาหลักสูตร*, 113, 3-5.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริพร ไตรจันทร์. (2557). สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยุคปัจจุบันของ
นักเรียนระดับอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 6(2).
- สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2556). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่โจ้*, 1(2).
- สุวรรณ สนเที่ยง. (2560). *บล็อกภาษาจีน วัฒนธรรมจีน*. เข้าได้ถึงจาก
<http://oknation.nationtv.tv/blog/chineseclub>
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- อภิวรรณ ประสพรัตน์. (2547). ศูนย์ศึกษาศิลปะและภาษาก้าวী. *นิตยสาร KID & FAMILY*, 8(96).
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). *เทคโนโลยีทางการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). *หลักการสอน*. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน,
คณะครุศาสตร์, สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- อาศรมสยามจีนวิทยา. (2553). *100 รูปแบบประโยคจีน*. กรุงเทพฯ: อาศรมสยามจีนวิทยา.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อุทิศ บำรุงชีพ. (2559). *การพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของครูยุคศตวรรษที่ 21 เพื่อก้าวสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์*. ชลบุรี: ภาควิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุทุมพร ศักดิ์โสภิน. (2559). *การศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์. (2545). *ความคิดและจิตใจของคนฉลาด*. กรุงเทพฯ: มูนิธิสตรี-สถยดีวงศ์.
- Liao Chao. (2551). *การวิจัยตรวจสอบยุทธศาสตร์การสร้างชุดการสอนภาษาจีนระดับต้นกรณีศึกษาชุมชนภาษาจีน โรงเรียนแม่สันวิทยา ตำบลแม่สัน อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- Meng Qiu. (2555). *การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Yeng Dan. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Ashby, S. E. (1972). *The fourth revolution instruction technology in higher education*. New York: McGraw-Hill.
- Allport, G. W. (1935). *Attitudes*. In *Handbook of social psychology*. Edited by C. Murchison, Worcester, MA: Clark Univ. Press.
- Bem, D. J. (1970). *Beliefs, attitudes and human affairs*. Belmont, CA.: Books/ Col.
- Campbell, R. F. (1976). *Administration behavior in education*. New York: McGraw-Hill.
- Edelhof, C. (1981). Theme-oriented English teaching. Text-varieties, media, skill and project work. In *The Communicative teaching of English*. Essex: Longman.
- Eysenck, H. J., Arnold, W., & Meili, R. (1972). *Encyclopedia of psychology*. London: Search Press Limited.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, Attitude, Intention, and behavior: An introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary education*. New York: McGraw-Hill.

- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). *Cooperation and competition: Theory and Research*. Edina, MN: Interaction Book.
- Johnson, R. T., & Johnson, D. W. (1994). An overview of cooperative learning, In J., Thousand, A., Valla, & A., Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning* (p. 2). Baltimore, Maryland, USA: Brookes Publishing.
- Kagan, S. (1994). *Cooperative learning*. San Clemente, CA: Kagan Publishing.
- Kupczynski, L., Mundy, M.A., & Ruiz, A. (2013). A comparison of traditional and cooperative learning methods in online learning. *I-manager's Journal of Educational Technology*, 10(2), 21-28.
- Katz, D. (1960). The functional approach to the study of attitude. *Public Opinion Quarterly*, 24(2), 163-204.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement* (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Liu Xun. (2009). *Xin Shi Yong Han Yu Ke Ben*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Liu Zepeng. (2009). *Common Knowledge About Chinese History*: Publisher: Foreign Languages Teaching and Research Press.
- McColeman, J. W. (1975). Relationship between the use of learning activity package, Group Activity and the preference of students toward the social studies course. *Dissertation Abstracts International*, 36(1), 109-A.
- McColum, Mary A. (1988). Achievement and Retention in Probability and Statistics: A Comparison of Two Teaching Strategies. DAI 50-04A , pp.682.
- Maley, A. (1981). Games and problem solving, In Johnson, K. & Morrow, K. (Eds.). *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Mehren, W. A., & Lehman I. J. (1973). *Measurement and evaluation in education and psychology* (2nd ed.). New York: Holt, Rinehart and Winson.

- Olson, J. (1975). The Effect of learning packages on the continuous progress education 21 pilot program in Kannawa Country West Vingini School. *Dissertation Abstracts Internathal*, 4992-A.
- Panitz, T. (1996). *A definition of collaborative VS Cooperative learning*. n.p.
- Slavin, R. E. (1987). Cooperative learning and the cooperative school. *Educational Leadership* 45(3), 7-13.
- Sturtridge, G. (1982). Individualised learning: what are the options for the classroom teacher? In M. Geddes & G. Sturtridge (Eds.) *Individualisation*. London: Modern English Publications. 8-14.
- Thurstone, L. L. (1946). *Attitude theory and measurement*. New York: Sohn Wiley & Sons.
- Thurstone, L. L. (1974). *The measurement of values*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Triandis, H. C. (1971). *Attitude and change*. New York: Wiley.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรง
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ศรีญาณลักษณ์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณิต ขาวเหลือง อาจารย์ประจำภาควิชาการอาชีวศึกษา
และพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.อาจณรงค์ มโนสุทธิฤทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชานวัตกรรม
และเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. อาจารย์เกศินี รากผักแว่น อาจารย์สอนภาษาจีน
โรงเรียนอนุบาลราชบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
5. อาจารย์สิรินาด บุญคล้าย อาจารย์สอนภาษาจีน
โรงเรียนอนุบาลราชบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ โทร ๒๐๒๙, ๒๐๖๙
 ที่ ศธ ๖๒๑๘/ ๑-๐๗๖๘ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
 เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย
 เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ศรีญาณลักษณ์

ด้วยนางสาวปฐมพร ฉิมพาลี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ว่าที่เรือตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศรีสวัสดิ์)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ โทร ๒๐๒๙, ๒๐๖๙
 ที่ ศธ ๖๒๑๘/๐.๐๗/๑๕ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย
 เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต ขาวเหลือง

ด้วยนางสาวปฐมพร ฉิมพาลี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ว่าที่เรือตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐุ์ ศิริสวัสดิ์)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ โทร ๒๐๒๙, ๒๐๖๙
 ที่ ศธ ๖๒๑๘/๑.๐๗/๑๔ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
 เรื่อง ขออนุมัติโครงการในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย
 เรียน ดร.อาจนรงค์ มโนสุทธิฤทธิ์

ด้วยนางสาวปฐมพร ฉิมพาลี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ว่าที่เรือตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติจากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศรีสวัสดิ์)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ ๖๒๑๘/ว. ๐๕๖๘

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนครบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์เกศินี รากผักแว่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปฐมพร ฉิมพาลี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ว่าที่เรือตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทรศัพท์ ๐-๓๘๓๙-๓๔๘๖, ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๙

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘๒-๕๖๓๗๖๑๒

ที่ ศธ ๖๒๑๘/ ๐๖๓๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สิรินาถ บุญคล้าย

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโคร่งย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปฐมพร นิมพาลี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ว่าที่เรือตรี ดร.อุทิศ บำรุงชีพ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ สิริสวัสดิ์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้

โทรศัพท์ ๐-๓๘๓๙-๓๔๘๖, ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๙

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๘๕

ผู้วิจัย ๐๘๒-๔๖๓๗๖๑๒

ภาคผนวก ข

- การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบวัดเจตคติ
- ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบท้ายชุดการสอนชุดที่ 1-4
- ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติ
- การหาค่าความเชื่อมั่น
- การพิจารณาประสิทธิภาพของแบบทดสอบท้ายชุดการสอน
- การพิจารณาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 15 ค่า (IOC) ของแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5

ชุดการสอนที่	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน	1	1	1	1	3	1.00
	2	1	1	1	3	1.00
	3	1	1	1	3	1.00
	4	1	1	1	3	1.00
	5	1	1	1	3	1.00
	6	1	1	1	3	1.00
	7	1	1	1	3	1.00
	8	1	1	1	3	1.00
	9	1	1	1	3	1.00
	10	1	1	1	3	1.00
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน	1	1	1	1	3	1.00
	2	1	1	1	3	1.00
	3	1	1	1	3	1.00
	4	1	1	1	3	1.00
	5	1	1	1	3	1.00
	6	1	1	1	3	1.00
	7	1	1	1	3	1.00
	8	1	1	1	3	1.00
	9	1	1	1	3	1.00
	10	1	1	1	3	1.00

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ชุดการสอนที่	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องไก่สั้ว	1	1	1	1	3	1.00
	2	1	1	1	3	1.00
	3	1	1	1	3	1.00
	4	1	1	1	3	1.00
	5	1	1	1	3	1.00
	6	1	1	1	3	1.00
	7	1	1	1	3	1.00
	8	1	1	1	3	1.00
	9	1	1	1	3	1.00
	10	1	1	1	3	1.00
ชุดการสอนที่ 4 วัฒนธรรมของจีน	1	1	1	1	3	1.00
	2	1	1	1	3	1.00
	3	1	1	1	3	1.00
	4	1	1	1	3	1.00
	5	1	1	1	3	1.00
	6	1	1	1	3	1.00
	7	1	1	1	3	1.00
	8	1	1	1	3	1.00
	9	1	1	1	3	1.00
	10	1	1	1	3	1.00

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	-1	1	1	2	0.6
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	-1	1	1	2	0.6
16	1	1	1	3	1
17	1	1	1	3	1
18	1	-1	1	2	0.6
19	1	1	1	3	1
20	1	1	1	3	1
21	1	1	1	3	1
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	1	1	3	1

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
25	1	1	1	3	1
26	1	1	1	3	1
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	1	1	-1	2	0.6
30	1	1	1	3	1
31	1	1	1	3	1
32	1	1	1	3	1
33	1	1	1	3	1
34	1	1	1	3	1
35	1	1	1	3	1
36	1	1	1	3	1
37	1	1	1	3	1
38	1	1	1	3	1
39	1	1	1	3	1
40	1	1	1	3	1

ตารางที่ 17 การตรวจสอบความเที่ยงตรงข้อคำถามของแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
วิชาภาษาจีน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	5	1
2	1	1	1	1	1	5	1
3	1	1	1	1	1	5	1
4	1	1	1	1	1	5	1
5	1	1	1	1	1	5	1
6	1	1	1	1	1	5	1
7	1	1	1	1	1	5	1
8	1	1	1	1	1	5	1
9	1	1	1	1	1	5	1
10	1	1	1	1	1	5	1
11	1	1	1	1	1	5	1
12	1	1	1	1	1	5	1
13	1	1	1	1	1	5	1
14	1	1	1	1	1	5	1
15	1	1	1	1	1	5	1
16	1	1	1	1	1	5	1
17	1	1	1	1	1	5	1
18	1	1	1	1	1	5	1
19	1	1	1	1	1	5	1
20	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ 18 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจการจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ
ชุดการสอนที่ 1

ชุดการสอนที่ 1	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ การจำแนก (r)	q	pq
	1	0.70	0.40	0.30	0.21
	2	0.45	0.70	0.55	0.25
	3	0.70	0.60	0.30	0.21
	4	0.65	0.70	0.35	0.23
	5	0.50	0.80	0.50	0.25
	6	0.60	0.80	0.40	0.24
	7	0.65	0.70	0.35	0.23
	8	0.45	0.90	0.55	0.25
	9	0.60	0.60	0.40	0.24
	10	0.60	0.08	0.40	0.24
		รวม			2.34

ตารางที่ 19 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจการจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ
ชุดการสอนที่ 2

ชุดการสอนที่ 2	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ การจำแนก (r)	q	pq
	1	0.75	0.50	0.25	0.19
	2	0.70	0.40	0.3	0.21
	3	0.65	0.30	0.35	0.23
	4	0.55	0.30	0.45	0.25
	5	0.60	0.80	0.40	0.24
	6	0.60	0.80	0.40	0.24
	7	0.60	0.80	0.40	0.24
	8	0.65	0.50	0.35	0.23

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ชุดการสอนที่ 2	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ การจำแนก (r)	q	pq
	9	0.55	0.70	0.45	0.25
	10	0.50	0.60	0.50	0.25
		รวม			2.32

ตารางที่ 20 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจการจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ
ชุดการสอนที่ 3

ชุดการสอนที่ 3	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ การจำแนก (r)	q	pq
	1	0.70	0.60	0.30	0.21
	2	0.65	0.70	0.35	0.23
	3	0.70	0.60	0.30	0.21
	4	0.70	0.60	0.30	0.21
	5	0.80	0.40	0.20	0.16
	6	0.65	0.70	0.35	0.22
	7	0.65	0.70	0.35	0.23
	8	0.70	0.60	0.30	0.21
	9	0.60	0.80	0.40	0.24
	10	0.70	0.60	0.30	0.21
		รวม			2.13

ตารางที่ 21 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจการจำแนก (r) ของแบบฝึกหัดจำนวน 10 ข้อ
ชุดการสอนที่ 4

ชุดการสอนที่ 4	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ การจำแนก (r)	q	pq
	1	0.65	0.50	0.35	0.23
	2	0.55	0.90	0.45	0.25
	3	0.50	0.40	0.50	0.25
	4	0.55	0.70	0.45	0.25
	5	0.55	0.90	0.45	0.25
	6	0.60	0.80	0.40	0.24
	7	0.45	0.70	0.55	0.25
	8	0.60	0.60	0.40	0.24
	9	0.50	0.80	0.50	0.25
	10	0.55	0.90	0.45	0.25
		รวม			2.44

จากตารางแบบฝึกหัดที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ทดสอบกับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ค่าความยากง่ายและอำนาจการจำแนกของแบบฝึกหัดที่มีค่า
ความยากง่ายอยู่ในระดับ .20 - .80 และค่าอำนาจการจำแนกที่ .20 ขึ้นไป ซึ่งได้ทำการคัดเลือกข้อที่
ผ่านเกณฑ์ ของชุดการสอนแต่ละชุดจำนวน 10 ข้อต่อ 1 ชุด นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 1

ค่าความแปรปรวนคำนวณจากสูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2521, หน้า 55) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{40(1678) - (12364)}{40(39)}$$

$$S^2 = 7.92$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด KR-20 (Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 85-86)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

โดยที่	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ จากค่าความยากง่าย
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ ($q = 1-p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left[1 - \frac{2.34}{7.92} \right]$$

$$r_{tt} = 0.72$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 2

ค่าความแปรปรวนคำนวณจากสูตร (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2521, หน้า 55) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{40(1440) - (11804)}{40(39)}$$

$$S^2 = 7.56$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด KR-20 (Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 85 - 86)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

โดยที่	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ จากค่าความยากง่าย
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ ($q = 1-p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left[1 - \frac{2.32}{7.56} \right]$$

$$r_{tt} = 0.71$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 3

ค่าความแปรปรวนคำนวณจากสูตร (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2521, หน้า 55) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{40(2104) - (11260)^2}{40(39)}$$

$$S^2 = 7.22$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด KR-20 (Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 85 - 86)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

โดยที่	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ จากค่าความยากง่าย
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ ($q = 1-p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left[1 - \frac{2.13}{7.22} \right]$$

$$r_{tt} = 0.72$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 4

ค่าความแปรปรวนคำนวณจากสูตร (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2521, หน้า 55) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{40(1523) - (12959)^2}{40(39)}$$

$$S^2 = 8.30$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด KR-20 (Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 85 - 86)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

โดยที่	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ จากค่าความยากง่าย
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ ($q = 1-p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left[1 - \frac{2.44}{8.3} \right]$$

$$r_{tt} = 0.72$$

ตารางที่ 22 การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ การจำแนก (r)	q	pq
1	0.75	0.50	0.25	0.18
2	0.45	0.90	0.55	0.24
3	0.70	0.60	0.30	0.21
4	0.75	0.50	0.25	0.18
5	0.80	0.40	0.20	0.16
6	0.80	0.30	0.15	0.12
7	0.50	0.80	0.50	0.25
8	0.50	0.80	0.50	0.25
9	0.50	0.60	0.50	0.25
10	0.80	0.40	0.20	0.16
11	0.75	0.50	0.25	0.18
12	0.70	0.60	0.30	0.21
13	0.65	0.70	0.35	0.22
14	0.45	0.70	0.55	0.24
15	0.65	0.70	0.35	0.22
16	0.75	0.50	0.25	0.18
17	0.60	0.60	0.40	0.24
18	0.75	0.30	0.25	0.18
19	0.75	0.50	0.25	0.18
20	0.45	0.70	0.55	0.24
				4.18

จากการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยเรียนชุดการสอนภาษาจีน

ระดับพื้นฐานทั้ง 4 ชุดการสอน พบว่า ค่าความยากง่ายและอำนาจการจำแนกของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในระดับ .20 - .80 และค่าอำนาจการจำแนก .20 ขึ้นไป ซึ่งได้ทำการคัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์ ของชุดการสอนจำนวน 20 ข้อ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ค่าความแปรปรวนคำนวณจากสูตร (บุญเชิด ภิญ โยธอนันตพงษ์, 2521, หน้า 55) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{40(6940) - (33564)^2}{40(39)}$$

$$S^2 = 21.51$$

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน KR-20 (Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 85 - 86)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

โดยที่	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัด
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ จากค่าความยากง่าย
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ ($q = 1-p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r_{tt} = \frac{40}{39} \left[1 - \frac{4.18}{21.51} \right]$$

$$r_{tt} = 0.83$$

ตารางที่ 23 การหาผลรวมของคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	44	1936	21	37	1369
2	44	1936	22	37	1369
3	44	1936	23	36	1296
4	44	1936	24	35	1225
5	44	1936	25	34	1156
6	41	1681	26	34	1156
7	41	1681	27	34	1156
8	41	1681	28	31	961
9	41	1681	29	31	961
10	41	1681	30	31	961
11	40	1600	31	31	961
12	40	1600	32	30	900
13	40	1600	33	30	900
14	39	1521	34	30	900
15	39	1521	35	29	841
16	39	1521	36	27	729
17	39	1521	37	26	676
18	39	1521	38	22	484
19	38	1444	39	21	441
20	37	1369	40	18	324
รวม				1419	52069

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาจีน

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาจีน โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ
	$\alpha = 0.82$		

ตารางที่ 24 คะแนนของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คะแนนแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน				
คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
1	8	10	10	10
2	9	9	10	9
3	9	10	8	10
4	9	10	10	9
5	9	9	10	9
6	10	9	9	8
7	6	9	10	8
8	9	9	10	9
9	10	9	8	10
10	8	10	8	9
11	9	9	10	8
12	9	10	9	10
13	9	8	8	9
14	9	10	9	8
15	9	10	10	8
16	10	10	9	9
17	9	10	9	9
18	9	10	10	10
19	9	8	9	9
20	9	8	10	9
21	9	10	9	10
22	9	8	8	9
23	6	9	10	8
24	9	10	9	10

ตารางที่ 24 (ต่อ)

คะแนนแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน				
คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
25	9	8	8	10
26	9	10	9	9
27	8	8	10	10
28	9	10	10	9
29	9	10	9	10
30	8	10	10	9
31	9	9	9	8
32	9	9	10	10
33	9	8	9	9
34	9	10	10	10
35	9	8	9	9
36	9	10	10	9
37	9	9	8	10
38	9	10	10	9
39	9	9	9	8
40	10	9	10	10

ตารางที่ 25 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน เรื่อง โรงเรียนของฉันทน์ จำนวนนักเรียน 40 คน

ชุดการสอน	เกณฑ์มาตรฐาน (คะแนนจุดตัด)	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน	ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก
1. โรงเรียนของฉันทน์	9	10	34	85.00

จากตารางที่ 25 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 85.00 แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่กำหนดไว้

ตารางที่ 26 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน เรื่อง เพื่อน จำนวนนักเรียน 40 คน

ชุดการสอน	เกณฑ์มาตรฐาน (คะแนนจุดตัด)	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน	ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก
2. เพื่อน	9	10	32	80.00

จากตารางที่ 26 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 80.00 แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่กำหนดไว้

ตารางที่ 27 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน เรื่อง ไกล่ตัว จำนวนนักเรียน 40 คน

ชุดการสอน	เกณฑ์มาตรฐาน (คะแนนจุดตัด)	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน	ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก
3. เรื่องไกล่ตัว	9	10	33	82.50

จากตารางที่ 27 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 82.50 แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่กำหนดไว้

ตารางที่ 28 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน จากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน เรื่อง วัฒนธรรมของจีน จำนวนนักเรียน 40 คน

ชุดการสอน	เกณฑ์มาตรฐาน (คะแนนจุดตัด)	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียน ที่สอบผ่าน	ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก
4. วัฒนธรรมของจีน	9	10	32	80.00

จากตารางที่ 28 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 80.00 แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่าเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่กำหนดไว้

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน 80 ตัวแรก

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีวิธีการคำนวณประสิทธิภาพดังนี้

80 ตัวแรกหมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนทั้งหมด คำนวณจากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum E_o}{N}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนแต่ละชุด
	$\sum E_o$	แทน	ผลรวมของร้อยละจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนแต่ละชุด
	N	แทน	จำนวนชุดการสอน

ประสิทธิภาพของการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนแต่ละชุดคำนวณจาก

$$E_0 = \frac{F_1}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_0	แทน	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน
	F_1	แทน	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำแบบฝึกหัดหลังเรียนด้วยชุดการสอน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

แทนค่าในสูตร (E_0)

$$E_0 \text{ ชุดที่ 1} = \frac{34}{40} \times 100 = 85$$

$$E_0 \text{ ชุดที่ 2} = \frac{32}{40} \times 100 = 80$$

$$E_0 \text{ ชุดที่ 3} = \frac{33}{40} \times 100 = 82.5$$

$$E_0 \text{ ชุดที่ 4} = \frac{32}{40} \times 100 = 80$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตร} \quad E_1 &= \frac{\sum E_0}{N} \\ &= \frac{85+80+82.5+80}{4} \\ &= \frac{327.5}{4} \\ &= 81.875 \end{aligned}$$

ประสิทธิภาพของการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน $E_1 = 81.87$

ตารางที่ 29 คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของชุดการสอน
การสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ
1	19
2	18
3	18
4	17
5	18
6	19
7	17
8	17
9	18
10	18
11	18
12	18
13	19
14	19
15	17
16	17
17	18
18	18
19	20
20	20
21	20
22	19
23	19
24	19

ตารางที่ 29 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ
25	19
26	18
27	19
28	20
29	19
30	20
31	19
32	18
33	18
34	19
35	19
36	17
37	18
38	15
39	19
40	18
จุดตัด	18
จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์	33

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน 80 ตัวหลัง

80 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนด้วยชุดการสอนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนของนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{F_2}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2 แทน	ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
	F_2 แทน	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
	N แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

แทนค่าในสูตร

$$E_2 = \frac{33}{40} \times 100$$

$$E_2 = 82.5$$

ประสิทธิภาพของการทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน $E_2 = 82.5$

ตารางที่ 30 ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E_2) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แบบทดสอบ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์	ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง (E_2)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40	33	82.5

จากตารางที่ 30 พบว่า ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบทดสอบรวบยอดหลังเรียนจบทุกชุดการสอนแล้ว คิดเป็น 82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวหลังที่กำหนดไว้

ภาคผนวก ค

ชุดการสอนวิชาภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจงสำหรับครู
ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง โรงเรียนของฉัน

จำนวน 4 ชั่วโมง

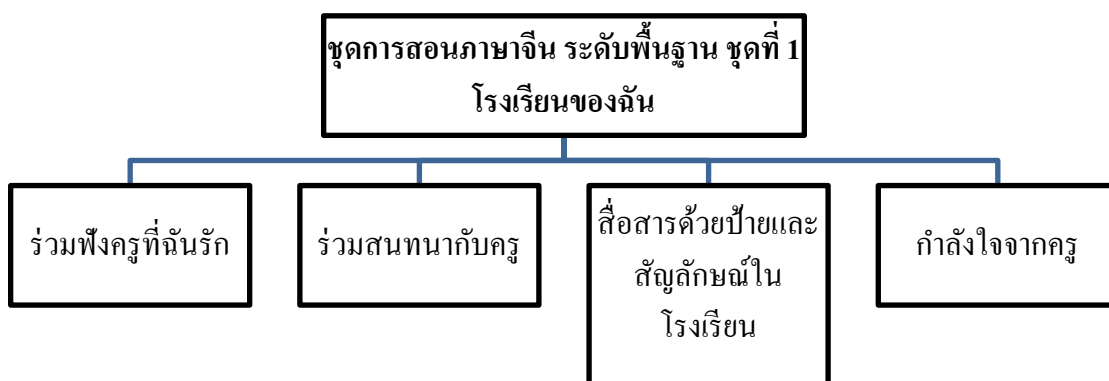
1. ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง โรงเรียนของฉัน ประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 ร่วมฟังครูที่ฉันรัก

เรื่องที่ 2 ร่วมสนทนากับครู

เรื่องที่ 3 สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน

เรื่องที่ 4 กำลังใจจากครู

2. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน ชุดที่ 1 ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ครูต้องเตรียมและตรวจสอบให้ครบดังนี้

2.1 คำชี้แจงสำหรับครู

2.2 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

2.3 แผนการสอน จำนวน 4 เรื่อง

2.4 ใบความรู้ จำนวน 4 เรื่อง

- 2.5 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 4 กิจกรรม
- 2.6 บัตรภาพ ชุดการสอนที่ 1 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.7 บัตรประโยค ชุดการสอนที่ 1 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.8 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และเฉลย ท้ายชุดที่ 1 จำนวน 10 ข้อ
- 2.9 แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ครูผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
2. ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน
3. ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามข้อ 2 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ตรวจสอบกิจกรรมประเมินผลและแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการเรียนการสอน

บทบาทของครูผู้สอน

1. เตรียมเอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบตามรายการเอกสาร สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้า
2. จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่ม ๆ โดยจัดเด็กในแต่ละกลุ่มคละนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ฝึกทำงานร่วมกันและในบางกิจกรรมอาจแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือกิจกรรมคู่กัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง
3. ควรแบ่งกลุ่มตามจำนวนนักเรียน และความเหมาะสมในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง ในกรณีที่มีนักเรียนมากหรือน้อยกว่านี้ การจัดกลุ่มจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามดุลยพินิจของครูผู้สอน โดยไม่ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ไม่ทั่วถึง
4. ครูผู้สอนต้องควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือตามขั้นตอน
5. ครูผู้สอนต้องเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียนและคอยให้กำลังใจ และให้คำชี้แนะ โดยไม่ตำหนิเมื่อเกิดความผิดพลาด

เฉลยแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 1

ข้อ 1. ก

ข้อ 2. ง

ข้อ 3. ข

ข้อ 4. ค

ข้อ 5. ข

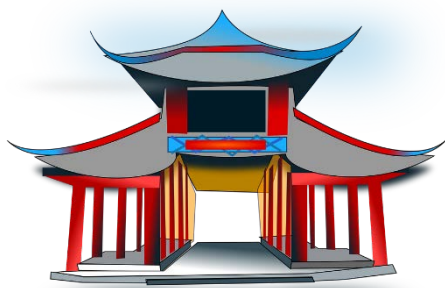
ข้อ 6. ก

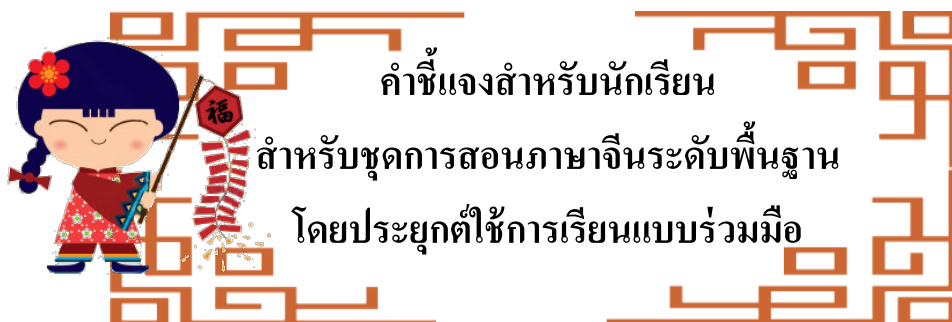
ข้อ 7. ง

ข้อ 8. ง

ข้อ 9. ง

ข้อ 10. ค

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

สำหรับชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน

โดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง โรงเรียนของฉัน

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ใช้เวลา 4 คาบเรียน (4 ชั่วโมง)

2. ให้นักเรียนรับเอกสารจากครู ดังนี้

2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

2.2 ใบความรู้ภาษาจีนพื้นฐาน 1 เรื่อง/ ครั้งที่เรียน

2.3 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ 1 กิจกรรม/ ครั้งที่เรียน

2.4 แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการสอนชุดที่ 1

3. จุดมุ่งหมายของการเรียน

เมื่อเรียนจบชุดการสอนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

3.1 ทำตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านได้

3.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียงได้

3.3 เข้าใจรูปภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค

และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่านได้อย่างถูกต้อง

3.4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา

นิทานง่าย ๆ ได้

ชุดการสอนนี้ มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ 4 กิจกรรม คือ

- กิจกรรมที่ 1 ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนในการหาบัตรภาพและประโยคตรงกับ
การออกเสียงของครู

- กิจกรรมที่ 2 นักเรียนร่วมทำกิจกรรมกลุ่มในการอ่านออกเสียงบทกลอน

- กิจกรรมที่ 3 นักเรียนนำบัตรรูปภาพสัญลักษณ์ตอบได้สอดคล้องกับภาพที่ครู

นำเสนอ

- กิจกรรมที่ 4 นักเรียนตามหาบัตรประโยคต่าง ๆ ในเรื่องสั้นมาเรียงให้ถูกต้อง

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนเรียนบทเรียนนักเรียนควรศึกษาคู่มืออย่างละเอียดและให้เข้าใจ

4.2 ขณะเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 ทำกิจกรรมชั้นนำพร้อมกับครูผู้สอน

4.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม ตามที่ครูกำหนดให้

4.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรกิจกรรม โดยสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมใน

การปฏิบัติกิจกรรม

4.2.4 ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้สอบถามครูผู้สอน

4.3 ขณะสรุปบทเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมดังนี้

4.3.1 ร่วมสรุปบทเรียนกับครู

4.3.2 ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด

5. ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน โดยแบบฝึกหัดประจำชุด

การสอนที่ 1

แผนการสอนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่ใช้ในห้องเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนทำตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำสั่งภาษาจีน	คำอ่านพินอิน	คำอ่านภาษาไทย	คำแปล
请放下去	qǐng fàngxià qù	ฉิ่ง ฟัง เซี่ย ชวี	กรุณาวางลง
注意听	zhùyì tīng	จู้ อี้ ทิง	ตั้งใจฟัง
请排队	qǐng páiduì	ฉิ่ง ไผ่ ตู๋ย	กรุณาต่อแถว
不要吵闹	bùyào chǎonào	ปู้ เย้า เฉ่า เน้า	อย่าเสียงดัง
举手	jǔ shǒu	จวี โส่ว	ยกมือ
请坐	qǐng zuò	ฉิ่ง จั้ว	เชิญนั่ง
自己做	zìjǐ zuò	จี้ อี้ จั้ว	ทำเอง

คำขอร้องภาษาจีน	คำอ่านพินอิน	คำอ่านภาษาไทย	คำแปล
请回答	qǐng huídá	ฉิ่ง หุย ต้า	เชิญตอบคำถาม
请帮我	qǐng bāng wǒ	ฉิ่ง บัง หว่อ	กรุณาช่วยฉัน
请等一下	qǐng děng yíxià	ฉิ่ง เต็ง อี้ เซี่ย	กรุณารอสักครู

คำแนะนำภาษาจีน	คำอ่านพินอิน	คำอ่านภาษาไทย	คำแปล
慢慢说	màn man shuō	มัน มัน ชั่ว	ค่อยๆ พูด
慢慢走	màn man zǒu	มัน มัน โจ้ว	เดินให้ระวัง
你应该多看 多写	nǐ yīnggāi duō kàn duō xiě	หนี อิง ไก่ ตัว คั่น ตัว เชี่ย	คุณควรจะอ่านและ เขียนให้เยอะ ๆ
再说一遍	zàishuō yībiàn	ไจ้ ชั่ว อี เปี่ยน	พูดอีกหนึ่งรอบ
再写一遍	zài xiě yībiàn	ไจ้ เชี่ย อี เปี่ยน	เขียนอีกหนึ่งรอบ

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจและแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยรวมกลุ่ม 5 คน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำภาษาจีนพื้นฐานที่ใช้ในชั้นเรียน
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูนำบัตรภาพและบัตรประโยค วางไว้ที่พื้นในบริเวณกว้าง
2. เมื่อครูออกเสียงคำสั่ง คำขอร้องหรือคำแนะนำ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันหาบัตรภาพและบัตรประโยคที่มีความหมายตรงกับครูออกเสียงให้ได้ จากนั้นนักเรียนต้องวิ่งไปยืนรวมกลุ่มของตนเองพร้อมชูบัตรที่ได้มา และอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งกลุ่ม
3. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนทุกกลุ่มร่วมกันหาบัตรภาพ
4. ครูตรวจสอบความถูกต้องบัตรภาพและประโยคของนักเรียนว่าตรงกับการออกเสียงของครู
5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาฝึกเขียนคำศัพท์ลงบนกระดาษโปสเตอร์

ของแต่ละกลุ่ม

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก
3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้

ขั้นประเมินผล

1. ครูแจกแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เรื่องที่ 1 เรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก ให้นักเรียนทุกคนทำ โดยใช้เวลา 15 นาที

2. เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จให้นักเรียนกล่าวอำลาเป็นภาษาจีน

สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน ตอนที่ 1 เรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก

1. ใบความรู้ เรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก
2. บัตรกิจกรรม เรื่อง ร่วมฟังครูที่ฉันรัก
3. บัตรภาพ
4. กระดาษโปสเตอร์
5. สีเมจิก
6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

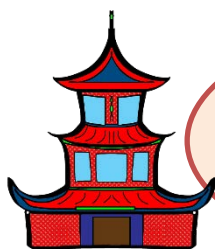
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 1

มาศึกษากันสิคะว่า คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำแบบง่าย ๆ ในประโยคภาษาจีนมีอะไรบ้าง

คำสั่งภาษาจีน	คำอ่านพินอิน	คำอ่านภาษาไทย	ความหมาย
请放下去	qǐng fàngxià qù	นิง ฟั่ง เซี่ย ชวี	กรุณาวางลง
注意听	zhùyì tīng	จู้ อี้ ทิง	ตั้งใจฟัง
请排队	qǐng páiduì	นิง ไผ ตู๊ย	กรุณาต่อแถว
不要吵闹	bùyào chǎonào	ปู้ เย้า เฉ่า เน้า	อย่าเสียงดัง
举手	jǔ shǒu	จวี โสร	ยกมือ
请坐	qǐng zuò	นิง จิว	เชิญนั่ง
自己做	zìjǐ zuò	จื่อ จี จิว	ทำเอง

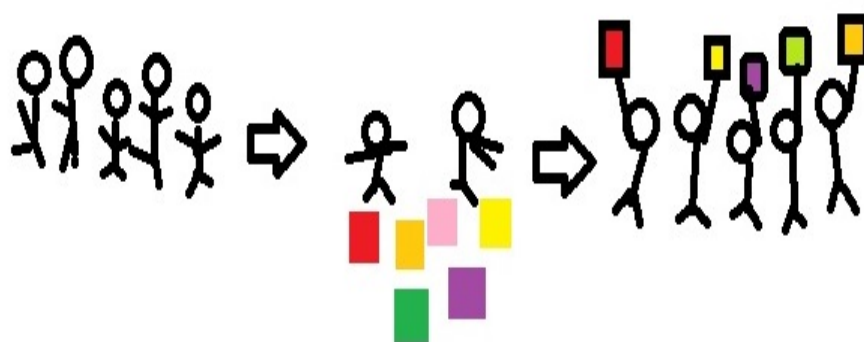

คำขอร้องภาษาจีน	คำอ่านพินอิน	คำอ่านภาษาไทย	คำแปล
请回答	qǐng huídá	นึ่ง หุย ต้า	เชิญตอบคำถาม
请帮我	qǐng bāng wǒ	นึ่ง ปิ่ง หว่อ	กรุณาช่วยฉัน
请等一下	qǐng děng yíxià	นึ่ง เต็ง อี เซี่ย	กรุณารอสักครู้

คำแนะนำภาษาจีน	คำอ่านพินอิน	คำอ่านภาษาไทย	คำแปล
慢慢说	màn man shuō	มัน มัน ช่ว	ค่อยๆ พูด
慢慢走	màn man zǒu	มัน มัน โจ้ว	เดินให้ระวัง
你应该多看 多写	nǐ yīnggāi duō kàn duō xiě	หนี่ อิง ไก ตัว คั่น ตั่ว เซี่ย	คุณควรจะอ่านและ เขียนให้เยอะ ๆ
再说一遍	zàishuō yībiàn	จั่ว ช่ว อี เปียน	พูดอีกหนึ่งรอบ
再写一遍	zài xiě yībiàn	จั่ว เซี่ย อี เปียน	เขียนอีกหนึ่งรอบ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 1

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

1. ครูนำบัตรภาพและบัตรประโยค วางไว้ที่พื้นในบริเวณกว้าง
2. เมื่อครูออกเสียงคำสั่ง คำขอร้องหรือคำแนะนำ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันหาบัตรภาพและบัตรประโยคที่มีความหมายตรงกับครูออกเสียงให้ได้ จากนั้นนักเรียนต้องวิ่งไปยืนรวมกลุ่มของตนเองพร้อมชูบัตรที่ได้มา และอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งกลุ่ม

3. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนในการหาบัตรภาพ

4. ครูตรวจสอบความถูกต้องบัตรภาพและประโยคของนักเรียนว่าตรงกับการออกเสียงของครู

หมายเหตุ สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน

แผนการสอนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง ร่วมสนทนากับครู

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียง

สาระการเรียนรู้

女孩，纯洁的女孩；

Nǚhái, chúnjié de nǚhái

หวิ๋ ไห ฉุน เจี๋ย เตอ หวิ๋ ไห

สาวน้อย สาวน้อยผู้บริสุทธิ์

女孩，懵懂的女孩；

Nǚhái, měngdǒng de nǚhái

หวิ๋ ไห เหมิง ต่ง เตอ หวิ๋ ไห

สาวน้อย สาวน้อยผู้ไร้เดียงสา

女孩，乖巧的女孩；

Nǚhái, guāiqiǎo de nǚhái

หวิ๋ ไห กวา เจี๋ยว เตอ หวิ๋ ไห

สาวน้อย สาวน้อยผู้เชื่อฟัง

你知道吗？

Nǐ zhīdào ma

หนี เจอ เต้า มา

หนูรู้ไหม

孩子，你知道我多爱你，

Háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ไห่จี หนี่จื่อ เต้า หว่อ ตัว อ้าย หนี่

หนู้รู้ไซ้ไหมว่าฉันรักหนูมาก

所以，我教你怎么做个好人；

Suǒyǐ, wǒ jiào nǐ zěnmē zuò gè hǎorén

สั่วอี้ หว่อ เจียว หนี่ เจิ้น เมอ จิ้ว เก้อ ห่าว เหวริน

ดังนั้น ฉันจะสอนหนูเองว่าการเป็นคนดีเป็นยังไง

你知道吗？

Nǐ zhīdào ma?

หนี่จื่อ เต้า มา

หนู้รู้ไหม

孩子，你知道我多爱你，

Háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ไห่จี หนี่จื่อ เต้า หว่อ ตัว อ้าย หนี่

ว่าฉันรักหนูมาก

所以，我陪你玩耍在这时光；

Suǒyǐ, wǒ péi nǐ wánshuǎ zài zhèshí guāng

สั่วอี้ หว่อ เผย หนี่ หวาน เย้า ใจ เจ้อ สร้อย กวง

ดังนั้นฉันจะอยู่เล่นด้วยกับหนู

孩子，你知道我多爱你，

Háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ไห่จี หนี่จื่อ เต้า หว่อ ตัว อ้าย หนี่

หนู้รู้ไซ้ไหมว่าฉันรักหนูมาก

所以，我跟你一辈子不孤单；

Suǒyǐ, wǒ gēn nǐ yībèizi bù gūdān

สัว อี้ หว่อ เกิน หนี่ อี้ เป้ย จี ปู้ ฎุ ตาน

ดังนั้น ฉันจะอยู่กับหนูตลอดไป หนูจะไม่โดดเดี่ยว

亲爱的，小孩……

Qīn'ài de, xiǎohái

ชิน อ้าย เตอ เสี่ยว ไห

สุดที่รักของฉัน

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดย ประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยรวมกลุ่ม 5 คน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียง
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ชั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียน โดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง ร่วมสนทนากับครู

3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ตามหลักการออกเสียง

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

2. ครูเขียนบทกลอน เรื่องเด็กน้อยที่รัก บนกระดาน

3. เมื่อครูออกเสียงคำสั่ง โดยการชี้ที่กลุ่มใด กลุ่มนั้นต้องอ่านออกเสียงบทกลอน ครูจะชี้เปลี่ยนกลุ่มไปเรื่อย ๆ นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะต้องอ่านบทกลอนต่อจากเพื่อนให้ถูกต้อง

4. ครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการสังเกตการอ่านออกเสียงที่พร้อมเพรียงกันของแต่ละกลุ่ม

5. นักเรียนฝึกเขียนบทกลอน

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนนำสมุดที่ฝึกเขียนบทกลอนมาส่งครู และอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านออกเสียงบทกลอน เรื่องร่วมสนทนากับครู

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
ชื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน เรื่อง ร่วมสนทนากับครู

1. ใบความรู้ เรื่อง ร่วมสนทนากับครู

2. บัตรกิจกรรม เรื่อง ร่วมสนทนากับครู

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 2

มาศึกษากันสิคะว่า บทกลอนในภาษาจีนเป็นอย่างไรบ้าง

1. 女孩，纯洁的女孩

Nǚhái, chúnjié de nǚhái

หวิ่ ไห ฉุน เจีย เตอ หวิ่ ไห

สาวน้อย สาวน้อยผู้บริสุทธิ์

2. 女孩，懵懂的女孩

Nǚhái, měngdǒng de nǚhái

หวิ่ ไห เหมิง ต่ง เตอ หวิ่ ไห

สาวน้อย สาวน้อยผู้ไร้เดียงสา

3. 女孩，乖巧的女孩；

Nǚhái, guāiqiǎo de nǚhái

หวิ่ ไห กวา เจียว เตอ หวิ่ ไห

สาวน้อย สาวน้อยผู้เชื่อฟัง

4. 你知道吗？

Nǐ zhīdào ma?

หนี เจอ เต้า มา

หนู้รู้ไหม

5. 孩子，你知道我多爱你

Háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ไห จี หนี จื่อ เต้า หว่อ ตัว อ้าย หนี

หนู้รู้ใช่ไหมว่าฉันรักหนูมาก

6. 所以，我教你怎么做个好人

Suǒyǐ, wǒ jiào nǐ zěnmē zuò gè hǎorén

สัว อี้ หว่อ เจียว หนี เจิน เมอ จิ้ว เก้อ

ห่าว เหริน

ดังนั้นฉันจะสอนเธอเองว่าการเป็นคนดีมัน
เป็นยังไง

7. 你知道吗?

Nǐ zhīdào ma?

หนี่ เจอ เต้า มา

หนู้รู้ไหม

8. 孩子，你知道我多爱你

Háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ไห จี หนี่ จื่อ เต้า หว่อ ตัว อ้าย หนี่

ว่าฉันรักหนูมาก

9. 所以，我陪你玩耍在这

时光

Suǒyǐ, wǒ péi nǐ wánshuǎ zài zhèshí guāng

สัว อี้ หว่อ เปย หนี่ หวาน เย้า ใจ เจ้อ สรือ

กวาง

ดังนั้น ฉันจะอยู่เล่นด้วยกันกับหนู

10. 孩子，你知道我多爱你

Háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ไห จี หนี่ จื่อ เต้า หว่อ ตัว อ้าย หนี่

หนู้รู้ใช่ไหมว่าฉันรักหนูมาก

11. 所以，我跟你一辈子不

孤单

Suǒyǐ, wǒ gēn nǐ yībèizi bù gūdān

สัว อี้ หว่อ เกิน หนี่ อี้ เปย จี ปู้ กู ตาน

ดังนั้นฉันจะอยู่กับหนูตลอดไป หนูจะไม่

โดดเดี่ยว

12. 亲爱的，小孩……

Qīn'ài de, xiǎohái

ชิน อ้าย เตอ เสี่ยว ไห

สุดที่รักของฉัน

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 2

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

1. ครูเขียนบทกลอน เรื่องเด็กน้อยที่รัก บนกระดาน
 2. เมื่อครูออกเสียงคำสั่ง โดยการชี้ที่กลุ่มใด กลุ่มนั้นต้องอ่านออกเสียงบทกลอน
- ครูจะชี้เปลี่ยนกลุ่มไปเรื่อย ๆ นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะต้องอ่านบทกลอนต่อจากเพื่อนให้ถูกต้อง
3. ครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการสังเกตการอ่านออกเสียงที่พร้อมเพรียงกันของแต่ละกลุ่ม

หมายเหตุ สมาชิกมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้โดยมีการช่วยเหลือ ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม

แผนการสอนที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

รูปภาพ สัญลักษณ์ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเข้าใจรูปภาพ สัญลักษณ์ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่านได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

	<p>请靠右行走 Qǐng kào yòu xíngzǒu ฉิ่ง เข้า โย่ สิง โจ้ กรุฯเดินชิดขวา</p>
	<p>请靠左行走 Qǐng kào zuǒ xíngzǒu ฉิ่ง เข้า จั่ว สิง โจ้ กรุณาเดินชิดซ้าย</p>
	<p>禁止大声喧哗 Jìnzhǐ dà shēng xuānhuá จิ้น จื่อ ต้า เซิง ซเวียน หั่ว กรุณาอย่าส่งเสียงดัง</p>
	<p>爱护花草 Àihù huācǎo อ้าย ฮู่ ฮั่ว เจ๋า ดูแลรักษาต้นไม้</p>

	<p>用餐结束后请自觉收拾餐具 Yòngcān jiéshù hòu qǐng zìjué shōushí cānjù ยัง ชาน เถี่ย สู้ โส้ ฉิ่ง จ้อ จเว้ โชร สือ ชาน จวี กรุณาเก็บจาน</p>
	<p>请脱鞋 Qǐng tuō xié ฉิ่ง ทัว เสี่ย กรุณาถอดรองเท้า</p>
	<p>禁止用餐 Jìnzhǐ yòngcān ฉิ่น จ้อ ย่ง ชาน ห้ามรับประทานอาหาร</p>
	<p>禁止乱扔垃圾 Jìnzhǐ luàn rēng lā jī ฉิ่น จ้อ ร่วน เลิง ตา จี ห้ามทิ้งขยะ</p>
	<p>非请勿进 Fēi qǐng wù jìn เฟย ฉิ่ง อู ฉิ่น ห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาต</p>
	<p>卫生间 Wèishēngjiān เว่ย เชิง เจียน ห้องน้ำ</p>

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยรวมกลุ่ม 4 คน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเข้าใจรูปภาพ สัญลักษณ์ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังและอ่านได้อย่างถูกต้อง
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม
 2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน
 3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคและข้อความสั้น ๆ จากรูปภาพและสัญลักษณ์
- ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ**
1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม
 2. ครูแจกบัตรรูปภาพสัญลักษณ์ที่มีข้อความเป็นภาษาจีนให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม
 3. ครูจะมีภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ เปิดให้นักเรียนดู เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเห็นภาพ เหตุการณ์ต้องสามารถนำบัตรรูปภาพและสัญลักษณ์ตอบได้สอดคล้องกับรูปภาพที่ครูนำเสนอ
 4. กลุ่มนักเรียนใดที่สมาชิกกลุ่มตอบได้ครบก่อน กลุ่มนั้นเป็นฝ่ายชนะ
 5. ครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการตั้งเหตุการณ์อ่านออกเสียง

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ให้นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาจีนและอ่านบททวนพร้อมเพรียงกัน
 2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน
 3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน เรื่อง สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน
1. ใบความรู้ เรื่อง สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน
 2. บัตรกิจกรรม เรื่อง สื่อสารด้วยป้ายและสัญลักษณ์ในโรงเรียน
 3. บัตรภาพ

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 3

มาศึกษากันทีละว่า รูปภาพ ประโยคและสัญลักษณ์ของภาษาจีนที่เราจะพบได้ใน
โรงเรียนมีอะไรบ้าง

请靠右行走
qǐng kào yòu xíngzǒu
ฉิ่ง เข้า โย่ สิง โจ๋
กรุณาเดินชิดขวา

请靠左行走
qǐng kào zuǒ xíngzǒu
ฉิ่ง เข้า จั่ว สิง โจ๋
กรุณาเดินชิดซ้าย

禁止大声喧哗
Jìnzhǐ dàshēng xuānhuá
จิ้น จื่อ ต้า เซิง เซเวียน หัว
กรุณาอย่าส่งเสียงดัง

爱护花草
aihù huācǎo
อ้าย ฮู่ ฮัว เฉ่า
ดูแลรักษาต้นไม้

用餐结束后请自觉收拾餐具
yòngcān jiéshù hòu qǐng zìjué shōushí cānjù
ย้ง ซาน เตี่ย ฮู่ โส้ ฉิ่ง จื่อ จเว้ โชร สือ ซาน จวี
กรุณาเก็บจาน

请脱鞋
qǐng tuōxié
ฉิ่ง ทัว เสี่ย
กรุณาถอดรองเท้า

禁止用餐

jìnzhǐ yòngcān

จิ้น จื่อ ย่ง ซาน

ห้ามรับประทานอาหาร

禁止乱扔垃圾

jìnzhǐ luàn rēng lā jī

จิ้น จื่อ ร่วน เลิง ลา จี

ห้ามทิ้งขยะ

非请勿进

fēi qǐng wù jìn

เฟย ฉิง อู จิ้น

ห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาต

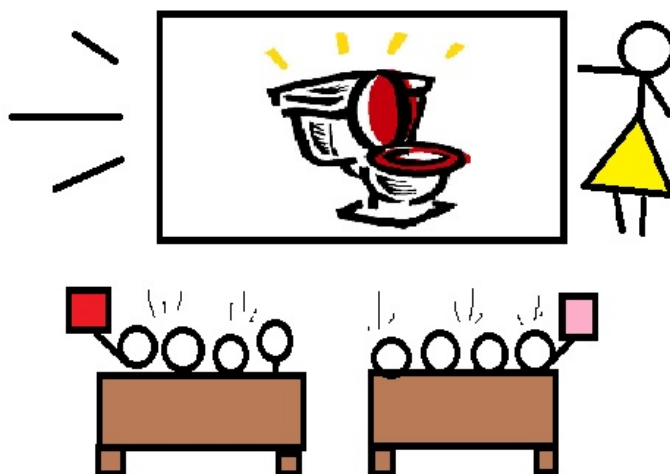
卫生间

wèishēngjiān

เว่ย เซิง เจียน

ห้องน้ำ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 3

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม

1. ครูแจกบัตรรูปภาพสัญลักษณ์ ที่มีข้อความเป็นภาษาจีนให้กับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม
2. ครูจะมีภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ เปิดให้นักเรียนดู เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเห็นภาพ เหตุการณ์ต้องสามารถนำบัตรรูปภาพสัญลักษณ์ตอบได้สอดคล้องกับภาพที่ครูนำเสนอ
3. กลุ่มนักเรียนคนใดที่สมาชิกกลุ่มตอบได้ครบก่อน กลุ่มนั้นเป็นฝ่ายชนะ
4. ครูตรวจสอบความถูกต้อง โดยการสังเกตการณ์อ่านออกเสียง

หมายเหตุ การปฏิสัมพันธ์มีลักษณะส่งเสริมกันและกันโดยตรง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีการอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง

แผนการสอนที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง กำลังใจจากครู

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

บอกรักความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้นได้ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนบอกรักความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านได้

สาระการเรียนรู้

把快乐还给孩子

把快乐还给孩子
把童真还给孩子
把玩耍还给孩子
让孩子度过一个欢乐的童年
把梦想还给孩子
把希望还给孩子
把期盼还给孩子
让孩子生长在无忧无虑的春天
你一定知道
孩子是祖国的花朵
孩子是国家的未来
谁会希望看到未来的孩子们
个个戴着金丝边
长成为弱不经风的青年

1. 把快乐还给孩子

bǎ kuàilè huán gěi háizi

ป่า ไคว่ เลื่อ หวน เก๋ย ไห่ จี

เอาความสุขคืนให้กับเด็ก

2. 把童真还给孩子

bǎ tóngzhēn huán gěi háizi

ป่า ดง เจิน หวน เก๋ย ไห่ จี

เอาความไร้เดียงสาคืนให้กับเด็ก

3. 把玩耍还给孩子

bǎ wánshuǎ huán gěi háizi

ป่า หวาน ซั่ว หวน เก๋ย ไห่ จี

เอาการเล่นคืนให้กับเด็ก

4. 让孩子度过一个欢乐的童年

ràng háizi dùguò yīgè huānlè de tóngnián

ลั่ง ไห่ จี ตู่ กั่ว อี เกื่อ ฮว เลื่อ เตอ ดง เหินยั้น

ให้เด็กใช้ชีวิตในวัยเด็กอย่างมีความสุข

5. 把梦想还给孩子

bǎ mèngxiǎng huán gěi háizi

ป่า เม็ง เลียง หวน เก๋ย ไห่ จี

เอาความฝันคืนให้กับเด็ก

6. 把希望还给孩子

bǎ xīwàng huán gěi háizi

ป่า ซี วัง หวน เก๋ย ไห่ จี

เอาความหวังคืนให้กับเด็ก

7. 把期盼还给孩子

bǎ qī pàn huán i gěi hái zi

ป่าชี พัน หวน เก๋ย ไห จี

เอาความหวังของพ่อแม่คืนให้กับเด็ก

8. 让孩子生长在无忧无虑的春天

ràng hái zǐ shēngzhǎng zài wú yōu wú lǜ de chūntiān

ลั่ง ไห จี เซิง จ่าง ใจ อู๋ โย อู๋ ลวี เตอ ชุน เทียน

ให้เด็กเติบโตสู่รุ่งอรุณที่สวยงาม

9. 你一定知道

nǐ yīdìng zhīdào

หนี จื่อ เต้า

คุณรู้ใช่ไหม

10. 孩子是祖国的花朵

háizi shì zǔguó de huāduǒ

ไห จี ชื่อ จู กั๋ว เตอ ฮัว ตั่ว

เด็กเหมือนดอกไม้ของประเทศ

11. 孩子是国家的未来

háizi shì guójiā de wèilái

ไห จี ชื่อ กั๋ว เจีย เตอ เว่ย ไหล

เด็กคืออนาคตของประเทศ

12. 谁会希望看到未来的孩子们

shuí huì xīwàng kàn dào wèilái de háizimen

เสย ฮุย ซี หวัง ค่าน เต้า เว่ย ไหล เตอ ไห จี เมิน

ทุกคนต่างอยากเห็นอนาคตของชาติ

13. 个个戴着金丝边

gè gè dài zhe jīn sī biān

เก้อ เกอ ไต้ เจอ จิน ซื่อ เปียน

14. 长成为弱不经风的青年

zhǎng chéng wéi ruò bù jīng fēng de qīng nián

ฉาง ฉิง เว่ย ร้ว บู้ จิง เฟิง เตอ ชิง เหนิยน

เติบโตมาอย่างสวยงาม

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดย ประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อนโดยรวมกลุ่ม 4 คน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการบอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและการอ่านได้
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง คำลึงใจจากครู
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องตามหาบัตรประโยคต่าง ๆ ในเรื่องสั้นมาให้ครบ
3. กลุ่มใดที่หาครบแล้วจะต้องนำบัตรประโยคมาเรียงให้ถูกต้อง และสมาชิกในกลุ่มต้อง

อ่านออกเสียงอย่างพร้อมเพรียงกัน

4. ครูและนักเรียนช่วยกันหาใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร อะไร ที่ไหน ทำอะไร
5. ครูตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาจีนและอ่านบททวนพร้อมเพรียงกัน
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้อง

กับเรื่อง กำลังใจจากครู

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน เรื่อง กำลังใจจากครู

1. ใบความรู้ เรื่อง กำลังใจจากครู
2. บัตรกิจกรรม เรื่อง กำลังใจจากครู
3. บัตรภาพ

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 4

มาดูกันทีละว่านักเรียนจะจับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องนี้ได้ไหมเอ๋ย

1. 把快乐还给孩子

bǎ kuàilè huán gěi háizi

ป่า ไคว่ เลื่อ หวน เก๋ย ไห จี

เอาความสุขคืนให้กับเด็ก

2. 把童真还给孩子

bǎ tóngzhēn huán gěi háizi

ป่า ดง เจิน หวน เก๋ย ไห จี

เอาความไร้เดียงสาคืนให้กับเด็ก

3. 把玩耍还给孩子

bǎ wánshuǎ huán gěi háizi

ป่า หวาน ซั่ว หวน เก๋ย ไห จี

เอาการเล่นคืนให้กับเด็ก

4. 让孩子度过一个欢乐的
童年

ràng háizi dùguò yīgè huānlè de
tóngnián

ดั่ง ไห จี ตู๊ กั่ว อี เก้อ ฮว เลื่อ เตอ ดง

เหนียน

ให้เด็กใช้ชีวิตในวัยเด็กอย่างมีความสุข

5. 把梦想还给孩子

bǎ mèngxiǎng huán gěi háizi

ป่า เม็ง เสียง หวน เก๋ย ไห จี

เอาความฝันคืนให้กับเด็ก

6. 把希望还给孩子

bǎ xīwàng huán gěi háizi

ป่า ซี วัง หวน เก๋ย ไห จี

เอาความหวังคืนให้กับเด็ก

7. 把期盼还给孩子

bǎ qī pàn huán gěi háizi

8. 让孩子生长在无忧无虑
的春天

ป่า ชี พ้น หวน เก๋ย ไห จี

เอาความหวังของพ่อแม่คืนให้กับเด็ก

ràng hái zǐ shēngzhǎng zài wú yōu
wú lǚ de chūntiān

ลั่ง ไห จี เซิง จ่าง ใจ อู๋ โย อู๋ ลวี เตอ ชุน

เทียน

ให้เด็กเติบโตสู่รุ่งอรุณที่สวยงาม

9. 你一定知道

nǐ yīdìng zhīdào

หนี่ จื่อ เต้า

คุณรู้ใช่ไหม

10. 孩子是祖国的花朵

háizi shì zǔguó de huāduǒ

ไห จี ชื่อ กู๋ กั๋ว เตอ ฮั่ว ตั่ว

เด็กเหมือนดอกไม้ของประเทศ

11. 孩子是国家的未来

háizi shì guójiā de wèilái

ไห จี ชื่อ กั๋ว เจีย เตอ เว่ย ไหล

เด็กคืออนาคตของประเทศ

12. 谁会希望看到未来的孩
子们

shuí huì xīwàng kàn dào wèilái de
háizimen

เสย ฮุย ชี หวัง ก่าน เต้า เว่ย ไหล เตอ ไห จี
มิน

ทุกคนต่างอยากเห็นอนาคตของชาติ

13. 个个戴着金丝边

gè gè dài zhe jīn sī biān

เก้อ เกอ ไต้ เจอ จิน ชื่อ เปียน

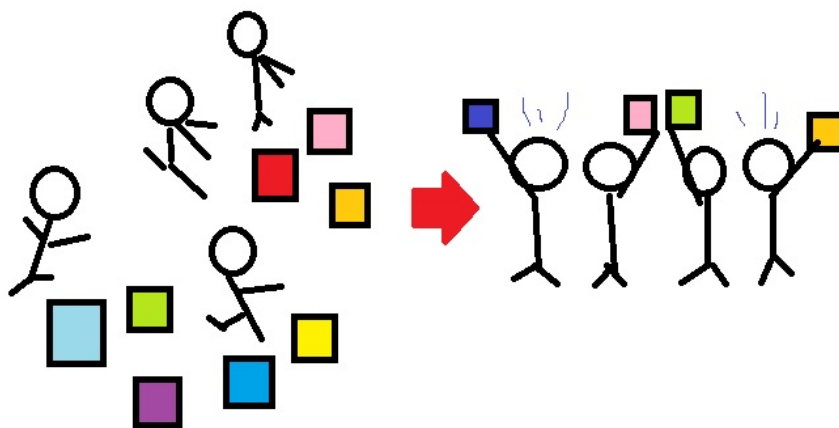
14. 长成为弱不经风的青年

zhǎng chéngwéi ruò bù jīng fēng de
qīngnián

ฉาง เฉิง เว่ย รั่ว ปู้ จิง เฟิง เตอ ชิง เหนียน

เติบโตมาอย่างสวยงาม

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 1 โรงเรียนของฉัน
กิจกรรมที่ 4

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องตามหาบัตรประโยคต่าง ๆ ในเรื่องสั้นมาให้ครบ
2. กลุ่มใดที่หาครบแล้วจะต้องนำบัตรประโยคมาเรียงให้ถูกต้อง และสมาชิกในกลุ่มต้องอ่านออกเสียงอย่างพร้อมเพรียงกัน

3. ครูและนักเรียนช่วยกันหาใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร อะไร ที่ไหน ทำอะไร

หมายเหตุ สมาชิกกลุ่มใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ในการเรียนรู้และทำงาน ซึ่ง

ประกอบด้วยความรู้จักเป็นผู้นำความเป็นสมาชิกที่ดี มีกระบวนการทำงาน รู้ว่าจะไปทำไม ทำอะไร ทำที่ไหน ใครทำบ้าง ทำอย่างไร

แบบฝึกหัด
ชุดการสอนที่ 1 ชุดโรงเรียนของฉัน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. 举手 jǔ shǒu จวี โสร่

ก. ยกมือ

ข. กรุณาต่อแถว

ค. นั่งลง

ง. ยืนขึ้น

2. 请等一下 qǐng děng yíxià นิ่ง เต็ง อี เซี่ย

ก. กรุณาช่วยฉัน

ข. กรุณาตอบคำถาม

ค. กรุณาต่อแถว

ง. กรุณารอสักครู

3. 慢慢说 màn man shuō มั่น มั่น ชั่ว

ก. เดินให้ระวัง

ข. ค่อย ๆ พูด

ค. เขียนอีกหนึ่งรอบ

ง. พูดอีกหนึ่งรอบ

4. 你知道吗?

ก. suǒyǐ, wǒ jiào nǐ zěnmē zuò gè hǎorén ข. qīn'ài de, xiǎohái

ค. nǐ zhīdào ma?

ง. háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

5. 你知道我多爱你

ก. nǐ zhīdào ma?

ข. háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ค. suǒyǐ, wǒ gēn nǐ yībèizi bù gūdān

ง. qīn'ài de, xiǎohái

6. 我跟你一辈子不孤单

ก. suǒyǐ, wǒ gēn nǐ yībèizi bù gūdān

ค. nǐ zhīdào ma?

ข. háizi, nǐ zhīdào wǒ duō ài nǐ

ง. qīn'ài de, xiǎohái

7. 把快乐还给孩子。

ก. bǎ mèngxiǎng huán gěi háizi

ค. bǎ qī pàn huán gěi háizi

ข. bǎ wánshuǎ huán gěi háizi

ง. bǎ kuàilè huán gěi háizi

8.

ก. jìnzhǐ luàn rēng lǎ jī

ค. jìnzhǐ yòngcān

ข. fēi qǐng wù jìn

ง. qǐng tuō xié

9.

ก. jìnzhǐ yòngcān

ค. fēi qǐng wù jìn

ข. jìnzhǐ luàn rēng lǎ jī

ง. wèi sheng jiān

10.

ก. wèi sheng jiān

ค. jìnzhǐ yòngcān

ข. jìnzhǐ luàn rēng lǎ jī

ง. fēi qǐng wù jìn

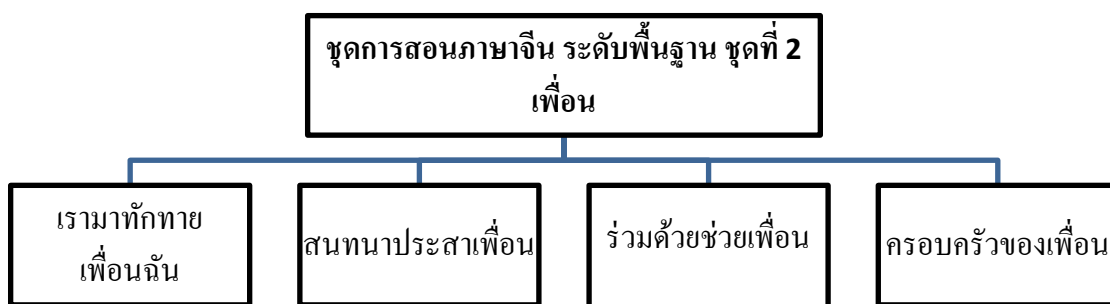
คำชี้แจงสำหรับครู
ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
 ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง เพื่อน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 จำนวน 4 ชั่วโมง

1. ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง เพื่อน ประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่

- เรื่องที่ 1 เรามาทักทายเพื่อนกัน
- เรื่องที่ 2 สนทนาประสาเพื่อน
- เรื่องที่ 3 ร่วมด้วยช่วยเพื่อน
- เรื่องที่ 4 ครอบครัวของเพื่อน

2. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน ชุดที่ 2 ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ครูต้องเตรียม
 และตรวจสอบให้ครบ ดังนี้

- 2.1 คำชี้แจงสำหรับครู
- 2.2 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
- 2.3 แผนการสอน จำนวน 4 เรื่อง
- 2.4 ใบความรู้ จำนวน 4 เรื่อง

- 2.5 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 4 กิจกรรม
- 2.6 บัตรภาพ ชุดการสอนที่ 2 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.7 บัตรประโยค ชุดการสอนที่ 2 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.8 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และเฉลย ทำชุดที่ 2 จำนวน 10 ข้อ
- 2.9 แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ครูผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

- 3.1 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
- 3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน
- 3.3 ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามข้อ 2 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.4 ตรวจสอบกิจกรรมประเมินผลและแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการเรียนการสอน

4. บทบาทของครูผู้สอน

- 4.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบตามรายการเอกสาร สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้า
- 4.2 จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่ม ๆ โดยจัดเด็กในแต่ละกลุ่มคละนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ฝึกทำงานร่วมกันและในบางกิจกรรมอาจแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือกิจกรรมคู่กัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง
- 4.3 ควรแบ่งกลุ่มตามจำนวนนักเรียน และความเหมาะสมในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง ในกรณีที่มีนักเรียนมากหรือน้อยกว่านี้ การจัดกลุ่มจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามดุลพินิจของครูผู้สอน โดยไม่ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ไม่ทั่วถึง
- 4.4 ครูผู้สอนต้องควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามขั้นตอน
- 4.5 ครูผู้สอนต้องเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียนและคอยให้กำลังใจ และให้คำชี้แนะโดยไม่ตำหนิเมื่อเกิดความผิดพลาด

5. เฉลยแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 2

ข้อ 1. ค

ข้อ 2. ง

ข้อ 3. ก

ข้อ 4. ข

ข้อ 5. ง

ข้อ 6. ค

ข้อ 7. ก

ข้อ 8. ข

ข้อ 9. ค

ข้อ 10. ก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง เพื่อน

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

สำหรับชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน

โดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ใช้เวลา 4 คาบเรียน (4 ชั่วโมง)
2. ให้นักเรียนรับเอกสารจากครู ดังนี้
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 2.2 ใบความรู้ภาษาจีนพื้นฐาน 1 เรื่อง/ครั้งที่เรียน
 - 2.3 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ 1 กิจกรรม/ครั้งที่เรียน
 - 2.4 แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการสอนชุดที่ 2
3. จุดมุ่งหมายของการเรียน

เมื่อเรียนจบชุดการสอนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

 - 3.1 พูดบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ชิด
ได้อย่างเข้าใจ
 - 3.2 พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและคำแนะนำง่าย ๆ ได้
 - 3.3 พูดหรือเขียนบอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและ
ปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
 - 3.4 พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ
เรื่องใกล้ตัวได้

ชุดการสอนนี้ มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ 4 กิจกรรม คือ

 - กิจกรรมที่ 1 ครุณำบัตรภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และ
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคได้สอดคล้องกับรูปภาพของครู

- กิจกรรมที่ 2 นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ

- กิจกรรมที่ 3 นักเรียนช่วยกันคิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

- กิจกรรมที่ 4 นักเรียนจับคู่ช่วยกันคิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนเรียนบทเรียนนักเรียนควรศึกษาคู่มืออย่างละเอียดและให้เข้าใจ

4.2 ขณะเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 ทำกิจกรรมชั้นนำพร้อมกับครูผู้สอน

4.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม ตามที่ครูกำหนดให้

4.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรกิจกรรม โดยสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

4.2.4 ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้สอบถามครูผู้สอน

4.3 ขณะสรุปบทเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมดังนี้

4.3.1 ร่วมสรุปบทเรียนกับครู

4.3.2 ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด

5. ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน โดยแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนที่ 2

แผนการสอนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง เรามาทักทายเพื่อนกัน

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

พูดบทสนทนาที่ใช้ในการทักทายพูดคุยกับเพื่อนและบุคคลใกล้เคียงได้อย่างเข้าใจ

สาระการเรียนรู้

การทักทาย

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
你好!	nǐ hǎo!	หนี ห่าว	สวัสดี
您好!	nín hǎo!	หนิน ห่าว	สวัสดี
你叫什么名字?	nǐ jiào shénme míngzì?	หนี เจี้ยว เสิน เมอ หมิง จื่อ	คุณชื่ออะไร
我的名字叫....	wǒ de míngzì jiào....	หว่อ เตอ หมิง จื่อ เจี้ยว...	ฉันชื่อ...
认识你很高兴。	rènshí nǐ hěn gāoxìng.	เร็น ชื่อ หนี เอ็น เกา ซิ่ง	ดีใจที่ได้รู้จัก
见到你很高兴。	jiàn dào nǐ hěn gāoxìng.	เจียน เต้า หนี เอ็น เกา ซิ่ง	ดีใจที่ได้เจอ
好久不见你，最近怎么样？	hǎojiǔ bùjiàn nǐ, zuìjìn zěnmeyàng?	หาว จิว ฎู เจียน หนี จួយ จิ้น เจิ้น เมอ ย่าง	ไม่เจอกันนาน เป็นอย่างไรบ้าง

ขอบคุณ

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
谢谢!	xièxiè!	เซี่ย เซี่ย	ขอบคุณ
非常感谢!	fēicháng gǎnxiè!	เฟย ฉาง ก่าน เซี่ย	ขอบคุณมาก ๆ
谢谢你给我的帮助。	xièxiè nǐ gěi wǒ de bāngzhù.	เซี่ย เซี่ย นี เก๋ หว่อ เตอ บัง จู๋	ขอบคุณที่ช่วยเหลือ
不用谢!	bùyòng xiè!	บู๋ ย้ง เซี่ย	ไม่ต้องขอบคุณ
别客气。	bié kèqì.	เปี่ย เค้อ ชี	ไม่ต้องเกรงใจ
没什么。	méishénme.	เหมย เสิน เมอ	ฉัน โอเค

กล่าวลา

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
再见!	zàijiàn!	ไจ้ เจียน	ลาก่อน
回头见。	huítóu jiàn.	หุย โถ เจียน	แล้วเจอกัน
明天见。	míngtiān jiàn.	หมิง เทียน เจียน	พรุ่งนี้เจอกัน
走好。	zǒu hǎo.	โจ้ ห่าว	ดูแลตัวเองด้วย
慢走。	màn zǒu.	มาน โจ้	ดูแลตัวเองด้วย

ขอโทษ

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
对不起!	duìbùqǐ!	ต้าย บู๋ นี	ขอโทษ
对不起， 情原谅。	duìbùqǐ, qíng yuánliàng.	ต้าย บู๋ นี ฉิ่ง เยวี่ยน เลียง	ขอโทษ ขออภัย
非常抱歉。	fēicháng bàoqiàn.	เฟย ฉาง เป้า เจียน	ขอโทษมาก ๆ
没关系。	méiguānxi.	เหมย กวาน ชี	ไม่เป็นไร
不要客气。	bùyào kèqì.	บู๋ เย้า เค้อ ชี	ไม่ต้องเกรงใจ
没事儿。	méishì er.	เหมย ชื่อ	ไม่เป็นไร

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยการจับคู่
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับบทสนทนาที่ใช้ในการทักทายกับเพื่อนและบุคคลใกล้ชิดได้อย่างเข้าใจ
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง เรามาทักทายเพื่อนกัน
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทสนทนาที่ใช้ในการทักทายกับเพื่อนและบุคคลใกล้ชิดตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง
2. จากนั้นครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการนำบัตรภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และนักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคได้สอดคล้องกับรูปภาพของครู

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ให้นักเรียนนำสมุดที่ฝึกเขียนคำศัพท์มาส่งครู และอ่านออกเสียงให้ครูฟัง
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพื่อน
3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วง 10 นาทีลงในกระดาษที่ครูแจกให้

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน เรื่อง เรามาทักทายเพื่อนกัน

1. ใบความรู้ เรื่อง เรามาทักทายเพื่อนกัน
2. บัตรกิจกรรม เรื่อง เรามาทักทายเพื่อนกัน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 1

มาศึกษากันสิคะว่า คำทักทาย คำขอบคุณ คำขอโทษและคำกล่าวลาในภาษาจีนมี
อะไรบ้าง

การทักทาย

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
你好!	nǐ hǎo!	หนี ห่าว	สวัสดี
您好!	nín hǎo!	หนิน ห่าว	สวัสดี
你叫什么名字?	nǐ jiào shénme míngzì?	หนี เจี้ยว เสิน เมอ หมิง จื่อ	คุณชื่ออะไร
我的名字叫....	wǒ de míngzì jiào....	หว่อ เตอ หมิง จื่อ เจี้ยว...	ฉันชื่อ...
认识你很高兴。	rènshí nǐ hěn gāoxìng.	เร็น ชื่อ หนี เอิน เกา ชิ่ง	ดีใจที่ได้รู้จัก
见到你很高兴。	jiàn dào nǐ hěn gāoxìng.	เจียน เต้า หนี เอิน เกา ชิ่ง	ดีใจที่ได้เจอ
好久不见你，最近怎么样？	hǎojiǔ bùjiàn nǐ, zuìjìn zěnmeyàng?	หาว จิว ปู้ เจียน หนี จู้จิ้น เจิ้น เมอ ย่าง	ไม่เจอกันนาน เป็นอย่างไรบ้าง

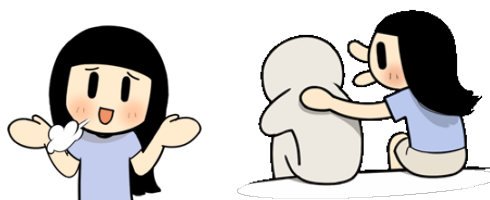
ขอบคุณ

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
谢谢!	xièxiè!	เซี่ย เซี่ย	ขอบคุณ
非常感谢!	fēicháng gǎnxiè!	เฟย ฉาง ก่าน เซี่ย	ขอบคุณมาก ๆ
谢谢你给我的帮助。	xièxiè nǐ gěi wǒ de bāngzhù.	เซี่ย เซี่ย นี เก๋ย หว่อ เตอ ปัง จู๋	ขอบคุณที่ช่วยเหลือ
不用谢!	bùyòng xiè!	ปู้ ย้ง เซี่ย	ไม่ต้องขอบคุณ
别客气。	bié kèqì.	เปี่ย เก้อ ชี	ไม่ต้องเกรงใจ
没什么。	méishénme.	เหมย เสิน เมอ	ฉันโอเค

กล่าวลา

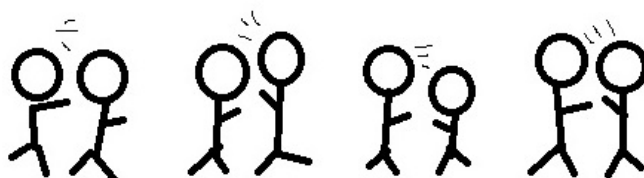
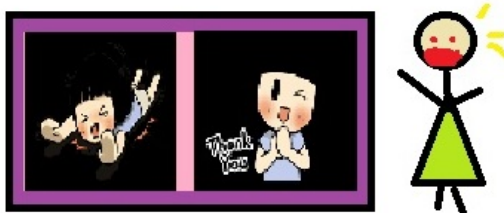
ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
再见!	zàijiàn!	จ้าย เจี้ยน	ลาก่อน
回头见。	huítóu jiàn.	หุย โถ เจี้ยน	แล้วเจอกัน
明天见。	míngtiān jiàn.	หมิง เทียน เจี้ยน	พรุ่งนี้เจอกัน
走好。	zǒu hǎo.	โจ้ว ห่าว	ดูแลตัวเองด้วย
慢走。	màn zǒu.	มัน โจ้ว	ดูแลตัวเองด้วย

ขอโทษ

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
对不起!	duìbùqǐ!	ต้าย ปู้ จี้	ขอโทษ
对不起， 情原谅。	duìbùqǐ, qíng yuánliàng.	ต้าย ปู้ จี้ จิ้ง เยวี่ยน เตียง	ขอโทษ ขออภัย
非常抱歉。	fēicháng bàoqiàn.	เฟย ฉาง เป้า เจี้ยน	ขอโทษมาก ๆ
没关系。	méiguānxi.	เหมย กวน ซี้	ไม่เป็นไร
不要客气。	bùyào kèqì.	ปู้ เย้า เค้อ ซี้	ไม่ต้องเกรงใจ
没事儿。	méishì er.	เหมย ซื่อ	ไม่เป็นไร

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 1

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง
2. จากนั้นครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการนำบัตรภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนดู

และนักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคได้สอดคล้องกับรูปภาพของครู

หมายเหตุ มีการฟังพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

และกัน ในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน

แผนการสอนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง สนทนาประสาเพื่อน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและคำแนะนำง่าย ๆ ได้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

พูดคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

คำสั่ง

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
过来一下!	guòlái yīxià!	กั๋ว ไหล อี้ เซี่ย	มานี่หน่อยสิ
出去。	chūqù.	ชู ชวี	ออกไป
不要看。	bùyào kàn.	ปู้ เย้า คั่น	อย่ามองสิ
别说别人的坏话。	bié shuō biérén de huàihuà.	เปี่ย ชัว เปี่ย เหริน เตอ ห้วย ฮั่ว	อย่าพูดเรื่องไม่ดีของคนอื่น
不要忘记。	bùyào wàngjì.	ปู้ เย้า วั๊ง จี	อย่าลืมนะ
快点儿。	kuài diǎn er.	ไคว เตี่ยน	เร็วหน่อย
慢点儿。	màn diǎn er.	มัน เตี่ยน	ช้าหน่อย
别坐在后面。	bié zuò zài hòumiàn.	เปี่ย จั่ว ใจ ฮั่ว เมี่ยน	อย่าไปนั่งด้านหลัง

คำขอร้อง

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
我想跟你一起去可以吗?	wǒ xiǎng gēn nǐ yīqǐ qù. kěyǐ ma?	หว่อ เสี่ยง เกิน หนี่ อี ลี่ ชวี เจอ อี มา	ฉันอยากไปกับเธอ ด้วยได้ไหม
请给我看一下。	qǐng gěi wǒ kàn yīxià.	ฉิ่ง เก๋ หว่อ คั่น อี เซี่ย	ขอฉันดูหน่อยสิ
麻烦你告诉老师	máfan nǐ gàosù lǎoshī	หมา ฟ่าน หนี่ เก้า สู้ เหล่า ชวี่	รบกวนเธอบอกคุณครู ด้วยนะ
帮我一下。	bāng wǒ yīxià.	ปัง หว่อ อี เซี่ย	ช่วยฉันหน่อยสิ

คำแนะนำง่าย ๆ

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
你应该早点起床。	nǐ yīnggāi zǎodiǎn qǐchuáng.	หนี่ อิง ไก เจ้า เตียน ฉี่ ฉวง	เธอควรตื่นเช้าๆนะ
你不该这么晚回来。	nǐ bù gāi zhème wǎn huílái.	หนี่ ปู้ ไก เจ้อ เมอ หว่าน หุย หลาย	เธอไม่ควรจะมาสาย ขนาดนี้
我们在一起互相学习吧。	wǒmen zài yīqǐ hù xiāng xuéxí ba.	หว่อ เมิน ใจ อี ฉี่ สู้ เซียง เสี่ย สี ปา	เรามาเรียนด้วยกัน เถอะ
再说吧。	zàishuō ba.	ใจ ช่ว ปา	ค่อยว่ากันใหม่ละ
下次吧。	xià cì ba.	เซี่ย ชื่อ ปา	ครั้งหน้าเถอะ
改日吧。	gǎi rì ba.	กาย รื่อ ปา	เปลี่ยนวันเถอะ

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดย ประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนขึ้นชั้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน

2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน

3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อนโดยการจับคู่

4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับพูดคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ได้

5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง

4. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง สนทนาประสาเพื่อน
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง

2. จากนั้นครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการนำบัตรภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และนักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคได้สอดคล้องกับรูปภาพของครู

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ให้นักเรียนนำเสนอสิ่งที่ฝึกเขียนคำศัพท์มาส่งครู และอ่านออกเสียงให้ครูฟัง
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สนทนาประสาเพื่อน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วง 15 นาทีลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง สนทนาประสาเพื่อน

1. ใบความรู้ เรื่อง สนทนาประสาเพื่อน
2. บัตรกิจกรรม เรื่อง สนทนาประสาเพื่อน
3. บัตรภาพ

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 2

คำสั่ง

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
过来一下!	guòlái yīxià!	กั๋ว ไหล อี้ เซี่ย	มานี่หน่อยสิ
出去。	chūqù.	ชู ชวี	ออกไป
不要看。	bùyào kàn.	ปู้ เย้า คั่น	อย่ามองสิ
别说别人的坏话。	bié shuō biérén de huàihuà.	เปี้ย ชัว เปี้ย เหวิน เตอ ห้วย ฮั่ว	อย่าพูดเรื่องไม่ดี ของคนอื่น
不要忘记。	bùyào wàngjì.	ปู้ เย้า วั๊ง จี้	อย่าลืมนะ
快点儿。	kuài diǎn er.	ไคว เตี้ยน	เร็วหน่อย
慢点儿。	màn diǎn er.	มัน เตี้ยน	ช้าหน่อย
别坐在后面。	bié zuò zài hòumiàn.	เปี้ย จั๋ว ใจ ฮั่ว เมียน	อย่าไปนั่งด้านหลัง

出去

过来一下

快点儿

คำขอร้อง

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
我想跟你一起去可以吗?	wǒ xiǎng gēn nǐ yìqǐ qù kěyǐ ma?	หว่อ เสี่ยง เกิน หนี่ อี้ หนี ชวี	ฉันอยากไปกับเธอด้วยได้ไหม
请给我看一下。	qǐng gěi wǒ kàn yīxià.	ฉิ่ง เก๋ย หว่อ คั่น อี้ เซี่ย	ขอฉันดูหน่อยสิ
麻烦你告诉老师	máfan nǐ gàosù lǎoshī	หมา ฟาน หนี่ เก้า ลู่ เหล่า ชวี	รบกวนขอบอกคุณครูด้วยนะ
帮我一下。	bāng wǒ yīxià.	ปัง หว่อ อี้ เซี่ย	ช่วยฉันหน่อยสิ

คำแนะนำง่าย ๆ

ภาษาจีน	พินอิน	คำอ่านพินอิน	คำแปล
你应该早点起床。	nǐ yīnggāi zǎodiǎn qǐchūáng.	หนี่ อิง ไก เจ้า เตียน หนี ฉวง	เธอควรตื่นเช้าๆ นะ
你不该这么晚回来。	nǐ bù gāi zhème wǎn huílái.	หนี่ ปู้ ไก เจ้อ เมอ หว่าน หุย หลาย	เธอไม่ควรจะมาสายขนาดนี้
我们在一起互相学习吧。	wǒmen zài yìqǐ hù xiāng xuéxí ba.	หว่อ เมิน ใจ อี้ หนี ลู่ เซี่ยง เสี่ย ลี ปา	เรามาเรียนด้วยกันเถอะ
再说吧。	zàishuō ba.	ใจ ช่ว ปา	ค่อยว่ากันใหม่นะ
下次吧。	wià cì ba.	เซี่ย ชือ ปา	ครั้งหน้าเถอะ
改日吧。	gǎi rì ba.	ก่าย รื่อ ปา	เปลี่ยนวันเถอะ

帮我一下

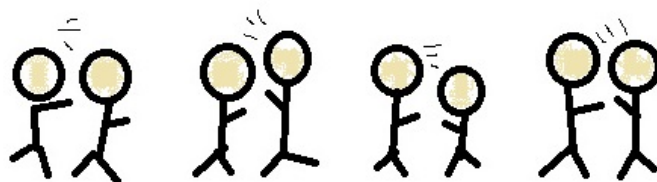

再说吧

ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 2

不要看!

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง
2. จากนั้นครูตรวจสอบความถูกต้องโดยการนำบัตรภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และนักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคได้สอดคล้องกับรูปภาพของครู

หมายเหตุ สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกัน พูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

แผนการสอนที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง ร่วมด้วยช่วยเพื่อน

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนพูดหรือเขียนบอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

1. 玛丽：借一下你的铅笔，可以吗？

Mǎlì: jiè yīxià nǐ de qiānbǐ, kěyǐ ma?

หม่าลี่ : เจี้ย อี้ เชี่ย หนี เตอ เชียน ปี้ เหว อี้ มา

หม่าลี่ : ฉันขอยืมดินสอดของเธอได้ไหม

小芬：可以。/对不起，我没有铅笔。

Xiǎo fēn: kěyǐ./Duìbùqǐ, wǒ méiyǒu qiānbǐ.

เสี่ยว เฟิน : เหว อี้ / ตู้ย ปู้ ฉี หว่อ เหมย โย่ว เชียน ปี้

เสี่ยว เฟิน : ได้สิ / ขอโทษนะ ฉันไม่มีดินสอด

2. 玛丽：帮我一下。

Mǎlì: bāng wǒ yīxià

หม่าลี่ : บัง หว่อ อี้ เชี่ย

หม่าลี่ : ช่วยฉันหน่อยสิ

小芬：可以。 / 对不起，我还没空。

Xiǎo fēn: kěyǐ/duibùqǐ, wǒ hái méi kōng.

เสี่ยวเฟิน : เขอ อี้ / ตู๋ย ปู้ ฉี่ หว่อ ไห เหมย โคง

เสี่ยวเฟิน : ได้สิ / ขอโทษนะ ฉันไม่ว่าง

3. 玛丽：你跟我一起吃饭吗？

Mǎlì: nǐ gēn wǒ yīqǐ chīfàn ma?

หม่าลี่ : หนี เกิน หว่อ อี้ ฉี่ ชวื่อ ฟ่าน มา

หม่าลี่ : เธอกินข้าวด้วยกันกับฉันไหม

小芬：可以。 / 对不起。我要先去找老师。

Xiǎo fēn: kěyǐ./Duibùqǐ wǒ yào xiān qù zhǎo lǎoshī.

เสี่ยวเฟิน : เขอ อี้ / ตู๋ย ปู้ ฉี่ หว่อ เย้า เซียน ชวี เจ่า เหล่า ชวื่อ

เสี่ยวเฟิน : ได้สิ / ขอโทษนะ ฉันต้องไปหาคุณครูก่อน

4. 玛丽：请您帮我把那本书递过来。

Mǎlì: qǐng nín bāng wǒ bǎ nà běn shū dì guòlái.

หม่าลี่ : ฉิ่ง หนี น บัง หว่อ ป่า หน้า เป็น ชู ตี้ กวี่ หลาย

หม่าลี่ : คุณช่วยส่งหนังสือเล่มนั้นให้ฉันหน่อยสิ

小芬：可以。

Xiǎo fēn: kěyǐ.

เสี่ยวเฟิน : เขอ อี้

เสี่ยวเฟิน : ได้สิ

กิจกรรม / กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน

2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน

3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อนโดยการจับคู่

4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความต้องการขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

5. ครูชักจูงให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง

4. ครูชักจูงให้นักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง ร่วมด้วยช่วยเพื่อน

3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงการบอกต้องการ ขอความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง

2. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันคิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ คนละหนึ่งบทสนทนาหาความรู้จากหนังสือภาษาจีนในห้องสมุด

3. นักเรียนคู่ใดที่พร้อมแล้วให้ออกมานำเสนอให้ครู

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ให้นักเรียนนำสมุดที่ฝึกเขียนคำศัพท์มาส่งครู และอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ร่วมด้วยช่วยเพื่อน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วง 1 ชั่วโมง ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน เรื่อง ร่วมด้วยช่วยเพื่อน

1. ใบความรู้ เรื่อง ร่วมด้วยช่วยเพื่อน

2. บัตรกิจกรรม เรื่อง ร่วมด้วยช่วยเพื่อน

3. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 3

1. 玛丽：借一下你的铅笔，可以吗？

Mǎlì: jiè yíxià nǐ de qiānbǐ, kěyǐ ma?

หม่าลี่ : เจี้ย อี้ เซี่ย หนึ เตอ เซียน ปี้ เขอ อี้ มา

หม่าลี่ : ฉั่นขอยืมดินสอของเธอดีไหม

小芬：可以。 / 对不起，我没有铅笔。

Xiǎo fēn: kěyǐ. / Duìbùqǐ, wǒ méiyǒu qiānbǐ.

เสี่ยว เฟิน : เขอ อี้ / ตู๋ย ปู้ ฉี่ หว่อ เหมย โย่ว เซียน ปี้

เสี่ยว เฟิน : ได้สิ / ขอโทษนะ ฉั่นไม่มีดินสอ

2. 玛丽：帮我一下。

Mǎlì: bāng wǒ yíxià.

หม่าลี่ : ปั้ง หว่อ อี้ เซี่ย

หม่าลี่ : ช่วยฉั่นหน่อยสิ

小芬：可以。 / 对不起，我还没空。

Xiǎo fēn: kěyǐ/duìbùqǐ, wǒ hái méi kōng.

เสี่ยว เฟิน : เขอ อี้ / ตู๋ย ปู้ ฉี่ หว่อ ไห เหมย โคง

เสี่ยว เฟิน : ได้สิ / ขอโทษนะ ฉั่นไม่ว่าง

3. 玛丽：你跟我一起吃饭吗？

Mǎlì: nǐ gēn wǒ yìqǐ chīfàn ma?

หม่า ลี : หนี เกิน หว่อ อี จี หรือ ฟาน มา

หม่า ลี : เธอกินข้าวด้วยกันกับฉันไหม

小芬：可以。/ 对不起。我要先去找老师。

Xiǎo fēn: kěyǐ./Duìbùqǐ wǒ yào xiān qù zhǎo lǎoshī.

เสี่ยว เฟิน : ขอ อี้ / ตู๋ย ปู้ จี หว่อ เย้า เซียน ชวี เจ่า เหล่า หรือ

เสี่ยว เฟิน : ได้สิ / ขอโทษนะ ฉันต้องไปหาคุณครูก่อน

4. 玛丽：请您帮我把那本书递过来。

Mǎlì: qǐng nín bāng wǒ bǎ nà běn shū dì guòlái.

หม่า ลี : จิ้ง นิน ปัง หว่อ ป่า หน้า เป็น ชู ดี กั๋ว หลาย

หม่า ลี : คุณช่วยส่งหนังสือเล่มนั้นให้ฉันหน่อยสิ

小芬：可以。

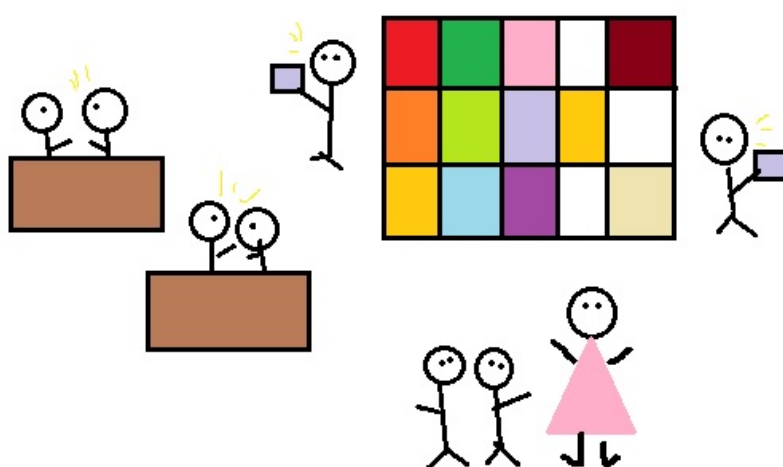
Xiǎo fēn: kěyǐ.

เสี่ยว เฟิน : ขอ อี้

เสี่ยว เฟิน : ได้สิ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 3

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง
2. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันคิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการแสดง

ความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ คนละหนึ่งบทสนทนา
หาความรู้จากหนังสือภาษาจีนในห้องสมุด

3. นักเรียนคู่ใดที่พร้อมแล้วให้ออกมานำเสนอให้ครู

หมายเหตุ มีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน
และกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริม
และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน

แผนการสอนที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง ครอบครัวของเพื่อน

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนพูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและเรื่องใกล้ตัวได้

สาระการเรียนรู้

你从哪里来？

nǐ cóng nǎlǐ lái?

นี่ ฉง นนา หลี่ หลาย

เธอมาจากที่ไหน

我从...来。

wǒ cóng... lái.

หว่า ฉง... หลาย

ฉันมาจาก...

你的电话好吗是多少？

nǐ de diànhuà hǎo ma shì duōshǎo?

นี่ เตอ เตียน ฮั่ว ห่าว มา ซื่อ ตัว เซ่า

เบอร์โทรศัพท์ของเธอเบอร์อะไร

你在哪出生?
 nǐ zài nǎ chūshēng?
 หนี ใจ๋ หน้า ชู เซิง
 เธอเกิดที่ไหน

我在... 出生。
 wǒ zài..... Chūshēng.
 หว่อ ใจ๋ ชู เซิง
 ฉันเกิดที่...

你的生日是几月几号?
 nǐ de shēngrì shì jǐ yuè jǐ hào?
 หนี เตอ เซิง รื่อ ชื่อ จี้ เว่ จี้ ห่าว
 วันเกิดของเธอวันที่เท่าไร เดือนที่เท่าไร

我的生日是...
 wǒ de shēngrì shì...
 หว่อ เตอ เซิง รื่อ ชื่อ
 วันเกิดของฉันคือ

กิจกรรม / กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดย ประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยการจับคู่
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับพูดหรือเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและเรื่องใกล้ตัวได้

5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง

4. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 2 เรื่อง ครอบครัวของเพื่อน
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงพูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและเรื่องใกล้ตัวได้

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. นักเรียนร่วมทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง

2. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันคิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและเรื่องใกล้ตัวได้

3. นักเรียนคู่ใดที่พร้อมแล้วให้ออกมานำเสนอให้ครู

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนนำสมุดที่ฝึกเขียนคำศัพท์มาส่งครู และอ่านออกเสียงให้ครูฟัง
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ครอบครัวของเพื่อน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วง 15 นาทีลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน เรื่อง ครอบครัวของเพื่อน

1. ใบความรู้ เรื่อง ครอบครัวของเพื่อน
2. บัตรกิจกรรม เรื่อง ครอบครัวของเพื่อน
3. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

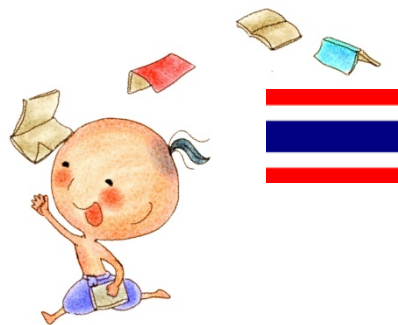
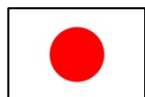
ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 4

你从哪里来?

nǐ cóng nǎlǐ lái?

หนึ่ ฉง หนา หลี่ หลาย

เธอมาจากที่ไหน

我从... 来。

wǒ cóng... lái.

หว่า ฉง... หลาย

ฉันมาจาก...

你的电话好吗是多少?

nǐ de diànhuà hǎo ma shì duōshǎo?

หนึ่ เตอ เตียน ฮั่ว ห่าว มา ซื่อ ตัว เซา

เบอร์โทรศัพท์ของเธอเบอร์อะไร

我的电话号码是 02 556677

wǒ de diànhuà hàomǎ shì

02 556677.

หว่า เตอ เตียน ฮั่ว ห่าว มา ซื่อ

เบอร์โทรของฉันคือ 02 556677

你在哪出生?
 nǐ zài nǎ chūshēng?
 หนี่ ใจ้ หน่า ชู เซิง
 เธอเกิดที่ไหน

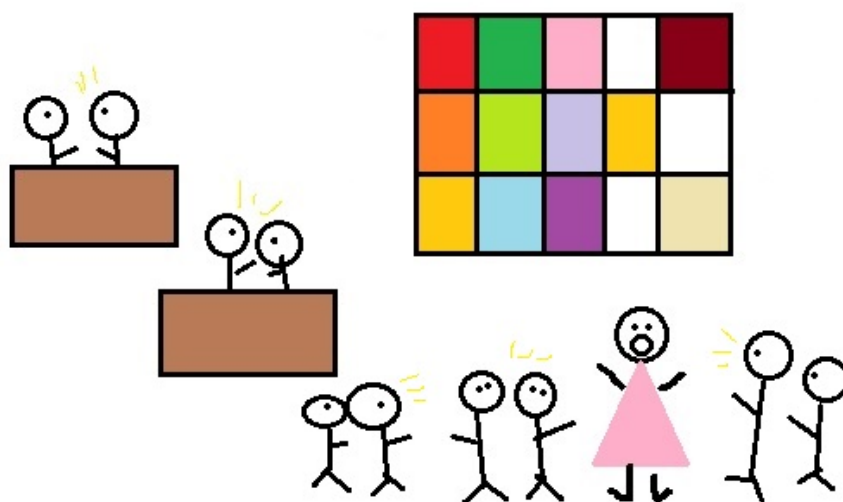
我在... 出生。
 wǒ zài..... chūshēng.
 หว่อ ใจ้ ชู เซิง
 ฉันเกิดที่...

你的生日是几月几号?
 nǐ de shēngrì shì jǐ yuè jǐ hào?
 หนี่ เตอ เซิง รื่อ ซื่อ จี ยเว้ จี ห่าว
 วันเกิดของเธอวันที่เท่าไร เดือนที่
 เท่าไร

我的生日是...
 wǒ de shēngrì shì...
 หว่อ เตอ เซิง รื่อ ซื่อ
 วันเกิดของฉันคือ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 2 เพื่อน
กิจกรรมที่ 4

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน และให้นักเรียนลองฝึกใช้บทสนทนาต่าง ๆ กับคู่ของตนเอง
2. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันคิดบทสนทนาที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัวได้
3. นักเรียนคู่ใดที่พร้อมแล้วให้ออกมานำเสนอให้ครู

หมายเหตุ สมาชิกกลุ่มมีทักษะในการทำงานกลุ่ม (Small Group Skills) และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

แบบฝึกหัด
ชุดการสอนที่ 2 ชุดเพื่อน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. 你好!

ก.ขอบคุณ

ค. สวัสดี

ข. ขอโทษ

ง. ยินดีที่ได้รู้จัก

2. 谢谢!

ก.ขอโทษ

ค. ลาก่อน

ข. สวัสดี

ง. ขอบคุณ

3. 再见!

ก. ลาก่อน

ค.ไม่ต้องเกรงใจ

ข. ไม่เป็นไร

ง. ขอโทษ

4. เร็วหน่อย

ก. bù yào wàng jì.

ค. màn diǎn.

ข. kuài diǎn.

ง. bié zuò zì hòu miàn

5. ช่วยฉันหน่อยสิ

ก. wǒ xiǎng gēn nǐ yīqǐ qù kěyǐ ma?

ค. máfan nǐ gào sù lǎoshī.

ข. qǐng gěi wǒ kàn yīxià.

ง. bāng wǒ yīxià.

6. ครั้งหน้าเถอะ

ก. gǎi rì ba!

ค. xià cì ba.

ข. màn man zǒu.

ง. zài shuō ba.

7. kěyǐ.

ก. ได้ดี

ค. ไม่เป็นไร

ข. ไม่ได้

ง. ขอโทษนะ

8. duìbùqǐ

ก. ไม่เป็นไร

ค. ไม่ได้

ข. ขอโทษ

ง. ได้ดี

9. nǐ cóng nǎlǐ lái.

ก. เธอเกิดที่ไหน

ค. คุณมาจากที่ไหน

ข. ฉันมาจากประเทศไทย

ง. ฉันเกิดที่ประเทศไทย

10. 你在哪出生?

ก. nǐ zài nǎ chūshēng

ค. nǐ cóng nǎlǐ lái?

ข. wǒ de shēngri shì...

ง. bié zuò zài hòumiàn.

คำชี้แจงสำหรับครู
ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
 ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง ไกล่ตัว

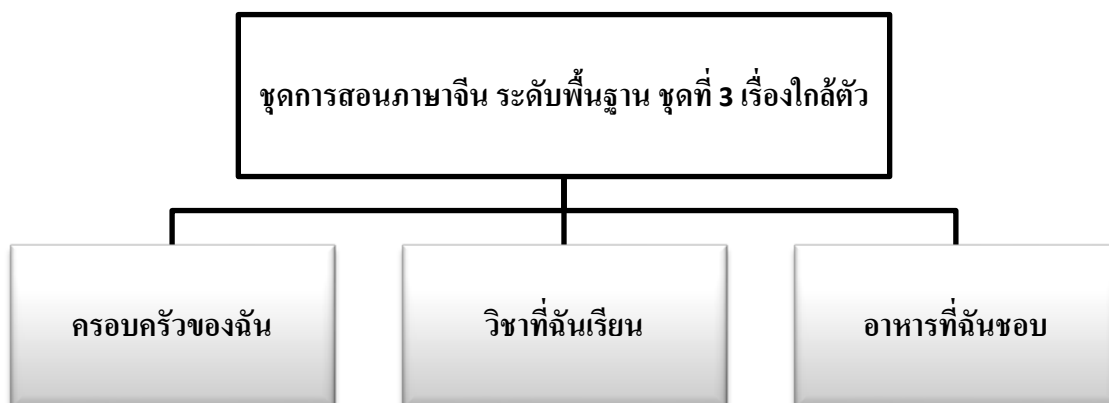
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 จำนวน 4 ชั่วโมง

1. ชุดการสอนที่ 3 เรื่องไกล่ตัว ประกอบด้วย 3 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 ครอบครัวของฉัน

เรื่องที่ 2 วิชาที่ฉันเรียน

เรื่องที่ 3 อาหารที่ฉันชอบ

2. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน ชุดที่ 3 ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ครูต้องเตรียม

และตรวจสอบให้ครบดังนี้

2.1 คำชี้แจงสำหรับครู

2.2 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

2.3 แผนการสอน จำนวน 3 เรื่อง

2.4 ใบความรู้ จำนวน 3 เรื่อง

- 2.5 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 3 กิจกรรม
- 2.6 บัตรภาพ ชุดการสอนที่ 3 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.7 บัตรประโยค ชุดการสอนที่ 3 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.8 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และเฉลย ทำชุดที่ 3 จำนวน 10 ข้อ
- 2.9 แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ครูผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

- 3.1 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
- 3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน
- 3.3 ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามข้อ 2 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.4 ตรวจสอบกิจกรรมประเมินผลและแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการเรียนการสอน

4. บทบาทของครูผู้สอน

- 4.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบตามรายการเอกสาร สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้า
- 4.2 จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่ม ๆ โดยจัดเด็กในแต่ละกลุ่มคละนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ฝึกทำงานร่วมกันและในบางกิจกรรมอาจแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือกิจกรรมคู่กัน เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง
- 4.3 ควรแบ่งกลุ่มตามจำนวนนักเรียน และความเหมาะสมในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง ในกรณีที่มีนักเรียนมากหรือน้อยกว่านี้ การจัดกลุ่มจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามดุลพินิจของครูผู้สอน โดยไม่ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ไม่ทั่วถึง
- 4.4 ครูผู้สอนต้องควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามขั้นตอน
- 4.5 ครูผู้สอนต้องเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียนและคอยให้กำลังใจ และให้คำชี้แนะโดยไม่ตำหนิเมื่อเกิดความผิดพลาด

5. เกลยแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 3

ข้อ 1. ข

ข้อ 6. ค

ข้อ 2. ก

ข้อ 7. ง

ข้อ 3. ง

ข้อ 8. ก

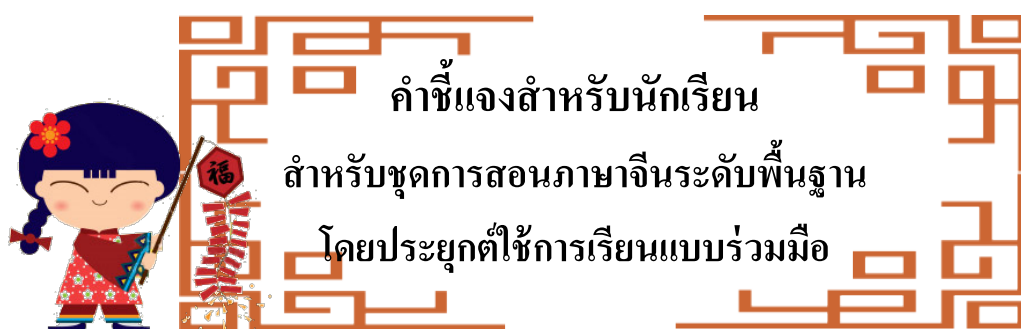
ข้อ 4. ค

ข้อ 9. ค

ข้อ 5. ค

ข้อ 10. ก

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

สำหรับชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน

โดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง ใกล้ตัว

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ใช้เวลา 4 คาบเรียน (4 ชั่วโมง)
2. ให้นักเรียนรับเอกสารจากครู ดังนี้
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 2.2 ใบความรู้ภาษาจีนพื้นฐาน 1 เรื่อง/ครั้งที่เรียน
 - 2.3 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ 1 กิจกรรม/ครั้งที่เรียน
 - 2.4 แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการสอนชุดที่ 3

3. จุดมุ่งหมายของการเรียน

เมื่อเรียนจบชุดการสอนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

- 3.1 พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวได้
- 3.2 เขียนภาพ แผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่านได้
- 3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวได้

ชุดการสอนนี้ มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ 3 กิจกรรม คือ

- กิจกรรมที่ 1 นักเรียนต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนหาคำตอบจำนวนสมาชิกใน

ครอบครัวที่นักเรียนต้องสอดคล้องกับจำนวนที่นักเรียนจับกลุ่มกัน

- กิจกรรมที่ 2 ครูวาดภาพตารางเรียนบนกระดานคำสองตาราง นักเรียนแต่ละฝ่าย

ต้องนำบัตรคำศัพท์วิชาที่ครูพูดไปแปะในตารางให้ถูกต้อง

- กิจกรรมที่ 3 ครูให้สัญญาณนักเรียนเดินหาคู่ของตนที่เป็นส่วนประกอบของ

อาหารหรือเครื่องดื่มชนิดเดียวกัน เมื่อพบคู่ของตนแล้วให้วิ่งไปออกเสียงคำศัพท์ให้ครูฟังว่าเป็นคำศัพท์ของอาหารหรือเครื่องดื่มคำใด

4. บทบาทของนักเรียน

- 4.1 ก่อนเรียนบทเรียนนักเรียนควรศึกษาคู่มืออย่างละเอียดและให้เข้าใจ

4.2 ขณะเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 ทำกิจกรรมชั้นนำพร้อมกับครูผู้สอน

4.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม ตามที่ครูกำหนดให้

4.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรกิจกรรม โดยสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมใน

การปฏิบัติกิจกรรม

4.2.4 ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้สอบถามครูผู้สอน

4.3 ขณะสรุปบทเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมดังนี้

4.3.1 ร่วมสรุปบทเรียนกับครู

4.3.2 ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด

5. ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน โดยแบบฝึกหัดประจำชุด
การสอนที่ 3

แผนการสอนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง ครอบครัวของฉัน

จำนวน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวได้ นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนพูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

爸爸	bàba	ปา ปา	พ่อ
妈妈	māmā	มา มา	แม่
哥哥	gēgē	เกอ เกอ	พี่ชาย
妹妹	mèimei	เม่ย์ เมย	น้องสาว
弟弟	dìdì	ตี้ ตี้	น้องชาย
姐姐	jiějie	เจี้ย เจีย	พี่สาว
外公	wàigōng	ไหว่ กง	ตา
外婆	wàipó	ไหว่ ผอ	ยาย
爷爷	yéyé	เย่ เย	ปู่
奶奶	nǎinai	หน่าย นาย	ย่า

这是我的...

zhè shì wǒ de...

เจ้อ ชื่อ หว่อ เตอ

นี่คือ.....ของฉัน

คำศัพท์

家	jiā	เจีย	บ้าน
有	yǒu	โย่ว	มี
几	jǐ	จี	กี่,เท่าไร
口人	kǒu rén	โขว่ เหริน	จำนวนคน
人	rén	เหริน	คน
和	hé	เหอ	และ,กับ

บทสนทนา

美丽：你家里有几口人？

Měilì: nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén?

เหมย์ ลี่ : หนี เจีย โย่ว จี โขว่ เหริน

มาลี : บ้านคุณมีกี่คน

冬天：我家有三口人。

Dōngtiān: wǒjiā yǒu sānkǒu rén.

ตงเทียน : หว่อ เจีย โย่ว ซาน โขว่ เหริน

ตงเทียน : บ้านฉันมี 3 คน

美丽：你家里有什么人？

Měilì: nǐ jiā yǒu shé me rén?

เหมย์ ลี่ : หนี เจีย โย่ว เลิน เมอ เหริน

มาลี : บ้านคุณมีใครบ้าง

冬天：我家有妈妈、爸爸和我。

Dōngtiān: wǒjiā yǒu māmā, bàba hé wǒ.

ตงเทียน : หว่อ เจีย โย่ว มา มา ปา ปา เหอ หว่อ

ตงเทียน : บ้านฉันมีคุณพ่อ คุณแม่ และฉัน

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพ เพื่อดึงความสนใจและแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่า

เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยรวมกลุ่ม

4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

5. ถามนักเรียนว่า เวลาเจอคนในครอบครัวเรามีประโยคที่ทักทายอะไรบ้าง

6. ครูเขียนคำตอบที่นักเรียนตอบเป็นภาษาจีนให้นักเรียนดูและอ่านให้นักเรียนฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่งปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมทั้งให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง ครอบครัวของฉัน

3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมร่วมกัน

2. เมื่อครูถามนักเรียนว่า 你的家有几个人?

(สมาชิกในครอบครัวของคุณมีกี่คน)

3. นักเรียนต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนและชูมือพร้อมกันตอบคำถามว่า 我的家有...

(จำนวนตัวเลข) 个人有爸爸、妈妈、哥哥、妹妹。

(ครอบครัวของฉันมี...คน มีพ่อ แม่ พี่ชายและพี่สาว เป็นต้น) คำตอบจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่นักเรียนตอบต้องสอดคล้องกับจำนวนที่นักเรียนจับกลุ่มกัน

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ครอบครัวของฉัน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 3 ใกล้ตัว ตอนที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของฉัน

1. ใบความรู้ เรื่อง ครอบครัวของฉัน
2. บัตรกิจกรรม เรื่อง ครอบครัวของฉัน
3. บัตรภาพ
4. กระดาษโปสเตอร์
5. สีเมจิก
6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว
กิจกรรมที่ 1

มาศึกษากันทีละว่า บุคคลในครอบครัวของเราในภาษาจีนมีอะไรบ้าง

คำศัพท์

爸爸	bàba	ปา ปา	พ่อ
妈妈	māmā	มา มา	แม่
哥哥	gēgē	เกอ เกอ	พี่ชาย
妹妹	mèimei	เม่ย เมย	น้องสาว
弟弟	dìdì	ตี้ ตี้	น้องชาย
姐姐	jiějie	เจี้ย เจี้ย	พี่สาว
外公	wàigōng	ไหว่ กง	ตา
外婆	wàipó	ไหว่ ผอ	ยาย
爷爷	yéyé	เย่ เย	ปู่
奶奶	nǎinai	หน่าย นาย	ย่า

这是我的...

zhè shì wǒ de...

เจ้อ ซื่อ หว่อ เตอ

นี่คือ.....ของฉัน

คำศัพท์

家	jiā	เจีย	บ้าน
有	yǒu	โย่	มี
几	jǐ	จี	กี่, เท่าไหร่
口人	kǒu rén	โขว่ เหริน	จำนวนคน
人	rén	เหริน	คน
和	hé	เหอ	และ, กับ

บทสนทนา

美丽：你家有几口人？

Měili: nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén?

เหมย์ ลี่ : หนี เจีย โย่ว จี โช่ว เหริน

มาลี : บ้านคุณมีกี่คน

冬天：我家有三口人。

Dōngtiān: wǒjiā yǒu sānkǒu rén.

ตงเทียน : หว่อ เจีย โย่ว ซาน โช่ว เหริน

ตงเทียน : บ้านฉันมี 3 คน

美丽：你家有什么人？

Měili: nǐ jiā yǒu shé me rén?

เหมย์ ลี่ : หนี เจีย โย่ว เสิน เมอ เหริน

มาลี : บ้านคุณมีใครบ้าง

冬天：我家有妈妈、爸爸和我。

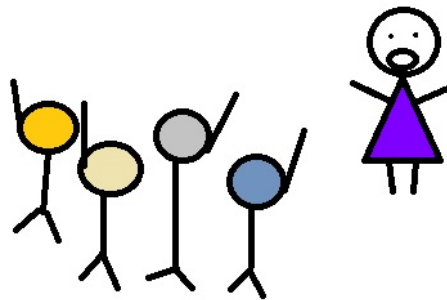
Dōngtiān: wǒjiā yǒu māmā, bàba hé wǒ.

ตงเทียน : หว่อ เจีย โย่ว มา มา ปา ปา เหว่ หว่อ

ตงเทียน : บ้านฉันมีคุณพ่อ คุณแม่ และฉัน

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว
กิจกรรมที่ 1

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม

1 เมื่อครูถามนักเรียนว่า 你的家有几个人? (สมาชิกในครอบครัวของคุณมีกี่คน)

2 นักเรียนต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนและชูมือพร้อมกันตอบคำถามว่า 我的家有... (จำนวนตัวเลข) 个人有爸爸、妈妈、哥哥、妹妹。

(ครอบครัวของนั้นมี...คน มีพ่อ แม่ พี่ชายและพี่สาว เป็นต้น) คำตอบจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่นักเรียนตอบต้องสอดคล้องกับจำนวนที่นักเรียนจับกลุ่มกัน

หมายเหตุ การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงานการเรียนรู้ร่วมกัน

แผนการสอนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง วิชาที่ฉันเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลของเรื่องต่าง ๆ ที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพ แผนผัง และตารางนักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเขียนภาพ แผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่านพินอิน	ความหมาย
课程表	kèchéng biǎo	เค้อ เจิง เปี่ยว	ตารางเรียน
节	jié	เจี้ย	คาบเรียน
汉语课	hànyǔ kè	ฮ่าน วี เค้อ	วิชาภาษาจีน
泰语课	tàiyǔ kè	ไท่ วี เค้อ	วิชาภาษาไทย
英文课	yīngwén kè	อิง เหวิน เค้อ	วิชาภาษาอังกฤษ
体育课	tǐyù kè	ตี้ วี เค้อ	วิชาพลศึกษา
算术课	suànshù kè	ซ่วน สู้ เค้อ	วิชาคณิตศาสตร์

ตัวอย่าง

	8.30	9.30	10.30	12.00	13.00	14.00	15.00
课程表	1	2	3		4	5	6
星期一		汉语课	汉语课		英语课		体育课
星期二		算术课	算术课		英语课	英语课	
星期三	泰语课	泰语课					
星期四		汉语课	汉语课				体育课
星期五	算术课	算术课					体育课

这是我的课程表，星期一上午有两节汉语课，下午有一节英文课，一节体育课。

zhè shì wǒ de kèchéng biǎo, xīngqī yī shàngwǔ yǒu liǎng jié hànyǔ kè, xiàwǔ yǒu yī jié yīngwén kè, yī jié tǐyù kè.

เจ้อ ซื่อ หว่อ เตอ เก้อ เฉิง เปี่ยว ชิง ชิ อี้ ซัง อู่ โย่ เหลียง เจี่ย ฮ่าน วี เก้อ เซี่ย อู่ โย่ อี้ เจี่ย อิง เหวิน เก้อ อี้ เจี่ย ถี่ วี เก้อ

นี่คือตารางเรียนของฉัน วันจันทร์ตอนเช้ามีวิชาภาษาจีนสองคาบ ตอนบ่ายมีวิชาภาษาอังกฤษหนึ่งคาบและวิชาพลศึกษาหนึ่งคาบ

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจและแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเขียนภาพแผนผัง และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่านได้
5. ให้นักเรียนดูตารางเรียนของตนเอง
6. ถามนักเรียนว่า เวลาเห็นตารางเรียนของตนเอง สามารถบอกอะไรได้บ้าง

7. ครูเขียนคำตอบที่นักเรียนตอบเป็นภาษาจีนให้นักเรียนดูและอ่านให้นักเรียนฟัง
ชั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน
 โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้

นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง วิชาที่ฉันเรียน

3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมร่วมกัน

2. โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่มเท่า ๆ กัน และครูวาดภาพตารางเรียนบนกระดาน

คำสองตาราง

3. เมื่อครูพูดประโยคจบ นักเรียนแต่ละฝ่ายต้องนำบัตรคำศัพท์วิชาที่ครูพูดไปแปะ

ในตารางให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอ
 หน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้อง
 กับเรื่อง วิชาที่ฉันเรียน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
 ชื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 3 ใกล้ตัว เรื่อง วิชาที่ฉันเรียน

1. ใบความรู้ เรื่อง วิชาที่ฉันเรียน

2. บัตรกิจกรรม เรื่อง วิชาที่ฉันเรียน

3. บัตรภาพ

4. กระดาษโปสเตอร์

5. สีเมจิก

6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว
กิจกรรมที่ 2

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่านพินอิน	ความหมาย
课程表	kèchéng biǎo	เค้อ เฉิง เปี่ยว	ตารางเรียน
节	jié	เจี๋ย	คาบเรียน
汉语课	hànyǔ kè	ฮ่าน วี เค้อ	วิชาภาษาจีน
泰语课	tàiyǔ kè	ไท่ วี เค้อ	วิชาภาษาไทย
英文课	yīngwén kè	อิง เหวิน เค้อ	วิชาภาษาอังกฤษ
体育课	tǐyù kè	ตี้ วี เค้อ	วิชาพลศึกษา
算术课	suànshù kè	ซ่วน สู้ เค้อ	วิชาคณิตศาสตร์

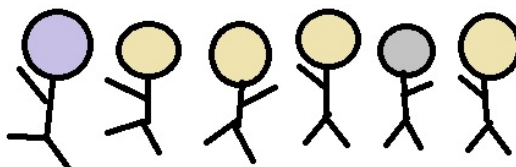
这是我的课程表，星期一上午有两节汉语课，下午有一节英文课，一节体育课。

zhè shì wǒ de kèchéng biǎo, xīngqī yī shàngwǔ yǒu liǎng jié hànyǔ kè, xiàwǔ yǒu yī jié yīngwén kè, yī jié tǐyù kè.

เจ้อ ซื่อ หว่อ เตอ เค้อ เฉิง เปี่ยว ซิง ซี อี้ ซัง อู่ โย่ เหลียง เจี๋ย ฮ่าน วี เค้อ เซี่ย อู่ โย่ อี้ เจี๋ย อิง เหวิน เค้อ อี้ เจี๋ย ตี้ วี เค้อ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว
กิจกรรมที่ 2

เวลา	8.30	9.30	10.30	12.00	13.00	14.00	15.00
ทบทวน	1	2	3		4	5	6
จันทร์							
อังคาร							
พุธ							
พฤหัสบดี							
ศุกร์							

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนร่วมทำกิจกรรม

1. โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่มเท่า ๆ กัน และครูวาดภาพตารางเรียน

บนกระดานดำสองตาราง

2. เมื่อครูพูดประโยคจบ นักเรียนแต่ละฝ่ายต้องนำบัตรคำศัพท์วิชาที่ครูพูดไปแปะในตารางให้ถูกต้อง

หมายเหตุ เมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน

ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน

แผนการสอนที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง อาหารที่ฉันชอบ

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ประโยชน์ที่ใช้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว ได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

可口可乐	kěkǒukělè	เคอ โช่ว เคอ เล้อ	โค้ก
牛奶	niúnnǎi	หนิว หน่าย	นมวัว
果汁	guǒzhī	กั่ว จื่อ	น้ำผลไม้
咖啡	kāfēi	คา เฟย	กาแฟ
茶	chá	ฉา	ชา
可可	kěkě	เขอ เค่อ	โกโก้
白饭	báifàn	ไป่ ฟาน	ข้าวสวย
面条	miàntiáo	เมี่ยน เตี้ยว	ก๋วยเตี๋ยว
粥	zhōu	โจว	โจ๊ก
沙拉	shālā	ซา ลา	สลัด
饺子	jiǎozi	เจี้ยว จื่อ	เกี๊ยว
汉堡	hànbǎo	ฮั่น เป่า	แฮมเบอร์เกอร์
冰淇淋	bīngqílín	ปิง ฉี หลิน	ไอศกรีม

ประโยคสนทนา

美丽：你喜欢吃什么？

Měilì: nǐ xǐhuān chī shénme?

เมย์ลี่ : หนี ลี่ ฮวน ซื่อ เลิน เมอ

มาลี : คุณชอบกินอะไร

冬天：我喜欢吃面条。

Dōngtiān: wǒ xǐhuān chī miàntiáo.

ตง เทียน : หว่อ ลี่ ฮวน ซื่อ เมี่ยน เตี่ยว

ตง เทียน : ฉันชอบกินก๋วยเตี่ยว

美丽：你不喜欢吃什么？

Měilì: nǐ bù xǐhuān chī shénme?

เมย์ลี่ : หนี ปู้ ลี่ ฮวน ซื่อ เลิน เมอ

มาลี : คุณไม่ชอบกินอะไร

冬天：我不喜欢吃汉堡。

Dōngtiān: wǒ bù xǐhuān chī hànǎo.

ตง เทียน : หว่อ ปู้ ลี่ ฮวน ซื่อ อัน เป่า

ตง เทียน : ฉันไม่ชอบกินแฮมเบอร์เกอร์

美丽：你喜欢喝什么？

Měilì: nǐ xǐhuān hē shénme?

เมย์ลี่ : หนี ลี่ ฮวน เฮิ เลิน เมอ

มาลี : คุณชอบดื่มอะไร

冬天：我喜欢喝茶。

Dōngtiān: wǒ xǐhuān hē chá.

ตง เทียน : หว่อ ลี่ ฮวน เฮอ ฉา

ตง เทียน : ฉันชอบดื่มชา

美丽：你不喜欢喝什么？

Měilì: nǐ bù xǐhuān hē shénme?

เมย์ลี่ : หนี ปู้ ลี่ ฮวน เสอ เสิน เมอ

มาลี : คุณไม่ชอบดื่มอะไร

冬天：我不喜欢喝咖啡。

Dōngtiān: wǒ bù xǐhuān hē kāfēi.

ตง เทียน : หว่อ ปู้ ลี่ ฮวน เสอ คา เฟย

ตง เทียน : ฉันไม่ชอบดื่มกาแฟ

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับนักเรียนทุกคน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว
5. นักเรียนดูภาพอาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ
6. ครูถามนักเรียนว่าชอบรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มอะไร คนในครอบครัวของนักเรียนชอบรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มอะไร
7. ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน และอ่านให้นักเรียนฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 3 เรื่อง อาหารที่ฉันชอบ
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูแจกส่วนประกอบของอาหารและเครื่องคั่ว คนละ 2 ชิ้น
2. ครูให้สัญญาณนักเรียนเดินหาคู่ของคนที่เป็นส่วนประกอบของอาหารหรือเครื่องคั่วชนิดเดียวกัน เมื่อพบคู่ของตนแล้วให้วิ่งไปออกเสียงคำศัพท์ให้ครูฟัง ว่าเป็นคำศัพท์ของอาหารหรือเครื่องคั่วคำใด
3. ผู้ใดทำกิจกรรมได้ถูกต้องและรวดเร็วที่สุด เป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เขียนไว้บนกระดานพร้อมกัน

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง
 2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง อาหารที่ฉันชอบ
 3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
- สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 3 ใกล้ตัว เรื่องอาหารที่ฉันชอบ**
1. ใบความรู้ เรื่อง อาหารที่ฉันชอบ
 2. บัตรกิจกรรม เรื่อง อาหารที่ฉันชอบ
 3. บัตรภาพ
 4. กระดาษโปสเตอร์
 5. สีเมจิก
 6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว
กิจกรรมที่ 3

คำศัพท์

可口可乐	kěkǒukělè	เคอ โช่ว เคอ เลื่อ	โค้ก
牛奶	niúnnǎi	หนิว หน่าย	นมวัว
果汁	guǒzhī	กั่ว จื่อ	น้ำผลไม้
咖啡	kāfēi	คา เฟย	กาแฟ
茶	chá	ฉา	ชา
可可	kěkě	เขอ เค่อ	โกโก้
白饭	báifàn	ไป ฟาน	ข้าวสวย
面条	miàntiáo	เมี่ยน เตียว	ก๋วยเตี๋ยว
粥	zhōu	โจว	โจ๊ก
沙拉	shālā	ซา ลา	สลัด
饺子	jiǎozi	เจี้ยว จื่อ	เกี๊ยว
汉堡	hànbǎo	ฮั่น เป่า	แฮมเบอร์เกอร์
冰淇淋	bīngqílín	ปิง ฉี หลิน	ไอศกรีม

美丽：你喜欢吃什么？

Měilì: nǐ xǐhuān chī shénme?

เมย์ลี่ : หนี ลี่ ฮวน ซื่อ เสิน เมอ

มาลี : คุณชอบกินอะไร

冬天：我喜欢吃面条。

Dōngtiān: wǒ xǐhuān chī miàntiáo

ตง เทียน : หว่อ ลี่ ฮวน ซื่อ เมี้ยน เตียว

ตง เทียน : ฉันชอบกินก๋วยเตี๋ยว

美丽：你不喜欢吃什么？

Měilì: nǐ bù xǐhuān chī shénme?

เมย์ลี่ : หนี ปู้ ลี่ ฮวน ซื่อ เสิน เมอ

มาลี : คุณไม่ชอบกินอะไร

冬天：我不喜欢吃汉堡。

Dōngtiān: wǒ bù xǐhuān chī hànǎo.

ตง เทียน : หว่อ ปู้ ลี่ ฮวน ซื่อ ฮั่น เป่า

ตง เทียน : ฉันไม่ชอบกินแฮมเบอร์เกอร์

美丽：你喜欢喝什么？

Měilì: nǐ xǐhuān hē shénme?

เมย์ลี่ : หนี ลี่ ฮวน เฮิ เสิน เมอ

มาลี : คุณชอบดื่มอะไร

冬天：我喜欢喝茶。

Dōngtiān: wǒ xǐhuān hē chá.

ตง เทียน : หว่อ ลี่ ฮวน เฮอ ฉา

ตง เทียน : ฉันชอบดื่มชา

美丽：你不喜欢喝什么？

Měilì: nǐ bù xǐhuān hē shénme?

เมย์ลี่ : หนี ปู้ ลี่ ฮวน เฮอ เสิน เมอ

มาลี : คุณไม่ชอบดื่มอะไร

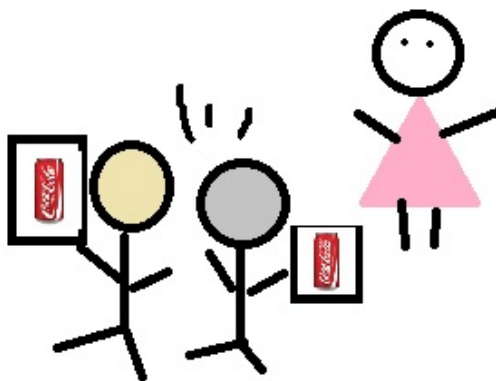
冬天：我不喜欢喝咖啡。

Dōngtiān: wǒ bù xǐhuān hē kāfēi.

ตง เทียน : หว่อ ปู้ ลี่ ฮวน เฮอ คา เฟย

ตง เทียน : ฉันไม่ชอบดื่มกาแฟ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว
กิจกรรมที่ 3

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

ครูแจกส่วนประกอบของอาหารและเครื่องดื่ม คนละ 2 ชิ้น

1. ครูให้สัญญาณนักเรียนเดินหาคู่ของตนที่เป็นส่วนประกอบของอาหารหรือเครื่องดื่มชนิดเดียวกัน เมื่อพบคู่ของตนแล้วให้วิ่งไปออกเสียงคำศัพท์ให้ครูฟัง ว่าเป็นคำศัพท์ของอาหารหรือเครื่องดื่มคำใด

2. ผู้ใดทำกิจกรรมได้ถูกต้องและรวดเร็วที่สุด เป็นผู้ชนะ

3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เขียนไว้บนกระดานพร้อมกัน

หมายเหตุ สมาชิกมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้โดยมีการช่วยเหลือ ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม

แบบฝึกหัด
ชุดการสอนที่ 3 ชุดเรื่องใกล้ตัว

จงเลือกคำศัพท์ภาษาจีน ให้ตรงกับรูปภาพ

1.

ก. 爸爸

ข. 妈妈

ค. 弟弟

ง. 姐姐

2.

ก. 外公

ข. 奶奶

ค. 外婆

ง. 妈妈

3.

ก. 妈妈

ข. 姐姐

ค. 哥哥

ง. 弟弟

4.

ก. 外公

ข. 弟弟

ค. 外婆

ง. 爷爷

5.

ก. 妈妈

ข. 妹妹

ก. 爸爸

ข. 爷爷

6.

ก. shālā

ข. miàntiáo

ก. zhōu

ข. Jiǎo zi

7.

ก. kāfēi

ข. bīng qílín

ก. chá

ข. hàn bǎo

8.

ก. bīngqílín

ข. guǒzhī

ก. zhōu

ข. kāfēi

9.

ก. kěkě

ค. chá

ข. jiǎozǐ

ง. shālā

10.

ก. kāfēi

ค. báifàn

ข. guǒzhī

ง. hànǎo

คำชี้แจงสำหรับครู
ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง วัฒนธรรมจีน

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง วัฒนธรรมจีน ประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 มารยาทสังคมจีน

เรื่องที่ 2 วันสำคัญของจีน

เรื่องที่ 3 กิจกรรมทางภาษา

เรื่องที่ 4 ห่อเกี้ยวแบบจีน

2. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน ชุดที่ 4 ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ครูต้องเตรียม
 และตรวจสอบให้ครบ ดังนี้

2.1 คำชี้แจงสำหรับครู

2.2 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

2.3 แผนการสอน จำนวน 4 เรื่อง

2.4 ใบความรู้ จำนวน 4 เรื่อง

- 2.5 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน กิจกรรม
- 2.6 บัตรภาพ ชุดการสอนที่ 4 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.7 บัตรประโยค ชุดการสอนที่ 4 (บรรจุอยู่ในซอง)
- 2.8 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และเฉลย ท้ายชุดที่ 4 จำนวน 10 ข้อ
- 2.9 แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ครูผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้

- 3.1 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
- 3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน
- 3.3 ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามข้อ 2 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.4 ตรวจสอบกิจกรรมประเมินผลและแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการเรียนการสอน

4. บทบาทของครูผู้สอน

- 4.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ครบตามรายการเอกสาร สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้า
- 4.2 จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่ม ๆ โดยจัดเด็กในแต่ละกลุ่มคละนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ฝึกทำงานร่วมกันและในบางกิจกรรมอาจแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือกิจกรรมคู่กัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง
- 4.3 ควรแบ่งกลุ่มตามจำนวนนักเรียน และความเหมาะสมในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง ในกรณีที่มีนักเรียนมากหรือน้อยกว่านี้ การจัดกลุ่มจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามดุลพินิจของครูผู้สอน โดยไม่ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ไม่ทั่วถึง
- 4.4 ครูผู้สอนต้องควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามขั้นตอน
- 4.5 ครูผู้สอนต้องเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียนและคอยให้กำลังใจ และให้คำชี้แนะโดยไม่ตำหนิเมื่อเกิดความผิดพลาด

5. เฉลยแบบฝึกหัดชุดการสอนที่ 4

ข้อ 1. ข

ข้อ 6. ก

ข้อ 2. ง

ข้อ 7. ก

ข้อ 3. ข

ข้อ 8. ง

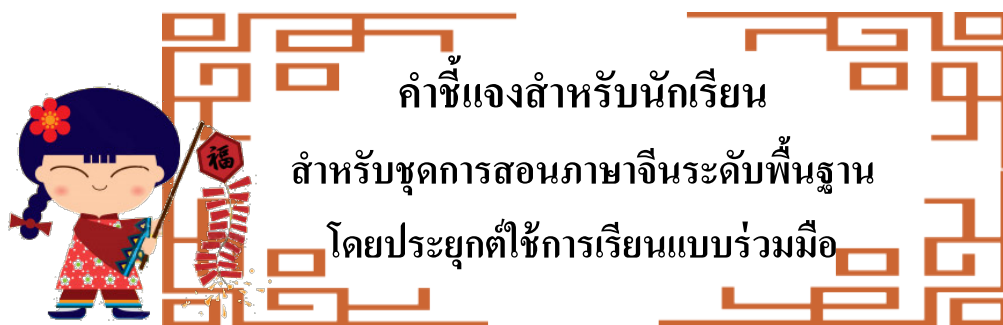
ข้อ 4. ก

ข้อ 9. ค

ข้อ 5. ง

ข้อ 10. ง

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

สำหรับชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน

โดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง วัฒนธรรมจีน

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ใช้เวลา 4 คาบเรียน (4 ชั่วโมง)
2. ให้นักเรียนรับเอกสารจากครู ดังนี้
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 2.2 ใบความรู้ภาษาจีนพื้นฐาน 1 เรื่อง/ครั้งที่เรียน
 - 2.3 บัตรกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ 1 กิจกรรม/ครั้งที่เรียน
 - 2.4 แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมการสอนชุดที่ 4
3. จุดมุ่งหมายของการเรียน

เมื่อเรียนจบชุดการสอนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

 - 3.1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้
 - 3.2 ตอบคำถาม หรือบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้
 - 3.3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย

ชุดการสอนนี้ มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ 4 กิจกรรม คือ

 - กิจกรรมที่ 1 ครูแสดงบัตรภาพสถานการณ์ใด นักเรียนต้องสามารถพูดประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง
 - กิจกรรมที่ 2 เมื่อครูโชว์รูปภาพเทศกาลใดในโปสเตอร์ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องปรึกษากันและนำบัตรคำศัพท์ออกมาแสดงหน้าห้อง กลุ่มใดที่แสดงเร็วและถูกต้อง กลุ่มนั้นรับคะแนน
 - กิจกรรมที่ 3 นักเรียนจับฉลากหัวข้อคำศัพท์เพื่อที่จะดูประวัติอักษรภาพ โดยมีหัวข้อคำศัพท์ดังนี้ อาหาร สัตว์ และธรรมชาติ เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากหัวข้อของตนเองแล้วให้ช่วยกันหาประวัติอักษรภาพของคำศัพท์นั้น

- กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม โดยครูจะให้นักเรียนฝึกห่อเกี๊ยวแบบวัฒนธรรมจีน ซึ่งถือเป็นอาหารสำคัญในเทศกาลต่าง ๆ ของจีน

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนเรียนบทเรียนนักเรียนควรศึกษาคู่มีอย่างละเอียดและให้เข้าใจ

4.2 ขณะเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 ทำกิจกรรมชั้นนำพร้อมกับครูผู้สอน

4.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม ตามที่ครูกำหนดให้

4.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรกิจกรรม โดยสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วม

ในการปฏิบัติกิจกรรม

4.2.4 ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้สอบถามครูผู้สอน

4.3 ขณะสรุปบทเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมดังนี้

4.3.1 ร่วมสรุปบทเรียนกับครู

4.3.2 ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด

5. ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน โดยแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนที่ 4

แผนการสอนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง มารยาทสังคมจีน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้ นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
请坐。	qǐng zuò.	นึ่ง จั่ว	เชิญนั่ง
请安静。	qǐng ānjìng.	นึ่ง อัน จิ่ง	กรุณาเงียบ
请送给我。	qǐng sòng gěi wǒ.	นึ่ง ซ่ง เกีย หว่อ	กรุณาส่งให้ฉัน
请准去洗手间。	qǐng zhǔn qù xǐshǒujiān.	นึ่ง จุ่น ชวี ลี โส่ เจียน	ขออนุญาตไปเข้าห้องน้ำ
请吃。	qǐng chī.	นึ่ง ชรื่อ	เชิญรับประทาน
请问	qǐngwèn	นึ่ง เวิน	ขอถาม
请等一下。	qǐng děng yíxià.	นึ่ง เต็ง อี เซี่ย	กรุณารอสักครู่
请再说一遍。	qǐng zàishuō yíbiàn.	นึ่ง ไจ้ ชวอ อี เปียน	กรุณาพูดอีกครั้ง
请过来一下。	qǐng guòlái yíxià.	นึ่ง กั๋ว ไหลอ อี เซี่ย	เชิญมาทางนี้
请帮我一下。	qǐng bāng wǒ yíxià.	นึ่ง บัง หว่อ อี เซี่ย	กรุณาช่วยฉัน

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดย ประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจ และแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยรวมกลุ่ม
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียน โดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง มารยาทสังคมจีน
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มละ 5 คน
2. เมื่อครูแสดงบัตรภาพสถานการณ์ใด นักเรียนต้องสามารถพูดประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง
3. เมื่อครูพูดประโยคใด นักเรียนต้องสามารถแสดงบัตรภาพสถานการณ์ที่สอดคล้องกับประโยคที่ครูพูดได้อย่างถูกต้อง

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง
2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง มารยาทสังคมจีน
3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ชุดการสอนที่ 4 วัฒนธรรมจีน เรื่อง มารยาทสังคมจีน
 1. ใบความรู้ เรื่อง มารยาทสังคมจีน
 2. บัตรกิจกรรม เรื่อง มารยาทสังคมจีน
 3. บัตรภาพ
 4. กระดาษโปสเตอร์
 5. สื่อฉีก
 6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

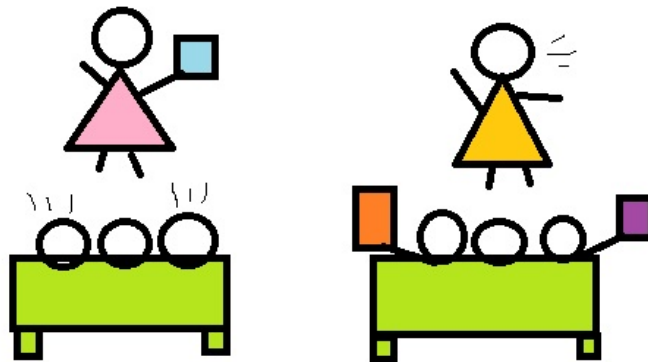
ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 1

มาศึกษากันทีละว่า การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีนมีอะไรบ้าง

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
请坐。	qǐng zuò.	นึ่ง จั่ว	เชิญนั่ง
请安静。	qǐng ānjìng.	นึ่ง อัน จิ่ง	กรุณาเงียบ
请送给我。	qǐng sòng gěi wǒ.	นึ่ง ซ่ง เกี้ย หว่อ	กรุณาส่งให้ฉัน
请准去洗手间。	qǐng zhǔn qù xǐshǒujiān.	นึ่ง จุ่น ชวี สี โส เจียน	ขออนุญาตไปเข้า ห้องน้ำ
请吃。	qǐng chī.	นึ่ง ชรื่อ	เชิญรับประทาน
请问	qǐngwèn	นึ่ง เวิน	ขอถาม
请等一下。	qǐng děng yíxià.	นึ่ง เต็ง อี เซี่ย	กรุณารอสักครู
请再说一遍。	qǐng zàishuō yíbiàn.	นึ่ง ไจ้ ช่ว อี เปียน	กรุณาพูดอีกครั้ง
请过来一下。	qǐng guòlái yíxià.	นึ่ง กั่ว ไหล อี เซี่ย	เชิญมาทางนี้
请帮我一下。	qǐng bāng wǒ yíxià.	นึ่ง ปัง หว่อ อี เซี่ย	กรุณาช่วยฉัน

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 1

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมร่วมกัน

1. เมื่อครูแสดงบัตรภาพสถานการณ์ใด นักเรียนต้องสามารถพูดประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง

2. เมื่อครูพูดประโยคใด นักเรียนต้องสามารถแสดงบัตรภาพสถานการณ์ที่สอดคล้องกับประโยคที่ครูพูดได้อย่างถูกต้อง

หมายเหตุ สมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมาย จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การที่ทุกคนทำงานอย่างเต็มความสามารถ

แผนการสอนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง วันสำคัญของจีน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ตอบคำถาม หรือบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน ได้นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาจีน และสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนตอบคำถาม หรือบอกความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
节日	jiérì	เจี๋ย รื่อ	เทศกาล
春节	chūnjié	ชุน เจี๋ย	ตรุษจีน
清明	qīngmíng	ชิง หมิง	เซ่งเม้ง
端午	duānwǔ	ตวน อู	เทศกาลไหว้บ๊ะจ่าง
中秋节	zhōngqiū jié	จง ชิว เจี๋ย	เทศกาลไหว้พระจันทร์
儿童节	értóng jié	เอ้อ ดง เจี๋ย	วันเด็ก
元旦	yuándàn	เหวียน ตัน	วันปีใหม่
母亲节	mǔqīn jié	มู่ ชิน เจี๋ย	วันแม่
父亲节	fùqīn jié	ฟู่ ชิน เจี๋ย	วันพ่อ
圣诞节	shèngdàn jié	เซ็ง ตัน เจี๋ย	วันคริสต์มาส

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจและแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน
3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อน โดยรวมกลุ่ม 5 คน
4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีน
5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง
6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม
2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 1 เรื่อง วันสำคัญของจีน
3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม
2. ครูจะแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จำนวนเท่า ๆ กัน
3. เมื่อครูโชว์รูปภาพเทศกาลใดในโปสเตอร์ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องปรึกษากันและนำบัตรคำศัพท์ออกมาแสดงหน้าห้อง กลุ่มใดที่แสดงเร็วและถูกต้อง กลุ่มนั้นรับคะแนน

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง วันสำคัญของจีน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 4 วัฒนธรรมจีน เรื่อง วันสำคัญของจีน

1. ใบความรู้ เรื่อง วันสำคัญของจีน

2. บัตรกิจกรรม เรื่อง วันสำคัญของจีน

3. บัตรภาพ

4. กระดาษโปสเตอร์

5. สีเมจิก

6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

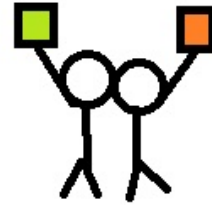
ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 2

มาศึกษากันทีละว่านักเรียนจะตอบคำถามหรือบอกความสำคัญของเทศกาล
วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของจีนได้ไหม

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
节日	jiérì	เจี๋ย รื่อ	เทศกาล
清明	qīngmíng	ชิง หมิง	เซ่งเม้ง
元旦	yuándàn	เหวียน ตั้น	วันปีใหม่
中秋节 	zhōngqiū jié	จง ชิว เจี๋ย	เทศกาลไหว้พระจันทร์
儿童节 	értóng jié	เอ้อ ถง เจี๋ย	วันเด็ก
母亲节 	mǔqīn jié	มู่ ชิน เจี๋ย	วันแม่

<p>父亲节</p> 	<p>fùqīn jié</p>	<p>ฟู้ ชิน เจีย</p>	<p>วันพ่อ</p>
<p>圣诞节</p> 	<p>shèngdàn jié</p>	<p>เซ็ง ตัน เจีย</p>	<p>คริสต์มาส</p>

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 2

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม

1. ครูจะแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จำนวนเท่า ๆ กัน

2. เมื่อครูโชว์รูปภาพเทศกาลใดในโปรเจคเตอร์ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องปรึกษากันและ

นำบัตรคำศัพท์ออกมาแสดงหน้าห้อง กลุ่มใดที่แสดงเร็วและถูกต้อง กลุ่มนั้นรับคะแนน

หมายเหตุ สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน แบ่งข้อมูลและอุปกรณ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม

แผนการสอนที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง กิจกรรมทางภาษา

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของจีน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
剪纸	jiǎnzhǐ	เจี้ยน จื่อ	ตัดกระดาษ
儿歌	érgē	เอ้อ เกอ	เพลงสำหรับเด็ก
放	fàng	ฟั่ง	ปล่อย
做风筝	zuò fēngzhēng	จู้ เฟิง เจิง	ว่าว
猜谜语	cāi míyǔ	ไซ หมี่ หวี	ปริศนา
跳舞	tiàowǔ	เที้ยว อู่	เต้นรำ
体操	tǐcāo	ตี้ เซา	พลศึกษา
书法	shūfǎ	ชรู ฟ่า	การประดิษฐ์ตัวอักษร
象棋	xiàngqí	เซียง ฉี	หมากรุก

กิจกรรม/ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดยประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจและแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน

2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน

3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อนโดยรวมกลุ่ม 3 คน

4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของจีน

5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง

6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ชั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียน โดยละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 3 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง กิจกรรมทางภาษา

3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 3 กลุ่ม ให้นักเรียนจับฉลากหัวข้อคำศัพท์เพื่อที่จะดูประวัติอักษรภาพ โดยมีหัวข้อคำศัพท์ดังนี้ อาหาร สัตว์ และธรรมชาติ

2. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากหัวข้อของตนเองแล้วให้ช่วยกันหาประวัติอักษรภาพของคำศัพท์นั้น ๆ

3. จากนั้นให้นักเรียนคิดวิธีนำเสนอผลงาน เพื่อให้ความรู้แก่เพื่อนร่วมห้อง

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ฝึกเขียนคำศัพท์ลงในกระดาษโปสเตอร์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และทุกคนในกลุ่มอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง กิจกรรมทางภาษา

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในชั่วโมงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 4 โรงเรียนของฉัน เรื่อง กิจกรรมทางภาษา

1. ใบความรู้ เรื่อง กิจกรรมทางภาษา

2. บัตรกิจกรรม เรื่อง กิจกรรมทางภาษา

3. บัตรภาพ
4. กระดาษโปสเตอร์
5. สีเมจิก
6. หนังสือเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

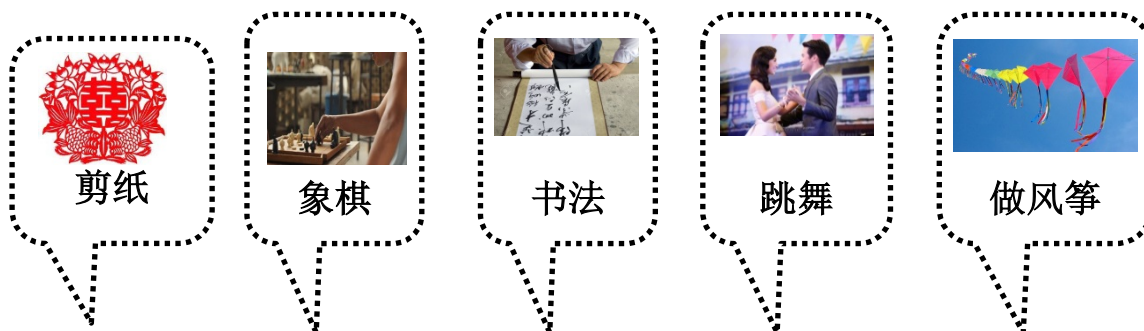
11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

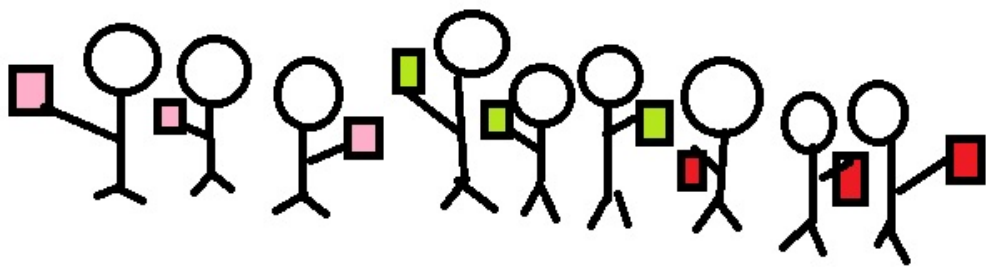
ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 3

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
剪纸	jiǎnzhǐ	เจี้ยน จื่อ	ตัดกระดาษ
儿歌	érgē	เอ้อ เกอ	เพลงสำหรับเด็ก
放	fàng	ฟั่ง	ปล่อย
做风筝	zuò fēngzhēng	จั่ว เฟิง เจิง	ว่าว
猜谜语	cāi míyǔ	ไช หมี่ หวี	ปริศนา
跳舞	tiàowǔ	เทียว อู่	เต้นรำ
体操	tǐcāo	ถี้ เซา	พลศึกษา
书法	shūfǎ	ซรุ ฟ่า	การประดิษฐ์ ตัวอักษร
象棋	xiàngqí	เซียง ฉี	หมากรุก

บัตรกิจกรรม

ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 3

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 3 กลุ่ม ให้นักเรียนจับสลากหัวข้อคำศัพท์เพื่อที่จะดูประวัติอักษรภาพ โดยมีหัวข้อคำศัพท์ดังนี้ อาหาร สัตว์ และธรรมชาติ

1. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มจับสลากรู้หัวข้อของตนเองแล้วให้ช่วยกันหาประวัติอักษรภาพของคำศัพท์นั้น ๆ

2. จากนั้นให้นักเรียนคิดวิธีนำเสนอผลงาน เพื่อให้ความรู้แก่เพื่อนร่วมห้อง

หมายเหตุ แต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน

แผนการสอนที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง ห่อเกี๊ยวแบบจีน

จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เข้าร่วมวัฒนธรรมจีนที่เหมาะสมกับวัยเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของจีน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเข้าร่วมวัฒนธรรมจีนที่เหมาะสมกับวัย

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
饺子	jiǎozi	เจี้ยว จื่อ	เกี๊ยว
包	bāo	เป่า	ห่อ
筷子	kuàizi	ไคว่จี	ตะเกียบ
好吃	hào chī	ฮ่าว ชือ	อร่อย
春节	chūnjié	ชุน เจี๋ย	ตรุษจีน
元宝	yuánbǎo	เหวียน เป่า	เงินจีน โบราณ

กิจกรรม / กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

ในกิจกรรมแรกของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องใช้เวลาในการจัดเตรียมความพร้อมของนักเรียน และสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรม โดย ประกอบด้วย

1. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้น พร้อมกับให้ทุกคนปรบมือสามครั้ง เพื่อดึงความสนใจและแสดงถึงความพร้อมของนักเรียน
2. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน

3. ครูชี้แจงให้นักเรียนฟังถึงประโยชน์ของภาษาจีน และกิจกรรมของการเรียนรู้วันนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเพื่อนโดยรวมกลุ่ม 5 คน

4. ครูอธิบายประเด็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมวัฒนธรรมจีนที่เหมาะสมกับวัย

5. ครูชักชวนให้นักเรียนดูประโยคภาษาจีน และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนทดลองอ่านออกเสียง

6. ครูชักชวนนักเรียนให้ดูประโยคภาษาจีนในหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟัง

ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. ครูจัดกลุ่มของนักเรียนโดยคละตามความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยพิจารณาจากผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา พร้อมทั้งให้ทุกกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม และให้นักเรียนนั่งรวมเป็นกลุ่ม

2. ครูแจกใบความรู้ชุดการสอนที่ 4 เรื่อง ห่อเกี้ยวแบบจีน

3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำตามครู

ขั้นฝึกภาษาโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือ

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม โดยครูจะให้นักเรียนฝึกห่อเกี้ยวแบบวัฒนธรรมจีน ซึ่งถือเป็นอาหารสำคัญในเทศกาลต่าง ๆ ของจีน

2. ครูเปิดวิดีโอทัศน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนที่เกี่ยวข้องกับเกี่ยวให้นักเรียนดู

3. ครูสอนวิธีห่อเกี้ยว จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกิจกรรมห่อเกี้ยว

ขั้นสรุปบทเรียนและแสดงผลงานการร่วมมือ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเกี่ยวของกลุ่มที่ตัวเองทำ ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

2. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ห่อเกี้ยวแบบจีน

3. นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้สั้น ๆ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ ชุดการสอนที่ 4 วัฒนธรรมจีน เรื่อง ห่อเกี้ยวแบบจีน

1. ใบความรู้ เรื่อง ห่อเกี้ยวแบบจีน

2. บัตรกิจกรรม เรื่อง ห่อเกี้ยวแบบจีน

3. บัตรภาพ

4. วัตถุประสงค์ในการทำเกี่ยว

การวัดผลและประเมินผล

1. จากการทำแบบฝึกหัด
2. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ – สกุล กลุ่มที่

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		3	2	1	0
1	การแสดงออกในการใช้ภาษา				
2	การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน				
3	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิกทำตามหน้าที่ทุกคน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ชัดเจนถือว่าดี ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมเทียบเท่าคนทั่วไป ถือว่าปานกลาง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมต่ำกว่าคนทั่วไป ถือว่าพอใช้ ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

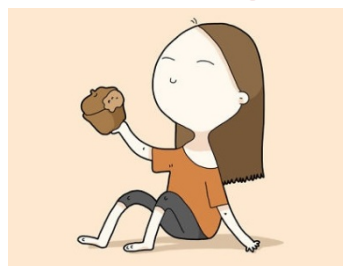
11-15 ดี

6-10 พอใช้

1-5 ปรับปรุง

ใบความรู้
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 4

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
饺子	jiǎozi	เจี้ยว จื่อ	เกี้ยว
包	bāo	เป่า	ห่อ
筷子	kuàizi	ไคว้จี้	ตะเกียบ
好吃	hào chī	ฮ่าว ชือ	อร่อย
春节	chūnjié	ชุน เจีย	ตรุษจีน
元宝	yuánbǎo	เหวียน เป่า	เงินจีนโบราณ

บัตรกิจกรรม
ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน
กิจกรรมที่ 4

วิธีปฏิบัติกิจกรรม

นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม โดยครูจะให้นักเรียนฝึกห่อเกี๊ยวแบบวัฒนธรรมจีนซึ่งถือเป็นอาหารสำคัญในเทศกาลต่าง ๆ ของจีน

1. ครูเปิดวิดีโอเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนที่เกี่ยวข้องกับเกี๊ยวให้นักเรียนดู
2. ครูสอนวิธีห่อเกี๊ยว จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกิจกรรมห่อเกี๊ยว

หมายเหตุ ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน และแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

แบบฝึกหัด
ชุดการสอนที่ 4 ชุดวัฒนธรรมจีน

จงเลือกคำศัพท์ภาษาจีน ให้ตรงกับรูปภาพ

1.

ก. qǐng ān jīng

ข. qǐng zuò

ค. qǐng sòng gěi wǒ

ง. qǐng zhǔn

2.

ก. qǐng zàishuō yībiàn

ข. qǐng dēng yīxià

ค. qǐngwèn

ง. qǐng chī

3.

ก. zhōngqiū jié

ข. duānwǔ

ค. értóng jié

ง. yuándàn

4.

ก. zhōngqiū jié

ข. értóng jié

ค. mǔqīn jié

ง. yuándàn

5.

ก. zuò fēngzhēng

ค. érgē

ข. cāi míyǔ

ง. Jiǎnzhǐ

6.

ก. 象棋

ค. 体操

ข. 书法

ง. 跳舞

7.

ก. 跳舞

ค. 书法

ข. 象棋

ง. 体操

8.

ก. 春节

ค. 象棋

ข. 跳舞

ง. 体操

9.

ก. 春节

ค. 筷子

ข. 饺子

ง. 好吃

10.

- ก. 筷子
- ค. 春节

- ข. 好吃
- ง. 饺子

แบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียน

แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.

ก. jìnzǐ luàn rēng lǎ jī

ข. fēi qǐng wù jìn

ค. jìnzǐ yòngcān

ง. qǐng tuō xié

2.

ก. jìnzǐ yòngcān

ข. jìnzǐ luàn rēng lǎ jī

ค. fēi qǐng wù jìn

ง. wèi sheng jiān

3.

ก. wèi sheng jiān

ข. jìnzǐ luàn rēng lǎ jī

ค. jìnzǐ yòngcān

ง. fēi qǐng wù jìn

4.

ก. 爸爸

ข. 妈妈

ค. 弟弟

ง. 姐姐

5.

ก. kāfēi

ข. chá

ค. bīng qílín

ง. hàn bǎo

6.

ก. 外公

ค. 外婆

7.

ก. 妈妈

ค. 哥哥

8.

ก. 外公

ค. 外婆

9.

ก. 妈妈

ค. 妹妹

10.

ก. shālā

ค. miàntiáo

ข. 奶奶

ง. 妈妈

ข. 姐姐

ง. 弟弟

ข. 弟弟

ง. 爷爷

ข. 爸爸

ง. 爷爷

ข. zhōu

ง. jiǎo zi

11.

ก. bīngqílín

ค. guǒzhī

ข. zhōu

ง. kāfēi

12.

ก. kěkě

ค. chá

ข. jiǎozi

ง. shālā

13.

ก. qīngmíng

ค. jiǎozi

ข. kuàizi

ง. hào chī

14.

ก. qǐng ān jīng

ค. qǐng sòng géi wǒ

ข. qǐng zuò

ง. qǐng zhǔn

15.

ก. qǐng zàishuō yībiàn

ค. qǐngwèn

ข. qǐng děng yīxià

ง. qǐng chī

16.

ก. zhōngqiū jié

ค. értóng jié

ข. duānwǔ

ง. yuándàn

17.

ก. zhōngqiū jié

ค. mǔqīn jié

ข. értóng jié

ง. yuándàn

18.

ก. 筷子

ค. 春节

ข. 好吃

ง. 饺子

19. 谢谢!

Xièxiè!

เซี่ย เซี่ย

ก. ขอโทษ

ค. ลาก่อน

ข. สวัสดี

ง. ขอบคุณ

20. 你好!

Nǐ hǎo!

หนี ห่าว

ก. ขอบคุณ

ค. สวัสดี

ข. ขอโทษ

ง. ยินดีที่ได้รู้จัก

เฉลยแบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ 1 ง

ข้อ 2 ง

ข้อ 3 ค

ข้อ 4 ข

ข้อ 5 ง

ข้อ 6 ก

ข้อ 7 ง

ข้อ 8 ค

ข้อ 9 ค

ข้อ 10 ค

ข้อ 11 ก

ข้อ 12 ค

ข้อ 13 ก

ข้อ 14 ข

ข้อ 15 ง

ข้อ 16 ข

ข้อ 17 ก

ข้อ 18 ง

ข้อ 19 ค

ข้อ 20 ก

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน
โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ เพื่อสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ให้นักเรียนอ่านแล้วพิจารณาว่า มีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกต่อข้อความแต่ละข้ออย่างไร ไม่มีถูกหรือผิด
3. ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่อไป

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านข้อความด้านซ้ายมือแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่า มีความคิดเห็นระดับใด แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลขนั้นเพียงช่องเดียวตามตัวอย่าง

หมายเหตุ	5	=	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	4	=	เห็นด้วย
	3	=	ไม่แน่ใจ
	2	=	ไม่เห็นด้วย
	1	=	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง

ความรู้สึก / ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
กิจกรรมและแบบฝึกหัดชุดการสอนนี้น่าสนใจ					

คำอธิบาย จากตัวอย่าง นักเรียนทำเครื่องหมาย ในช่อง จริงมากที่สุด หมายความว่า
นักเรียนคิดว่ากิจกรรมและแบบฝึกหัดการสอนนี้น่าสนใจ

ความรู้สึก / ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากกว่าเดิม					
2. วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก					
3. ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้เร็วขึ้น					
4. วิชาภาษาจีนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออก					
5. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาภาษาจีน					
6. วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้					
7. วิชาภาษาจีนมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
8. ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะในการเรียน ของข้าพเจ้าได้ดีขึ้น					
9. หลังจากฝึกทักษะจากชุดการสอนนี้แล้วทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก ถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีนมากขึ้น					
10. รูปแบบและการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับการเรียน ภาษาจีน					

ภาคผนวก ง
ภาพระหว่างการสอน

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างทำการทดลอง
ณ โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179

ภาพระหว่างการสอน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวปฐมพร นิมพาลี
วัน เดือน ปีเกิด	7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 230 หมู่ 9 ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2555	ครู โรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา จังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน	พนักงานบริษัทคิงเพาเวอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาจีน) มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2560	การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา